

TORSDAG DEN 6. MAJ 2010

FORSÆDE: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 09.05)

2. Kirgisistan (indgivne beslutningsforslag): se protokollen

3. Den Europæiske Investeringsbank (EIB) – årsberetning 2008 (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A7-0062/2010) af Deutsch for Budgetkontroludvalget om Den Europæiske Investeringsbank (EIB) – årsberetning 2008 (2009/2166 (INI)).

Tamás Deutsch, ordfører. – (HU) Hr. formand, mine damer og herrer, hr. Maystadt! Den Europæiske Investeringsbank – årsberetning for 2008. Det er titlen på det første punkt på dagsordenen. Betænkningen handler imidlertid om meget andet end analysen af Den Europæiske Investeringsbanks aktiviteter for to år siden.

Mine damer og herrer, vi hører det igen og igen, og det skal efter min opfattelse understreges, at EU er nået til slutningen af en æra og starten på en ny. Både Lissabontraktatens ikrafttræden for ca. seks måneder siden og den globale finansielle og økonomiske krise, virkningen heraf og EU's reaktion herpå, betyder helt klart, at vi er nået til slutningen af en æra i EU og starten på en ny.

Andet årti i det 21. århundrede er starten på en ny æra for EU. Betænkningen blev udarbejdet i den nye æra, og det er efter min opfattelse vigtigt, at Parlamentet og Den Europæiske Investeringsbank fokuserer på de vigtigste spørgsmål og udfordringer i denne nye æra. Betænkningen handler om aktiviteterne i en bank, et finansinstitut, for to år siden, og helt usædvanligt kan vi sige, at det på trods af situationen omkring den finansielle og økonomiske krise har været muligt at bifalde aktiviteterne i denne bank, dette finansinstitut. For to år siden reagerede Den Europæiske Investeringsbank hurtigt og effektivt på den voksende globale finansielle og økonomiske krise, dels ved at forøge sine udlån, hovedsageligt gennem flere lån til små og mellemstore virksomheder, og dels ved at deltage med al den kapacitet, der var til rådighed, i gennemførelsen af EU's økonomiske genopretningsplan.

Lissabontraktaten trådte i kraft for seks måneder siden. Efter traktatens ikrafttræden blev der skabt mulighed for at styrke fornyelsesprocessen yderligere i forbindelse med Den Europæiske Investeringsbanks organisatoriske struktur og tilsyns- og kernestruktur. Banken opnåede betydelige fremskridt i denne sammenhæng allerede i 2008, inden Lissabontraktaten trådte i kraft. Det er ligeledes bemærkelsesværdigt, at Den Europæiske Investeringsbank bevidst forbereder sig på EU's finansielle overslag efter 2014 med muligheden for at deltage i finansieringen af makroregionale strategier og støtte udviklingen af landdistrikter, nye energikilder, grønne investeringer og udviklingen af infrastrukturer. Et andet punkt, som efter vores opfattelse er vigtigt og derfor omfattet af betænkningen, er, at Den Europæiske Investeringsbank bør deltage i finansieringen af Europa 2020-strategien, der afventer ratifikation, og som fokuserer på jobskabelse. Det var faktisk med det formål at fremme jobskabelse, at Den Europæiske Investeringsbank fokuserede på at støtte små og mellemstore virksomheder.

Endelig ønsker jeg at henlede opmærksomheden på to forhold. Det er af afgørende betydning, at Den Europæiske Investeringsbank fortsat støtter fjernelsen af uligheder i infrastrukturen inden for EU. Det er vigtigt at støtte programmer, der medvirker til at afbalancere standarderne for infrastrukturer inden for EU.

Sidst, men ikke mindst, har Den Europæiske Investeringsbank i de foregående år altid fået den fornødne støtte til sine aktiviteter fra Parlamentet. På grundlag af det indledende arbejde, der er udført i de seneste måneder, mener jeg, at Banken med fokus på betænkningens konstruktive kritik fortsat vil have Parlamentets støtte til sine aktiviteter. Mange tak for Deres opmærksomhed, jeg ser frem til forhandlingen med interesse.

Philippe Maystadt, *formand for Den Europæiske Investeringsbank*. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg ønsker først og fremmest at takke Dem for at have inviteret mig til at tale i plenarforsamlingen. Det er en fortsættelse af en tradition, der startede for et par år siden.

Jeg ønsker at starte med at takke ordføreren, hr. Deutsch, for den fremragende betænkning.

Jeg bifalder især, at hr. Deutsch og andre medlemmer af udvalget, hr. Berman og hr. Kalfin, har gjort sig den ulejlighed at besøge Den Europæiske Investeringsbank for at stille meget specifikke spørgsmål. Jeg hilser det fremragende samarbejde med Parlamentet velkommen.

Den Europæiske Investeringsbank er i realiteten det eneste internationale finansinstitut, der svarer frivilligt på spørgsmål, og som står til regnskab over for en parlamentarisk institution. Det er efter min opfattelse meget positivt. En styrkelse af dialogen med Parlamentet er rent faktisk en absolut nødvendighed for at udfylde vores rolle og udføre vores specifikke mission, som er at være en bank, men ikke en almindelig bank, der tjener EU's politikker.

Som hr. Deutsch allerede har påpeget, er det netop det, vi med alle midler har forsøgt at gøre som reaktion på krisen.

I september 2008 efter Lehman Brothers' kollaps anmodede Økofin-Rådet os om at øge omfanget af udlån til realøkonomien. Vi gik i gang med arbejdet efter Rådets anmodning, og jeg tror godt, at jeg kan sige, at vi faktisk har opfyldt vores forpligtelser, da omfanget af vores udlån i 2009 steg fra 58 mia. EUR til 79 mia. EUR, dvs. en stigning på 37 % af omfanget af Bankens udlån i EU.

Stigningen vedrørte hovedsageligt de tre sektorer, som Rådet og Parlamentet har fastsat som prioriteter.

Den første prioritet var at yde en indsats over for de lande og regioner, der var mest berørt af krisen. Stigningen omfatter hovedsageligt de regioner, vi kalder konvergensregioner, og de lande, som har oplevet særlige vanskeligheder i 2009. Således har vi aldrig før lånt så mange penge ud til lande som f.eks. Ungarn, Litauen og Rumænien. Det forklarer derudover også, hvorfor vi vil yde en særlig indsats for Grækenland i år. Jeg var i Athen i sidste uge, og sammen med den græske regering aftalte vi, at vi vil øge omfanget af lån i Grækenland betydeligt som et tegn på vores støtte og bidrag til den generelle indsats for at genoprette den græske økonomi.

Den anden prioritet er støtte til små og mellemstore virksomheder. Vi har forøget vores udlån til bankerne, således at de fortsat kan yde lån til de små og mellemstore virksomheder, med et nyt produkt, som vil gøre det muligt for os at have bedre kontrol med den reelle anvendelse af de midler, som vi udlåner. Sidste år lånte vi over 12 mia. EUR til bankerne med henblik på långivning til de små og mellemstore virksomheder.

Det tredje område, som vi blev anmodet om at prioritere, er bekæmpelsen af klimaændringerne. Sidste år ydede vi næsten 17 mia. EUR i støtte til projekter, der bidrager direkte til at nedbringe drivhusgasemissionerne.

Jeg tror, at jeg kan sige, at vi i 2009 opnåede det, som blev forventet af os, dvs. at vi bidrog til den europæiske økonomiske genopretningsplan.

Vi skal naturligvis fortsætte i denne retning, og jeg ønsker helt kort at nævne de tre store udfordringer, som vi står over for i de kommende måneder og år.

Den første udfordring, som ordføreren helt korrekt understregede, er fortsat at yde en indsats for EU's prioriteter. Det betyder derfor, at vi som Den Europæiske Investeringsbank skal yde vores bidrag til gennemførelsen af Europa 2020-strategien. Som alle ved, har Kommissionen lanceret denne nye strategi, som i øjeblikket drøftes med Rådet og Parlamentet. Den Europæiske Investeringsbank er klar til at yde sit bidrag, især med anvendelse af innovative finansielle instrumenter, som vil gøre det muligt for os at øge gearingseffekten for nogle af EU-budgettets midler. Der er derfor tale om fælles instrumenter for Kommissionen og Banken, som vi ønsker at iværksætte.

Den anden store udfordring, som vi står over for, er fornyelsen af EIB's eksterne mandat. Vi vil få mulighed for at drøfte dette spørgsmål med Parlamentet. Kommissionen har netop fremsat et forslag, som er helt i tråd med rapporten fra styrelseskomitéen med sagkyndige under ledelse af Michel Camdessus. Det vigtigste punkt i dette forslag er at effektivisere systemet endnu mere. Som De ved, drager vi fordel af en EU-garanti for aktiviteter, der er inkluderet i det eksterne mandat. Målsætningen er derfor at anvende det så effektivt som muligt, og Kommissionen foreslår en forenkling, en harmonisering af vores eksterne mandat. Kommissionen foreslår endvidere, at de 2 mia. EUR, der er lagt til side, tildeles projekter, som bidrager til at bekæmpe klimaændringerne.

Og så er der den tredje udfordring, som jeg ønsker at henlede opmærksomheden på. Det er nødvendigt, at Den Europæiske Investeringsbank sammen med andre institutioner yder sit bidrag, især med henblik på opfyldelse af de forpligtelser, som EU indgik i København. Som De ved, forpligtede EU sig til at støtte det, vi kalder fast track-finansiering. Vi mener i denne sammenhæng, at EIB, som har udviklet stor ekspertise på dette område, kan yde et vigtigt bidrag. Derfor foreslog vi et samarbejde med andre nationale finansinstitutter om at oprette et netværk, en europæisk platform, med henblik på koordinering og optimering af finansieringen af projekter i udviklingslandene. Det franske agentur for udviklingsbistand og KfW i Tyskland har allerede vist interesse for dette initiativ, og jeg håber, at vi sammen med Kommissionen kan hjælpe med at iværksætte dette instrument i de kommende uger.

Hr. formand, mine damer og herrer, det er disse tre store udfordringer, som vi står over for i de kommende måneder og år.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg ønsker på vegne af Kommissionen at takke hr. Deutsch for en fremragende betænkning og at byde formanden for EIB, Philip Maystadt, velkommen til plenarmødet og ligeledes takke ham for den store indsats, som EIB har ydet for at afhjælpe den økonomiske krise og støtte EU's genopretningsplan.

Under disse særlige omstændigheder henvendte vi os helt ekstraordinært til Banken, som straks reagerede ved at øge omfanget af udlån til det højeste niveau nogensinde. Banken var på grund af sin fremragende økonomiske fundering i stand til at træffe denne foranstaltning, endda på et tidspunkt, hvor det var vanskeligt at få finansiering fra markederne.

Det forøgede omfang af udlån var især rettet imod de områder, som efter vores opfattelse – og jeg tror helt bestemt, at Parlamentet deler dette synspunkt – er prioriterede områder, især små og mellemstore virksomheder, energi- og klimaspørgsmål samt investeringer i de konvergensregioner i EU, som har været særlig hårdt ramt af den økonomiske krise. I et fælles initiativ med EBRD og Verdensbanken har EIB derudover været i stand til at øge støtten til finanssektoren i de lande i Central- og Østeuropa, der også oplever en særlig vanskelig situation.

EIB vil spille en vigtig rolle i gennemførelsen af Europa 2020-strategien gennem støtte af investeringer i infrastrukturer, grøn teknologi, innovation og små og mellemstore virksomheder.

Vi lægger endvidere fundamentet for at fremme den kombinerede anvendelse af EU-tilskud og EIB's finansielle instrumenter, både inden for og uden for EU, herunder i konvergensregionerne, hvor EIB kan spille en vigtig rolle med henblik på at forbedre absorptionen af strukturfondene.

På det eksterne område er jeg meget tilfreds med midtvejsrevisionen af EIB's eksterne mandat, som støttes i rapporten fra Michel Camdessus, hvori det blev konkluderet, at EU-garantien til EIB er et effektivt og stærkt instrument med stor finansiell og politisk gearingseffekt.

Rapporten fra Michel Camdessus indeholdt også en række gode forslag om øget ensretning af EIB's eksterne aktiviteter med EU's politikker og om, hvordan samarbejdet mellem EIB og EBRD kan fremmes på grundlag af Parlamentets beslutning om EIB's og EBRD's årsberetninger for 2007.

Parlamentet havde anmodet om en bedre gensidig forståelse mellem de to banker. Det glæder mig meget at se, at EIB og EBRD er nået til enighed om deres samarbejde i de pågældende samarbejdslande. Dette vil være grundlaget for en mere global trepartsaftale med Kommissionen til erstatning af de regionalt baserede aftaler.

Det vigtigste resultat af midtvejsrevisionen er lovforslaget, som Kommissionen netop har forelagt Parlamentet og Rådet, om ændring af EIB's mandat for resten af det nuværende finansielle overslag.

Jeg er sikker på, at De vil være enig i, at det er et solidt og afbalanceret forslag, hvor der er taget højde for Parlamentets henstillinger og prioriteter. Forslaget har til formål at styrke det eksterne mandats fokus på de vigtigste politiske områder, hvor EIB har gode resultater, især på områderne for bekæmpelse af klimaændringer, social og økonomisk infrastruktur og udvikling i den lokale private sektor, samt at sætte fokus på udviklingsaspekterne af EIB's finansiering.

Vi kan således konkludere, at vi ser frem til konstruktive og produktive drøftelser om dette forslag med Dem og Rådet i de kommende måneder. Vi håber, at vi endnu en gang kan indgå en aftale under førstebehandlingen, således at vi fortsat kan opretholde den retlige stabilitet for et eksternt mandat, som giver os mulighed for effektivt at opfylde EU's udenrigspolitiske målsætninger.

Edit Bauer, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling.* – (HU) Hr. formand, mine damer og herrer! Økonomi- og Valutaudvalget erklærede i sin udtalelse, at Den Europæiske Investeringsbank har ydet en stor indsats i håndteringen af krisen i 2008.

Hvad kan man forvente af en investeringsbank under en krise? Først og fremmest at banken forsøger at kompensere for nedgangen i forretningsbankernes udlånsaktiviteter ved at skabe likviditet. Det er et faktum, at EIB siden 2008 kontinuerligt har øget omfanget af udlån med favorable rentevilkår og lovet at stille et yderligere beløb på 15 mia. EUR til rådighed for små og mellemstore virksomheder i 2009 og 2010.

Hvorfor er dette så vigtigt? Naturligvis fordi disse virksomheder skaber flest arbejdspladser, og fordi vores største problemer i Europa i øjeblikket er beskæftigelsesrelaterede. Vi skal skabe arbejdspladser.

Banken ydede endvidere en stor indsats i netop denne sammenhæng i omstruktureringen af visse målområder. Banken fokuserede meget på de små og mellemstore virksomheder og hjalp dem med hurtigst muligt at finde fodfæstet. Udvalget vil anbefale hr. Maystadt at fokusere på tre områder, hvor der kan opnås større effektivitet og gennemslugtighed i relation til EIB's aktiviteter.

For det første skal EIB fokusere endnu mere på de lande, som er hårdest ramt af krisen, og dermed yderligere fremme EU's interne samhørighed. For det andet skal EIB ikke blot indgå partnerskabsaftaler med de store forretningsbanker med henblik på finansiering af små og mellemstore virksomheder, men også med de regionale banker og sparekasser, da disse finansinstitutter kender markederne bedst. For det tredje mener vi, at det vil være af afgørende betydning, at de finansinstitutter, der er inkluderet i partnerskaberne, er forpligtet til at overføre mindst 20 % af indtægterne fra EIB's samlede finansiering på 50 % til de små og mellemstore virksomheder, der støttes, med andre ord en større procentdel end påkrævet i henhold til de nuværende aftaler.

Generelt har EIB klaret det godt og er stadig et lysende eksempel i forhold til at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til afhjælpning af krisen, men der vil være brug for en yderligere fælles indsats fra Kommissionens og EIB's side for at opnå endnu bedre resultater, især hvad angår jobskabelse.

Karin Kadenbach, *ordfører for udtalelsen fra Regionaludviklingsudvalget.* – (DE) Hr. formand, hr. Rehn! Jeg ønsker på vegne af Regionaludviklingsudvalget først og fremmest at udtrykke min glæde over betænkningen og takke ordføreren.

Udvalget bifalder Den Europæiske Investeringsbanks solide kapitalgrundlag. Vi glæder os over, at især den økonomiske og sociale samhørighed og konvergens samt konvergenssøjlen i EU's samhørighedspolitik er en vigtig målsætning for EIB. Derudover bifalder vi stærkt EIB's bidrag til opnåelse af konvergensmålene ved at udlåne 21 mia. EUR, 41 % af det samlede EIB-udlån i EU, til konvergensprojekter.

Jeg ønsker endvidere at understrege den yderligere fordel af at træffe foranstaltninger i samarbejde med Kommissionen og EIB's strategi om at yde supplerende støtte og gearing til strukturfundsinterventioner.

Jean-Pierre Audy, *for PPE-Gruppen.* – (FR) Hr. formand! Jeg ønsker først og fremmest at takke EIB's formand, hr. Maystadt, og sige, at det er en stor glæde at se Dem igen, da jeg også har udarbejdet en identisk betænkning tidligere. Jeg ønsker endvidere at byde kommissæren velkommen og takke ordføreren og ordførerne fra de øvrige grupper for et fantastisk stykke arbejde samt byde dem velkommen også.

Hr. formand, det er beklageligt, at Rådet ikke er repræsenteret, da EIB er et mellemstatsligt instrument. Det er medlemsstaterne, der er EIB's partnere. Jeg ønsker endnu en gang at understrege, at jeg bifalder det engagement, som hr. Maystadt og hans kolleger udviser i forbindelse med alle disse spørgsmål.

Jeg ønsker først og fremmest at henlede opmærksomheden på tilsyn, som er et emne, som ligger mig meget på sinde, da Den Europæiske Investeringsbanks opgaver efter min opfattelse betyder, at den skal øve tilsyn. EIB har ikke overordnede tilsynsopgaver, da Banken er en international enhed, der ikke er underlagt de nationale revisionsmyndigheder.

Jeg har udarbejdet et ændringsforslag, som har til formål at sikre, at den europæiske banktilsynsmyndighed, som forhåbentlig bliver oprettet, har ret til at udføre tilsynsmæssige opgaver. Jeg håber, at kommissær Rehn vil støtte denne idé. Jeg har erfaret, at medlemsstaterne er imod idéen. Medlemsstaterne vil ikke kunne give EIB opgaver på lang sigt eller sikre, at EIB kan øve tilsyn.

Jeg ønsker at slutte af med at tale om investeringer og EIB's rolle i denne sammenhæng. EU foretager ikke tilstrækkelige investeringer, og vi ved i dag, at vi er nødt til at investere mere, uanset om det drejer sig om

transportnet, energi, højhastighedstog, motorveje, universiteter, vand, rumforskning eller sundhed. Den Europæiske Investeringsbank har imidlertid ret: EIB er en bank, og den skal beskytte sin AAA-status.

Derfor foreslår jeg, at vi i Europa 2020-strategien i det mindste har en målsætning på 1 trillion EUR i investeringer. Det kan godt lade sig gøre, men vi skal etablere et investeringsbudget inden for EU, og vi skal samarbejde med EIB gennem anvendelse af innovative instrumenter. Jeg foreslår, at EU skal være EIB's partner, da det vil skabe bedre synergi mellem EU og dette instrument, hvilket vil være af helt afgørende betydning for Europas fremtid.

Cătălin Sorin Ivan, for S&D-Gruppen. – (RO) Hr. formand! Vi kan vist alle være enige om, at Den Europæiske Investeringsbank er blandt de europæiske projekter, som kan betegnes som vellykkede europæiske projekter. Jeg ønsker endvidere på dette tidspunkt at ønske EIB tillykke med opretholdelsen af sin AAA-status, som er en fantastisk bedrift.

Men den nuværende økonomiske situation i Europa betyder imidlertid, at Den Europæiske Investeringsbank skal foretage en omfattende revision af sin mission. Jeg vil gerne nævne tre vigtige punkter. For det første skal alle udlån være rettet imod støtte af Europa 2020-strategien. For det andet skal EIB's udlån anvendes til at støtte omfattende investeringsprojekter, således at Europas økonomier kan genoprettes. Endelig kan og skal Den Europæiske Investeringsbank støtte oprettelsen af et langt mere stabilt og stærkt europæisk grundlag.

Olle Schmidt, for ALDE-Gruppen. – (SV) Hr. formand, hr. kommissær, hr. Maystadt! Jeg ønsker at takke vores ordfører mange gange for den interessante og fremragende betænkning. Jeg ønsker på vegne af Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa at starte med at rose EIB for det fremragende arbejde. Den Europæiske Investeringsbank handlede hurtigt og resolut, da den finansielle krise ramte med fuld styrke. EIB viste sin evne til at tackle de enorme udfordringer, som den stod over for, da den globale økonomiske krise ramte økonomierne i EU.

EIB forøgede pengemængden og sikrede, at omfanget af udlån steg betydeligt. Denne handling medførte, at den finansielle krise ikke blev endnu værre og banede vejen for de forskellige former for genopretning. Den vigtige rolle, som EIB spiller i forhold til at støtte de små og mellemstore virksomheder, er som tidligere nævnt af meget stor betydning og bør fremhæves. Disse investeringer gjorde det muligt at afhjælpe krisen betydeligt. Små virksomheder er naturligvis grundlaget for vores økonomi. De udgør 99 % af alle vores virksomheder i Europa og beskæftiger 100 millioner mennesker.

Det er naturligvis uhyre vigtigt, at EIB har en strategi til sikring af bæredygtig langsigtet vækst i EU, og det understreges ofte. Det handler om grøn udvikling, herunder investeringer i projekter i forbindelse med det transeuropæiske net. Et velfungerende transeuropæisk transportnet er en af de vigtigste komponenter i det europæiske vækstinitiativ. Vi har måske lært noget af vulkanudbruddet på Island.

Udligning af forskellene i Europa er en anden vigtig del af EIB's arbejde. Det vil være en fordel for EU at have stabile og økonomisk stærke naboer. I denne sammenhæng er EIB's arbejde særlig vigtigt ud fra et strategisk synspunkt.

Åbenhed, gennemsigtighed og bekæmpelse af svig er særlig vigtige områder. I Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa bifalder vi, at EIB rent faktisk har fulgt de henstillinger, som Parlamentet har fremsat i så mange år. Det er vi meget glade for. I denne sammenhæng kan EIB fungere som et godt eksempel på åbenhed for andre EU-institutioner.

Endelig ønsker jeg at henlede opmærksomheden på et kedeligt punkt for EIB. Det er meget skuffende, at der fortsat ikke er ligestilling inden for EIB. Jeg vil gerne påpege over for hr. Maystadt, at kvinder fortsat er alvorlig underrepræsenteret, især blandt EIB's højtstående tjenestemænd og direktører, og udgør kun ca. 20 % af de ansatte. EIB skal opnå forbedringer på dette område. Det er noget, vi kan læse om i EIB's diversitetsstrategi fra december 2008. Kort sagt er der tre positive punkter og ét mindre positivt punkt eller endda et negativt punkt.

Philippe Lamberts, for Verts/ALE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer, hr. Maystadt, kære landsmænd! Vi har brug for en bank som Deres. Vi har brug for den på et tidspunkt, hvor private banker ligesom industrien har vist, at de ikke tjener den generelle interesse og ikke længere udfører deres opgave med at yde kredit til samfundet. Vi har brug for offentlige udlånsinstrumenter og endnu mere på europæisk plan. Alene af den grund mener jeg – og vi – at EIB skal påtage sig en større rolle.

Hvilken rolle skal De efter Deres opfattelse spille? Rollen som katalysator naturligvis. En offentlig bank som EIB kan ikke opfylde alle markedets behov, men skal være en katalysator. En katalysator for støtte og

transformering af vores samfund, således at man kan tackle de to afgørende udfordringer i vores tid, ikke blot at lære at leve inden for jordens fysiske begrænsninger – det handler naturligvis om klimaændringsspørgsmålet og udpiningen af vores ressourcer – men også at tackle den voksende udfordring i forbindelse med social samhørighed, både inden for EU og globalt, da EIB har en betydelig mission på udviklingsområdet.

Ud fra dette perspektiv ønsker jeg lige at nævne blot et enkelt tal. Når vi ser på de energiinvesteringer, som EIB foretog i 2009, gik to tredjedele til teknologier fra det 19. og 20. århundrede og blot en tredjedel til vedvarende energi.

Udfordringen, som vi stiller hr. Maystadt og EIB, er derfor at ændre forholdet for at sikre, at to tredjedele af EIB's investeringer – og alle investeringer på lang sigt – er rettet imod transformering i 1020 og fremover. Det er sådan, at EIB's rolle som katalysator skal være. Hr. Maystadt har ofte været fremhævet som den bedste i mange sammenhænge. Vi opfordrer til, at EIB også er bedst på globalt plan.

Ryszard Czarnecki, for ECR-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Jeg ønsker først og fremmest at takke ordføreren, hr. Deutsch, for den fremragende betænkning. En forøgelse af omfanget af udlån med det beløb, der nævnes i betænkningen, er efter min opfattelse en meget ambitiøs målsætning. Jeg tror rent faktisk, at en europæisk investeringspagt ud fra den europæiske skatteydere og vælgere synspunkt helt grundlæggende kun er vigtig, hvis det omfatter økonomisk støtte til små og mellemstore virksomheder. Jeg bifalder den forøgede finansielle forpligtelse, da den er af stor betydning på dette område. Støtte til denne sektor er især værdifuldt i krisesituationer.

Som repræsentant for Central- og Østeuropa og som polak må jeg sige, at det er uhyre vigtigt for os, at EIB støtter transformering i vores del af Europa og mindsker de eksisterende afstande. Det glæder mig endvidere, at EIB udviser stort engagement, hvad angår forholdet til de europæiske fonde. Dette er også af indirekte betydning for os.

Marta Andreasen, for EFD-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Når jeg ser på de projekter, som EIB finansierer, slår det mig, at mange involverer store virksomheder, og at kun få involverer små og mellemstore virksomheder, som det egentlig var meningen, at EIB skulle hjælpe. Har selskaber som General Motors, Electrolux og Arcelor Mittal virkelig brug for hjælp fra EIB – ud over de gunstige vilkår, som Banken tilbyder? Og hvad har disse lån gjort for den europæiske økonomi? Har de medvirket til jobskabelse? Nej, de har eksporteret arbejdspladser, sommetider til billigere europæiske lande og sommetider endda uden for EU.

Electrolux er et succeseksempel for EIB. Electrolux har lånt 250 mio. EUR til kapacitetsforøgelse, og de har bygget nye fabrikker i Polen, Rumænien og Ungarn. Så snart disse fabrikker var bygget, blev produktionen overført fra Det Forenede Kongerige med et tab på næsten 2 000 arbejdspladser i Spennymoor, England, så vi kan vist alle være enige om, at EIB spiller en meget vigtig rolle i forbindelse med Europas økonomi, især i forhold til handelsbalancen: EIB eksporterer vores arbejdspladser og importerer arbejdsløshed.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Hr. formand! Det er positivt at læse i årsberetningen, at Den Europæiske Investeringsbank har reageret hurtigt på krisen ved at forøge omfanget af udlån. Især udlån til små og mellemstore virksomheder skal fortsat være en af EIB's vigtigste prioriteter og skal tildeles, hvor det er muligt. Det er imidlertid vigtigt at sikre, at de pågældende virksomheder rent faktisk modtager lånene.

Med hensyn til overvågnings- og tilsynsordningen støtter jeg forslaget om oprettelse af en europæisk banktilsynsmyndighed. For at kunne fungere effektivt skal denne myndighed imidlertid have vidtrækkende beføjelser og mandat til at overvåge banker, der har grænseoverskridende aktiviteter.

Hvad angår Den Europæiske Investeringsbanks målsætninger ser jeg meget gerne, at der lægges større vægt på EIB's aktiviteter inden for Europa. Det er der stærkt behov for i lyset af den nuværende finansielle og økonomiske krise, og det vil endvidere sikre, at overlapning af indsats og interessekonflikter med Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling undgås.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Hr. formand! Jeg er enig med de kolleger, der roser EIB's fortræffelige arbejde.

Når vi lovpriser EIB, kan vi se det som en stærk kontrast til den bedrøvelige, skumle og umoralske historie, der har udspillet sig hos de private banker med deres ekstravagante lønpakker og groteske bonusser og fuldstændige mangel på "corporate governance". Måske til dels fordi EIB står til ansvar for Parlamentet, som formanden siger, har den været præcis det modsatte, og de skal roses for deres gode og korrekte foranstaltninger og især deres hurtige indsats mod den økonomiske krise.

Han nævnte også, med rette, at banken øremærkede SMV'er, der skulle have særlig opmærksomhed og støtte, og jeg ved, at der i mit eget land blev bevilget 300 mio. EUR til SMV'er gennem EIB. Men spørgsmålet er, om den når ud til SMV'erne, og hvis den ikke gør det, kan man så fastslå hvorfor? Er der nogen udvej for virksomheder, der bliver afvist, selv om de ser ud til at have gode forretningsplaner?

I Irland er der også hver dag bevis for, at virksomheder går konkurs, og selv i Irish Times i tirsdags lød overskriften "Staten reducerer midlerne til at hjælpe virksomheder med 22 mio. EUR". Så vi er ikke over det værste endnu.

Jeg ønsker også at stille et spørgsmål om det, man hører om, at private banker bruger penge, der skulle gå til SMV'er, til andre aktiviteter i bankerne.

Jeg vil gerne vide, om det er tilfældet? Kan det fastslås, og navnlig, kan vi i Parlamentet gøre noget for at bidrage til at fastslå, om det passer?

Jens Geier (S&D). – (DE) Hr. formand, hr. Maystadt, hr. Rehn! Først vil jeg gerne takke hr. Deutsch for hans arbejde. Imidlertid vil jeg også gerne benytte lejligheden til at understrege Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) betydning for EU og for EU's borgere og fremhæve, at vi i højere grad skal bruge denne enestående institution, især i økonomiske krisetider.

Set ud fra et budgetkontrollersperspektiv, som i moderne sprog også dækker EU-programmers og -institutioners faktiske resultater og præstationer, har EIB afgjort fortjent til sin høje kreditvurdering, især for politisk troværdighed. Den skaber reel merværdi for EU's befolkning gennem de investeringer, som er foretaget i EU's seks hovedprogrammer, lige fra de transeuropæiske net til støtte til små og mellemstore virksomheder og særprogrammer som projektet til bekæmpelse af klimaforandring. Jeg er sikker på, at dette vil få bred støtte i Europa-Parlamentet. Det betyder dog også, at Parlamentet i fremtiden må udvide sine egne tilsynsprocedurer. Jeg tænker her på f.eks. investeringsfaciliteten.

Endelig vil jeg gerne fremsætte endnu et punkt, der er særdeles vigtigt for min gruppe, og som er rettet direkte mod EIB. Vi ser positivt på, at EIB har revideret sin politik for offshorefinanscentre. Vi har dog også brug for en forsikring om, at indtægter på grundlag af EIB-midler ikke finder vej til den form for skattely, ellers vil EIB risikere at skade det ry og den status, banken har opbygget.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Hr. formand! Den Europæiske Investeringsbank er både en bank og en institution. Som bank må den ikke glemme, at den er en institution, og som institution må den ikke glemme, at den er en bank. Derfor skal den opfylde EU's krav på den ene side uden at se bort fra sin refinansieringskapacitet på den anden.

Ud fra denne synsvinkel har vi ikke ret til at få den til at tage unødvendige risici, især i dens aktioner i udviklingslande. Derfor er det vigtigt at fremme en slags aftale mellem medlemsstaterne og Kommissionen på den ene side og Den Europæiske Investeringsbank på den anden, hvorved institutionelle donorer har mulighed for at yde donationer, mens EIB i kraft af sin rolle kan bevilge lån.

Denne forsigtighedsforanstaltning burde beskytte os mod de tilbageslag, Verdensbanken oplevede, da den for nogle få år siden måtte annullere lån til en værdi af 50 mia., som under alle omstændigheder ikke ville være blevet betalt. Jeg mener, vi kan undgå sådanne erfaringer med den forsigtighed, EIB udviser i sine transaktioner, og jeg vil gerne tilskynde den til yderligere at udvikle sine foranstaltninger i udviklingslandene, fordi der afgjort stadig er en vis manøvremargin der.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand, hr. formand for Den Europæiske Investeringsbank! I EIB's beretning for 2008 insisterede Parlamentet på, at bankens eksterne aktiviteter skulle opfylde EU's generelle målsætninger.

Derfor ville projektet om at finansiere et atomkraftværk i Jordan stride mod grundlaget for artikel 3, stk. 5, i EU-traktaten. Jeg citerer, "Unionen bidrager til bæredygtig udvikling af jorden i forbindelserne med den øvrige verden."

I februar 2009 kontaktede de jordanske myndigheder EIB for at få støtte til deres atomkraftudviklingsprojekt, der navnlig indebærer opførelse af et atomkraftværk inden 2016.

Det er derfor med en vis tilfredshed, jeg har modtaget forsikring fra Deres tjenestegrene om, at EIB ikke imødekom denne anmodning, og at banken mener, at dens opgave er at støtte projekter i Jordan, som sigter mod at udvikle vind- og solkraft, der er fremtidens energikilder for vores planet, fordi de er vedvarende.

Vil denne holdning gøre sig gældende i forbindelse med andre ansøgninger om finansiering af atomkraftværker?

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Hr. formand! Ukraines stabilitet er et naturligt mål for alle EU-medlemsstater, delvis fordi Ukraine er en af vores største og vigtigste partnere. Mens vi ser på, gennemgår Ukraine en krise. Ukraines budgetstabilitet vil være afgørende for den sociale og politiske situation samt for landets fremtid. Jo mere hjælp og politisk støtte vi giver Ukraine, jo mere vil vi have ret til at forvente reformer i den ukrainske økonomi til fremme af et frit marked.

Den økonomiske krise i Ukraine er ikke kun en krise for Ukraine, men er også en sag for os alle. I Ukraines vanskelige situation i dag bliver det tydeligt, hvor meget vi kan hjælpe. Derfor støtter jeg makrofinansiel bistand til Ukraine. Jeg synes, vi i dag skal sige, at den burde være større, og at jo større den er, jo større og mere ambitiøse kan vores forventninger være til Ukraine.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Hr. formand! Den Europæiske Investeringsbank har uden tvivl været en succes, siden den blev grundlagt for 52 år siden, især med hensyn til at nå og styrke EU's mål og finansiere små og mellemstore virksomheder, som er erhvervslivets grundpille i EU og grundpillen i de virksomheder, der har brug for at blive opretholdt i løbet af den nuværende økonomiske krise for at bevare arbejdspladser og social ro i Unionen.

Som vi alle ved behandler EU i dag den græske krise. Naturligvis ved jeg ikke, om fremtidige historikere vil kalde den "den græske krise" eller "finanskrisen", eller måske vil de kalde den "den monetære krise". Det, jeg ved, er, at hvis Galileo levede i dag, ville han ikke sige, at verden drejer rundt, han ville sige, at "verden løber", fordi begivenhederne løber af med os, og som EU må vi følge dem og finde de nødvendige løsninger.

Jeg tror, at alle her mener, at hvis livet skal gå glat videre i EU, må vi fremskynde fuldførelsen af den politiske og økonomiske union. Når det er sagt, mener jeg, at EIB har den ekspertise og den objektive kapacitet, der skal til for i højere grad at gribe ind, og jeg foreslår – og jeg retter dette forslag specifikt til hr. Rehn, som jeg virkelig respekterer for den seriøsitet, hvormed han tager fat på forskellige spørgsmål – at vi bør undersøge muligheden for, at EIB spiller en rolle i fremtiden med at vurdere medlemsstaternes kreditværdighed.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Hr. formand! De tidligere talere har med rette fremhævet Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) betydning. Fru Kadenbach har f.eks. omtalt dens væsentlige bidrag til social konvergens. Jeg vil gerne sætte det ind i en politisk sammenhæng. Vi er meget bekymrede over, at partier på den ekstreme højrefløj vinder frem i flere og flere lande. Det skyldes, at den sociale konvergens i EU ikke fungerer på den måde, vi alle kunne have ønsket.

Disse radikale højrefløjspartier er meget ofte ulve i fåreklæder, hvilket giver dem mulighed for at skjule deres massive og kyniske foragt for menneskeheden. Mit sidste eksempel, hr. formand – og jeg er klar over Deres politiske ståsted – vedrører det, hr. Mölzer lige har gjort. Han har holdt en pæn lille tale, men undervejs har han kaldt en af sine politiske modstandere – med andre ord mig – for psykopat. Det er en sprogbrug fra Hitlers fascisme. Det er den måde, disse mennesker arbejder på, ved at stemple deres politiske modstandere som uhyrer. Jeg vil gerne bede Dem om at træffe de nødvendige foranstaltninger, og jeg vil også bede medarbejderne i EIB om at fortsætte med deres arbejde, især i forbindelse med gennemsigtighed. De bør gøre det, de gør, endnu mere gennemsigtigt, fordi den tilgang vil bidrage til at bekæmpe den voksende fascisme.

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Hr. formand! Med EIB's beretning for 2008 fejrer vi en mærkedag, for EIB har nu bidraget aktivt til vores kontinents økonomiske udvikling i over 50 år.

Som en EU-bank, der yder langfristede lån, spiller den en afgørende rolle med at bekæmpe den krise, vi oplever i dag. Vi bør hylde den reaktionsevne, den har udvist siden efteråret 2008. Alene i 2008 udbetalte EIB 10 mia. EUR mere, end den havde forventet.

Som medlem af Parlamentets Regionaludviklingsudvalg og Økonomi- og Valutaudvalg er jeg særlig interesseret i EIB's bistand til Europas små og mellemstore virksomheder. Det forekommer mig særdeles vigtigt fortsat at udvikle initiativer som JEREMIE. Virksomheder har brug for egenkapital, risikovillig kapital, garantier, lån og den tekniske bistand, der tilbydes gennem JEREMIE. For et år siden iværksatte regionen Auvergne – en del af min eurovalgkreds, som hr. Audy, der er til stede her, kender udmærket – denne støtteordning for SMV'er. Den er på 25 mio. EUR, hvoraf 18 mio. EUR kommer fra Den Europæiske Fond for Regional Udvikling (EFRU), og den skal hjælpe små virksomheder, støtte innovation og bidrage til at overvinde krisen.

Det glæder mig at se dette konstruktive samarbejde mellem EIB, Den Europæiske Investeringsfond og vores lokale myndigheder. Jeg er overbevist om, at vi skal fortsætte ad denne vej, hr. Maystadt.

Thijs Berman (S&D). - (EN) Hr. formand! I EU reagerede EIB hurtigt og præcist på finanskrisen i 2008 ved at øge sin kapital og næsten fordoble investeringer og udbetalinger sammenlignet med de foregående år, og især til SMV'erne. Under sit eksterne mandat har EIB dog ikke udvist den samme sans for, at det haster med konjunkturudlignende foranstaltninger i udviklingslandene. EIB reducerede endog sine investeringer betydeligt i AVS-landene, i Asien og i Latinamerika. Årsberetningen viser smerteligt, at EIB's svar på krisen har været alt for langsomt for udviklingslandene.

EIB's hovedopgave som offentlig institution i udviklingslandene skal ikke kun være at investere i omfattende infrastruktur. En anden og lige så vigtig opgave er det at tilvejebringe kapital i tider med knaphed og støtte markederne, når private banker er tilbageholdende. Under sit eksterne mandat skal EIB investere mere i finansielle tjenesteydelser, tilbyde borgere og SMV'er bedre adgang til lån og opsparing. Det fører til bæredygtig vækst her og i udviklingslandene.

Georgios Stavrakakis (S&D). - (EL) Hr. formand, Mine damer og herrer! Før jeg byder formand Maystadt velkommen til Europa-Parlamentet, og før jeg ønsker ham tillykke både med Den Europæiske Investeringsbanks succeser og dens ambitiøse forretningsplan, vil jeg gerne udtrykke min afsky for det morderiske brandattentat mod tre af mine medborgere i Athen i går på deres arbejdsplads og udtrykke min dybeste medfølelse med deres familier.

Den nuværende økonomiske krise har uden tvivl sat fokus på Den Europæiske Investeringsbanks vigtige arbejde. Supplerende finansiell støtte fra EIB har muliggjort hurtige udbetalinger og bidraget til at støtte realøkonomien, især ved at beskytte nyttige projekter og hjælpe levedygtige virksomheder i disse særdeles vanskelige tider.

EIB har også spillet en vigtig central rolle i kerneprogrammet om konkurrenceevne i Europa, hvorigennem EIB via JASPERS- og JEREMIE-initiativerne har fremmet instrumenter til at yde endnu mere væsentlig støtte til innovation.

EIB's rolle bliver stadig vigtigere ikke kun inden for rammerne af samhørighedsmålene, men også i forbindelse med gennemførelsen af Europa 2020-strategien. De smarte finansielle ordninger/instrumenter, den til stadighed udvikler, og det senere initiativ ELENA eller European Local Energy Assistance forventes at yde et afgørende bidrag til beskæftigelsen gennem store investeringer i sektorer som bæredygtighed og energiforsyningsikkerhed, der direkte påvirker lokal økonomisk udvikling og forbedrer vores borgeres livskvalitet.

Zigmantas Balčytis (S&D). - (LT) Hr. formand! Efter at Europa var blevet ramt af den finansielle og økonomiske krise, præsident Adamkus, blev støtte fra Den Europæiske Investeringsbank til små og mellemstore virksomheder (SMV'er) særlig nødvendig. Jeg opfatter den beslutning, banken tog i 2008, om at bevilge 42 % flere lån end det foregående år til SMV'er, som meget positiv, eftersom de udgør 99 % af alle EU's virksomheder og beskæftiger over 100 mio. mennesker. I betragtning af at den økonomiske krise endnu ikke er forbi, og arbejdsløshedsniveauet er stadig stigende, skal vi sikre, at Den Europæiske Investeringsbank yderligere øger lånemulighederne for SMV'er, forbedrer adgangen til kapital og forenkler de komplicerede bureaukratiske regler, således at projekter kan finansieres hurtigere og mere effektivt, især i de medlemsstater og sektorer, der har lidt mest under krisen. Ud over støtte til de virksomheder, jeg har nævnt, bør Den Europæiske Investeringsbank også fortsat være særlig opmærksom på at finansiere udviklingen af en bæredygtig, konkurrencedygtig og sikker energiinfrastruktur og en harmonisk transportinfrastruktur.

Proinsias De Rossa (S&D). - (EN) Hr. formand! Hvis vi ikke havde Den Europæiske Investeringsbank, ville vi lige nu desperat forsøge at oprette den. Jeg ser positivt på forslaget om at øge mængden af lån betydeligt og også støtte dens rolle med at hjælpe udviklingslande uden for EU.

Efter min mening spilder vi imidlertid værdifulde ressourcer ved ikke at trække på dens ekspertise i den bredere finanskrisen. Vi har akut brug for en EU-mekanisme for finansiell stabilitet. Ved at oprette en trustfond som foreslået af De Europæiske Socialdemokraters Gruppe kunne vi sikre, at medlemsstater, der kommer under angreb fra skrupelløse spekulanter, kunne få støtte uden direkte at skulle ty til skatteyderne, og vi kunne sikre lavere spreads. Det ville klart vise markedet – især de skrupelløse spekulanter – at vi ikke er parate til at lade nogen medlemsstat blive kørt i sæk og ødelagt, som det på nuværende tidspunkt sker med Grækenland og sandsynligvis vil ske med andre medlemsstater, ikke mindst mit eget land, Irland.

Corina Crețu (S&D). - (RO) Hr. formand! På baggrund af krisen er det lykkedes Den Europæiske Investeringsbank hurtigt at ændre sine prioriteringer for långivning med henblik på at yde støtte til små og mellemstore virksomheder, der er mest udsat for de risici, krisen udløser, og de øgede omkostninger til lån.

Det er vigtigt for os at se, i hvilken grad banken kan sikre medfinansiering til projekter, som finansieres af strukturfondene i medlemsstaterne i Øst, for som bekendt oplever en række små og mellemstore virksomheder og lokale myndigheder store vanskeligheder med at få adgang til EU-midler, som der ikke er medfinansiering til rådighed for på finans- og bankmarkedet.

Jeg mener, bankens aktiviteter i den kommende periode skal være fokuseret på lande, der er hårdt ramt af krisen og ikke kan kickstarte deres økonomier, med henblik på at støtte samhørighed og forebygge den fortsatte økonomiske og sociale tilbagegang.

Den Europæiske Investeringsbank har en særlig plads i den finansielle mekanisme, der står til rådighed for EU, til at genstarte den økonomiske vækst. Derfor støtter jeg henstillingen om, at EU som juridisk person kan blive aktionær i banken på linje med medlemsstaterne, hvilket vil bidrage til at styrke samarbejdet.

Formanden. – Jeg vil give ordet i et halvt minut til hr. Mölzer, der følte, han blev omtalt i et andet medlems indlæg.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne fremsætte en personlig bemærkning i henhold til artikel 151 i forretningsordenen efter de alvorlige anklager, hr. Martin rettede mod mig i sit indlæg.

Jeg skal understrege, at jeg ikke ønsker at have noget at gøre med dette medlem af Parlamentet. Hans politiske fremgangsmåde er at rette anklager mod sine kolleger, at rette anklager mod hele Parlamentet i medierne og hævde, at Parlamentets embedsmænd er dovne, ugidelige og uduelige. Jeg vil ikke tale til en mand, der benytter secret service-metoder som nøglehulskamera, miniaturekameraer og andet hemmeligt udstyr til at udspionere folk. Jeg har ikke talt til ham i dag, og jeg vil ikke gøre det i fremtiden. Jeg ønsker ikke at have noget at gøre med sådan en person. Jeg afviser hr. Martins påstand, og efter min mening bør han trække den tilbage.

Formanden. – Hr. Mölzer! Deres ord er derfor blevet registreret i det fuldstændige referat af dagens møde.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Hr. formand! Jeg må begynde med at rose Den Europæiske Investeringsbank for dens bestræbelser på at nå Fællesskabets mål. Denne institution har spillet og spiller fortsat en afgørende rolle under den aktuelle finansielle og økonomiske krise.

Konvergensmålet får betydelig støtte fra Struktur- og Samhørighedsfondene, da det er et af bankens centrale mål. 21 mia. EUR, ca. 41 % af det samlede beløb på EIB-lån i EU, er blevet brugt til at finansiere lån til projekter med dette mål for øje. Jeg mener ikke, at fattigere regioner kan blive udviklet, før der er skabt en infrastruktur, som sikrer tilgængeligheden samt den rette sociale og uddannelsesmæssige infrastruktur baseret på de fælles standarder for alle EU-borgere.

Derfor opfordrer jeg Den Europæiske Investeringsbank til at fortsætte foranstaltningerne til fremme af økonomisk og social samhørighed i EU og foranstaltningerne til bekæmpelse af finanskrisen ved at øge...

(Formanden afbrød taleren)

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Hr. formand! Den Europæiske Investeringsbank spiller en væsentlig rolle med at øge konvergensniveauet i hele EU, hvilket er et afgørende bidrag under den økonomiske recession, der har ramt investeringerne hårdt, især i den offentlige infrastruktur.

Jeg synes EIB har reageret meget hurtigt på de udfordringer, krisen har forårsaget, f.eks. ved at bevilge finansiering til Rumænien til et samlet beløb på næsten 1,5 mia. EUR i 2009. Disse lån fremhæver alsidigheden i bankens engagement i at fremskynde processen med at bygge bro over udviklingskløfterne i perioden efter tiltrædelsen.

Som mine kolleger har sagt, er en betydelig del af lånene til at støtte SMV'er. Jeg mener, at en forbedring af disse virksomheders adgang til kapital kan spille en central rolle med hensyn til at give EU's økonomi en saltvandsindsprøjtning og bekæmpe arbejdsløsheden. I den forbindelse vil det være nyttigt at få foretaget årlige vurderinger af, hvor tilgængelige og effektive disse lån er med hensyn til at sikre større gennemsigtighed om, hvad de i sidste instans bliver brugt til, og forbedre den administrative proces.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Hr. formand! Vi bør glæde os over den vigtige rolle, Den Europæiske Investeringsbank spiller for genopbygningen af vores økonomier i de vanskelige tider, de fleste af medlemsstaterne står i. Mit land, Litauen, er i den situation. EIB spiller en rolle i den nationale stimuleringspakke, især når det drejer sig om at styrke finansieringen af små og mellemstore virksomheder, men også finansieringen af vedvarende energi- og transportprojekter.

Jeg vil ikke desto mindre indtrængende opfordre de europæiske regeringer til at sikre EIB en større udlånskapacitet til vores naboer, især dem mod øst, som også lider under virkningerne af krisen, og har stærkt behov for lån og investeringer. Særlig tiltrængte er investeringer i de hårde sektorer som transport, miljø og sidst, men ikke mindst, energi. Den sidste er af særlig betydning, især når man kender energiinfrastrukturproblemerne, der...

(Formanden afbrød taleren.)

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Hr. formand! Også jeg vil gerne slutte mig til de velvillige taksigelser til hr. Maystadt og Den Europæiske Investeringsbank og også til hr. Deutsch, der udarbejdede betænkningen.

I forhandlingen har vi kunnet skelne to mål, for det første udvikling og for det andet stabilisering, eller omvendt – rækkefølgen er ikke vigtig. I EU og medlemsstaterne tænker vi primært på udvikling i forbindelse med samhørighed. Her ønsker jeg især at understrege den rolle, der kan spilles ved at finansiere små og mellemstore virksomheder. Vi har allerede i Lissabondagsordenen sagt, at uden sektoren for små og mellemstore virksomheder og uden regionalt samarbejde vil det ikke være muligt at udvikle samhørighed.

Vi har lande uden for EU, som er naboer til EU, østpartnerskabslandene, hvor det ikke vil være muligt uden hjælpen fra Den Europæiske Investeringsbank – det talte hr. Kowal også om, og det gjorde fru Andrikienė også...

(Formanden afbrød taleren)

Paul Rübig (PPE). – (DE) Hr. formand, hr. Maystadt! Jeg er interesseret i at høre, hvordan drøftelserne om Basel III påvirker banken og, især, Den Europæiske Investeringsfond (EIF). Mener De, at vi har den nødvendige kreditværdighed til at yde effektiv støtte i en økonomisk krise, eller tror De, at der er behov for at forbedre vores kreditværdighed? Hvilke muligheder ser De i fremtiden for at stille mere risikovillig kapital til rådighed i kriser som den, vi oplever nu? Støtten fra EIF er af stor betydning, især for små og mellemstore virksomheder i vanskelige tider.

Jeg vil gerne takke Den Europæiske Investeringsbank (EIB) for dens vellykkede samarbejde med EIF og for, at den har gjort store fremskridt med at fokusere på små og mellemstore virksomheder og frem for alt på de transeuropæiske net.

Philippe Maystadt, formand for Den Europæiske Investeringsbank. – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne takke alle talerne for deres indlæg. Naturligvis fortjener nogle af de rejste spørgsmål at blive drøftet nærmere. Jeg kan kun give nogle få svar her, og jeg vil skelne mellem spørgsmål, der vedrører vores operationelle prioriteringer på den ene side og dem, som mere handler om tilsyn og ledelse på den anden.

Blandt vores operationelle prioriteringer er der en, som har tiltrukket sig en række medlemmers opmærksomhed, og det er den støtte, der bør ydes små og mellemstore virksomheder. Især fru Györi og hr. Schmidt understregede dette. Jeg synes, de har helt ret i at understrege betydningen af støtte til SMV'er.

Som De utvivlsomt ved, lancerede vi i 2008 et nyt produkt for lån til banker til små og mellemstore virksomheder, som giver os mulighed for mere effektivt at overvåge brugen af de midler, vi udlåner. Således kan jeg fortælle, at vi fra sidste kvartal af 2008 til slutningen af 2009 underskrev lån til en værdi af 21 mia. EUR, hvoraf 16 mia. EUR faktisk er blevet brugt. Endvidere var over 90 % af disse midler allerede ved udgangen af sidste år blevet udlånt til små og mellemstore virksomheder.

Jeg synes derfor, at vi kan yde betydelig støtte på denne måde ved at gå gennem forretningsbanker og, som fru Györi understregede, ikke kun bruge traditionelle forretningsbanker som formidlere, men også regionale banker og sparekasser. Vi har diversificeret viften af vores formidlere.

Vi prøver også at arbejde tæt sammen med vores datterselskab, Den Europæiske Investeringsfond, med kombinerede foranstaltninger, eftersom denne fond kan yde garantier for porteføljen af lån, som ydes SMV'er. Fru Auconie gav et helt konkret eksempel på denne deltagelse, og jeg er taknemmelig for hendes opbakning i den forbindelse.

Den anden operationelle prioritering, der fangede Deres interesse, er naturligvis konvergens, og jeg kan bekræfte, at Den Europæiske Investeringsbank bestræber sig på yderligere at øge sine operationer i de såkaldte konvergensregioner. De vil således se, at vores lånevolumen i 2009 voksede mere i de nye medlemsstater end i de gamle. Det er en del af vores beslutsomme indsats for at prøve at bidrage til at mindske kløften mellem medlemsstaterne, eftersom det netop er det, konvergens handler om.

I den forbindelse er det vigtigt, som fru Kadenbach og hr. Czarnecki især understregede, at have et godt samarbejde med Kommissionen om anvendelsen af strukturfondene, og jeg kan fortælle, at det i hvert fald er tilfældet.

Endvidere har vi sammen med Kommissionen afsluttet flere fælles programmer. JASPERS, der yder teknisk bistand til forberedelse af projekter, som kan være berettigede til støtte fra strukturfondene, JEREMIE, som er en original idé med det formål at omdanne strukturfondene til finansielle instrumenter af revolverende art (vi kan bruge de samme beløb flere gange) og endelig JESSICA, som er den samme idé om at bruge strukturfondene til finansiering i et byfornyelsesområde.

Den tredje operationelle prioritering er energi og bekæmpelse af klimaforandring. Vi vil måske få lejlighed til at drøfte dette nærmere, men jeg kan forsikre Dem om, at idéen er at lægge mere vægt på vedvarende energikilder og energieffektivitet i overensstemmelse med den strategi, der er vedtaget på EU-plan.

Hr. Lamberts nævnte tal for perioden 2002-2008, men hvis man ser på de seneste tal, især dem fra 2009, vil man se, at forholdet er ved at vende, eftersom vi i 2009 finansierede vedvarende energiprojekter til en værdi af over 4 mia. EUR, hvilket udgør over 70 % af vores finansiering til elektricitetsproduktion.

Hensigten er herefter at videreføre denne udvikling i forholdet ved at sikre mere støtte til vedvarende energi og energieffektivitet, og her vil jeg gerne takke hr. Stavrakakis, der i sit indlæg omtalte ELENA-programmet, som endnu en gang er et fælles program med Kommissionen om at yde teknisk bistand på energieffektivitetsområdet.

Stadig vedrørende energi vil jeg gerne sige til fru Benarab-Attou, at vi respekterer hver medlemsstats valg, for så vidt angår policy mix. Hvis en medlemsstat beslutter at bruge atomenergi, skal EIB ikke modsætte sig det, men jeg bekræfter, at vi i Jordans tilfælde kun drøfter finansiering af vedvarende energikilder.

Jeg skal fatte mig i korthed nu og tage fat på nogle få emner vedrørende tilsyn og ledelse. Hr. Audy har gennemgået tilsyn, han kender vores holdning, vi er fuldstændig åbne, og der bliver allerede i vid udstrækning ført tilsyn med os af en uafhængig revisionskomité, af Revisionsretten, når vi bruger EU-budgettet, af OLAF og af EU-ombudsmanden. Jeg tror, vi allerede er den mest overvågede internationale finansinstitution.

Når det er sagt, anerkender jeg, at det kan være nyttigt at have tilsyn med banker, og vi er derfor helt åbne over for forslag om det emne, især via den nye Europæiske Banktilsynsmyndighed.

For så vidt angår Basel III vil jeg blot sige til hr. Rübig, at vi følger arbejdet nøje. Det er for tidligt at fremsætte en mening om, hvilken virkning det kan have, eftersom vi kun er i høringsfasen for Basel III, og parametrene er endnu ikke besluttet.

Med hensyn til offshorefinanscentre vil jeg sige til hr. Geier, at det er noget, vi er meget interesserede i. Hvis han ønsker det, kan vi forklare vores nye politik nærmere, men det vigtigste er faktisk at forhindre skattetækning, når der benyttes offshorefinanscentre.

Endelig et særligt punkt, som hr. Schmidt tog op. Han har ret, vi mangler stadig nogle fremskridt i forbindelse med ligestilling. Det tal, han citerede, vedrører kun ledende medarbejdere. Det er rigtigt, at vi har få kvinder blandt EIB's ledere. Vi har implementeret en handlingsplan, og vi håber at korrigere denne situation i løbet af de nærmeste par år, men jeg ønsker at forsikre om vores vilje i den henseende. Vi ønsker at forbedre en situation, der faktisk er uacceptabel, som den ser ud i dag.

Olli Rehn, Kommissionen. – (FI) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne sige tak for en meget professionel og konstruktiv forhandling og tak til hr. Deutsch for hans fortræffelige betænkning.

Jeg ønsker at sige tre ting om sagen. For det første har jeg tillid til, at denne forhandling og betænkning vil danne et solidt grundlag for den omgående vedtagelse af Den Europæiske Investeringsbanks eksterne mandat. Det er vigtigt for os at kunne sikre, at vi gennemfører EU's fælles mål for udenrigspolitik og udviklingssamarbejde effektivt.

For det andet er Den Europæiske Investeringsbank en afgørende vigtig partner for Kommissionen, især hvis vi skal nå Europa 2020-målene, navnlig på områderne bæredygtig vækst og beskæftigelse. EIB har nøglen til udviklingen af infrastruktur, innovation og små virksomheder, og vi samarbejder tæt og problemfrit herom.

Mange af Dem har forståeligt nok omtalt situationen i Grækenland. I går sendte jeg på Kommissionens vegne vores medfølelse med familier og venner til dem, der mistede livet i Athen som følge af volden. En voldsom

debat er et træk ved demokratiet, men vold kan aldrig tolereres, og der skal være en meget skarp grænse for den slags opførsel.

Kommissionen har aktivt arbejdet for at opbygge et stabiliseringsprogram for den græske økonomi og vedtage en omfattende finansiel redningspakke til at støtte finansiell stabilitet i hele euroområdet og sikre den græske økonomis stabilitet. I slutningen af sidste uge foreslog vi Eurogruppen en omfattende finansiel redningspakke og et stabiliseringsprogram til 110 mia. EUR i alt. Eurogruppens finansministre traf en beslutning i søndags under henvisning til et forslag fra Kommissionen, ECB og IMF. Det var en vanskelig, men samtidig nødvendig og ansvarlig beslutning. Nu er det afgørende vigtigt, at alle de nationale parlamenter færdiggør deres beslutninger snart. Jeg er i hvert fald fortrøstningsfuld med hensyn til Deres støtte til at nå dette mål.

Dette handler ikke kun om Grækenland, men om stabiliteten i hele euroområdet økonomi. Det er afgørende at standse buskbranden i Grækenland, før den udvikler sig til en skovbrand, der breder sig til hele Europa. Jeg er sikker på, at vi kan gøre det, men det betyder, at vi skal handle ansvarligt. Det er ikke tiden nu til at score billige point. Det er tidspunktet for ansvarlig og beslutsom handling. Euroen er ikke kun en teknisk aftale. Den er måske EU's vigtigste fælles politiske projekt.

Tamás Deutsch, ordfører. – (HU) Hr. formand, formand Maystadt, kommissær Rehn! Tillad mig at takke mine kolleger, formanden og kommissæren for denne værdifulde forhandling.

Før vi kan stemme vil jeg gerne fremsætte tre bemærkninger efter flere måneders grundigt og efter min mening værdifuldt forberedelsesarbejde. Som Montecuccoli sagde for flere hundrede år siden om en vellykket krig – at kæmpe en vellykket krig kræver penge, penge og penge. Det er klart, at vi for at løse de økonomiske problemer, som rammer os alle, har brug for jobskabelse, jobskabelse og jobskabelse. Det er vigtigt, at Den Europæiske Investeringsbank altid har anset dette for at være et vitalt mål, og dagens forhandling beroliger os alle med, at den fortsat vil arbejde i partnerskab med Europa-Parlamentet, Kommissionen og Rådet i kampen for at nå disse mål.

Jeg synes, at bemærkningerne fra kolleger, som indtrængende beder Den Europæiske Investeringsbank om at være mere opmærksom på de medlemsstater, som er hårdest ramt af krisen, er vigtige. Jeg mener, at vi også her banker på åbne døre.

I forbindelse med Den Europæiske Investeringsbanks eksterne mandat synes jeg også, at de bemærkninger, der er fremsat her under plenarforhandlingen for at understrege betydningen af at sikre støtte og kredit til de europæiske lande, der grænser op til EU, er vigtige. Ukraine blev nævnt og også Balkanregionen. Det er jeg enig i. Endelig vil jeg gerne nævne to herrer ved navn her ved afslutningen af forhandlingen. Ved sådanne lejligheder er det normalt lederne af institutioner, der får ros. Jeg vil naturligvis gerne rose formand Maystadt for det arbejde, han har gjort indtil nu, men lad mig også takke hr. de Crayencour og hr. Brito, der har været fortræffelige partnere for Europa-Parlamentet, for deres arbejde. Sidst, men ikke mindst vil jeg gerne takke mine kolleger for deres samarbejde. Det var en fælles indsats, og succesen deler vi også.

Formanden. – Hr. Hans-Peter Martin har bedt om ordet på grund af personlige bemærkninger. Hans landsmand, hr. Mölzer, omtalte hr. Hans-Peter Martin, hans fortid og hans opførsel, og derfor har han i medfør af artikel 151 ret til at svare.

Disse indlæg med personlige bemærkninger må ikke udvikle sig til en gang pingpong, hvor den ene person omtaler den anden, og den anden omtaler den første. Derfor vil jeg efter hr. Martins indlæg anse denne sag for at være helt afsluttet. Hr. Martin får et minuts taletid, og jeg anmoder ham om at holde sig strengt til artikel 151 og advarer ham om, at jeg afbryder ham efter præcis et minut.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Hr. formand! Det er trist, at jeg er nødt til at bringe dette op in plenum. Jeg er nødt til at fortælle, at det, hr. Mölzer sagde, er usandt. På vejen herind kaldte han mig faktisk psykopat. I de seneste år har han ofte sagt til mig, at jeg burde konsultere en psykiater. Det er den måde, radikale højreorienterede arbejder på. Sidste år sagde lederen af den socialdemokratiske gruppe, "Jeg mener, Hein-Christian Strache er nazist". Det er den mand, hvis parti hr. Mölzer er medlem af, og som han arbejder tæt sammen med.

Jeg mener virkelig, at vi på grundlag af det, vi gentagne gange har oplevet her, ikke kun bør diskutere den økonomiske krise, finanskrisen og det, som nu kan omtales som en pengekrig. Vi bør også behandle den farlige og voksende højreorienterede radikalisme. Hvis De sad her bagved, hr. formand, ville De med Deres

politiske fortid genkende de farlige tendenser, der endnu en gang viser sig i Ungarn, i Østrig og andre steder. Dette skal stoppes, før det kommer ud af kontrol.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 11.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Liam Aylward (ALDE), skriftlig. – (GA) Den Europæiske Investeringsbank spiller en helt afgørende rolle i forhold til små og mellemstore virksomheder, der prøver at overleve den nuværende økonomiske krise. Små og mellemstore virksomheder sikrer 70 % af beskæftigelsen i EU, og som følge heraf spiller de en central rolle i den europæiske økonomi.

Den største vanskelighed for disse virksomheder er at få adgang til finansiering og kapital. EIB's centrale rolle med hensyn til at sikre støtte til små og mellemstore virksomheder skal hilses velkommen, og banken bør støttes i sine bestræbelser. 30 mia. EUR er blevet øremærket til små og mellemstore virksomheder for perioden 2008-2011, og over 50 000 virksomheder i EU har nydt godt af EIB-finansiering i 2009.

Jeg ser positivt på beretningens anbefalinger om øget gennemsigtighed i det system, hvorved der skaffes lån gennem EIB's finansielle formidlere. De finansielle formidlere skal videregive disse lån til små virksomheder. Bankens overvågningssystem i forbindelse med disse lån skal forbedres for at sikre disse låns effektivitet.

Jim Higgins (PPE), skriftlig. – (EN) Jeg sætter stor pris på den fortsatte støtte til Irland, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) har givet udtryk for under den økonomiske krise. EIB har reageret beundringsværdigt på de alvorlige likviditetsbegrænsninger og de stramme kreditbetingelser, der har ført til alvorlige problemer med finansiering af små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og den faldende tillid til finansmarkederne. EIB har også spillet en vigtig rolle for den europæiske genopretningsplan, især for den styrkede finansiering til SMV'er, energi fra vedvarende energikilder og ren transport. Det er afgørende, at EIB's udlånspolitik over for SMV'er er præget af en dristigere risikotagning med henblik på at give SMV'er adgang til kapital til risikobetonede projekter. Sidste år sikrede EIB Irland 1,02 mia. EUR til seks operationer, hvilket er det højeste beløb, Irland nogensinde har opnået. Jeg synes, det er positivt, at banker, der optræder som formidlere, er kontraktligt forpligtede til at låne mindst det dobbelte af det beløb til SMV'er, som de låner fra EIB, for at sikre, at fortjenesten fra EIB-finansieringen går videre til SMV'er. Disse regler skal dog overvåges nøje, eftersom mange SMV'er i Irland kæmper for at låne fra irske banker, der modtager EIB-lån.

Czesław Adam Siekierski (PPE), skriftlig. – (PL) I 2008 fejrede Den Europæiske Investeringsbank sit 50-års jubilæum. I hele denne periode har den bidraget betydeligt til udviklingen af integration, afbalanceret og varig udvikling og økonomisk og social samhørighed ved at støtte investeringsprojekter i Europa og yde lån til den offentlige og private sektor, idet den har benyttet finansmarkederne såvel som sine egne midler. I år 2008 begyndte også den verdensomspændende finansielle og økonomiske krise, der smadrede den europæiske økonomi. På baggrund af bankernes begrænsede likviditet, strengere udlånspolitik og kapitalrestriktioner var Den Europæiske Investeringsbank redningen for mange investeringer og projekter, der var i fare. Som reaktion på krisen øgede EIB sin udlåns volumen til virksomheder betydeligt i 2008. Det var særdeles vigtigt, især for sektoren af små og mellemstore virksomheder, som blev usædvanlig hårdt ramt af krisen. De stod ofte over for strenge restriktioner for deres adgang til kapital fra banker, der var begravet i problemer, og EIB var det sidste håb. Den positive rolle, EIB spillede under krisen, er ubestridelig. Det er dog værd at tænke over, hvordan de ressourcer, banken råder over, kan udnyttes endnu bedre. Den bedste måde er at forenkle det komplicerede bureaukrati og skabe klare procedurer.

4. Massegrusomheder i Jos, Nigeria, i januar og marts (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er Kommissionens redegørelse om massegrusomhederne i Jos (Nigeria) i januar og marts.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Vi hørte med stor sorg, at tidligere præsident Umaru Musa Yar'Adua døde i går aften. Han ydede et stort bidrag til det politiske og demokratiske liv i Nigeria og bidrog gennem sin politik til stabiliteten i navnlig den vestafrikanske subregion.

Ifølge forfatningen bliver fungerende præsident Jonathan automatisk ny præsident. Vi forstår, at han vil blive taget i ed af Nigerias retspræsident om kort tid, muligvis i aften. Han ventes herefter at tage en vicepræsident fra den nordlige del af landet i ed, hvilket giver anledning til nye spekulationer på Nigerias politiske scene.

EU har været en engageret partner for Nigeria og har fortsat ydet stærk og konstruktiv støtte i løbet af de seneste vanskelige måneders politiske usikkerhed. De voldelige konflikter i Jos og de omkringliggende landsbyer i januar og marts i år, hvor det forlyder, at hundreder af borgere er blevet myrdet eller alvorligt kvæstet, har været særlig ødelæggende. Tusinder er blevet hjemløse og er i øjeblikket i lejre.

Jeg deler fuldt ud de bekymringer over massegrusomhederne i Jos, medlemmerne har givet udtryk for, og jeg vil gerne forsikre Dem om, at de udløste en resolut reaktion fra EU.

Så snart nyheden kom frem om begivenhederne i januar og marts var Kommissionen i kontakt med Det Internationale Røde Kors i Nigeria og andre lokale institutioner, der bekræftede, at de fleste ofres humanitære behov blev opfyldt, og at hospitalerne var i stand til at klare indstrømningen af sårede. EU var blandt de første af Nigerias internationale partnere, der offentliggjorde sine meninger om volden.

I januar udsendte den højtstående repræsentant og næstformand Catherine Ashton en fælles udtalelse sammen med Hillary Clinton, David Miliband og Bernard Kouchner, hvori de udtrykte dyb beklagelse over volden og det tragiske tab af liv. Alle parter blev indtrængende anmodet om at udvise tilbageholdenhed og søge at løse uoverensstemmelserne ved fredelige midler og opfordrede forbundsregeringen til at stille ophavsmændene til volden for retten. EU udstedte yderligere erklæringer om Nigeria i februar og marts. De foretog en diplomatisk demarche til det nigerianske udenrigsministerium med henblik på at fordømme de seneste udbrud af vold.

EU anmodede om, at Nigerias forbundsregering gennemfører en fuldstændig efterforskning af årsagerne til den seneste vold og stiller ophavsmændene til volden for retten. I de seneste 10 år har voldelige konflikter forårsaget over 14 000 menneskers død i Nigeria og har efterladt tre mio. internt fordrevne.

Det er ikke muligt at give muslimske eller kristne trossamfund rollen som enten angriber eller offer, eftersom de historisk set desværre har været begge dele. Det er imidlertid åbenbart, at konflikten altid involverer ekstremt fattige mennesker. Konflikter, der præsenteres som religiøst begrundet, udløses ofte af andre årsager, herunder konflikter mellem traditionelle herskere, kampe om jord og ressourcer mellem befolkningsgrupper, politisk strid og spændinger mellem statslige myndigheder og forbundsmyndigheder. Religiøse forskelle giver ofte næring til og forstærker eksisterende forskelle, hvilket fører til større sammenstød.

Foranstaltninger, der iværksættes af EU i Nigeria, kombinerer diplomati med mere langsigtet udviklingssamarbejde. Under EUF støtter vi udviklingssamarbejde i Nigeria. De to vigtigste sektorer er fred og sikkerhed samt regeringsførelse og menneskerettigheder. Vi fremmer også aktivt fred og sikkerhed gennem en egentlig politisk dialog med Nigeria under Cotonou-aftalen og vi fører en regelmæssig politisk dialog med Nigeria om menneskerettigheder og demokratiske principper, herunder etnisk, religiøs og racemæssig forskelsbehandling.

Endelig mener jeg, at det er væsentligt, at vi forbliver opmærksomme på spørgsmålet om tilbagevendende vold mellem de forskellige befolkningsgrupper i Nigeria. Jeg foreslår, at det bliver et indsatsområde i dialogen på det næste ministermøde mellem EU og Nigeria til efteråret.

Gay Mitchell, for PPE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil tilslutte mig kommissæren og udtrykke min sympati for Nigerias befolkning her ved præsident Umaru Yar'Aduas død.

De seneste udbrud af vold i Nigeria er et billede på et bredere problem, landet står over for. De tildragelser, der har fundet sted i Jos, en by, som har en voldelig historie, er meget alarmerende. Byen ligger ved en skillevej mellem det muslimske nord og det kristne syd, en kendsgerning, der har fået mange til at tro, at det, der sker, udelukkende skyldes religiøs had.

I vores fælles beslutningsforslag har vi opfordret til en omfattende undersøgelse af de underliggende årsager til konflikten. Jeg kommer fra Irland, så jeg ved, at folk alt for længe talte om den nordirske konflikt som en konflikt mellem katolikker og protestanter, selv om det faktisk var en langt mere nuanceret sag end det, og kernen i problemet var langt alvorligere ting, bl.a. spørgsmål om borgerrettigheder.

Det er afgørende nødvendigt, at vi undgår forenkede påstande om, at disse grusomme drab udelukkende er resultatet af religiøs had. Der er sociale, politiske og økonomiske faktorer, som skal overvejes, før vi drager konklusioner. Den etniske rivalisering mellem hausa- og berom-befolkningerne skal også anerkendes som en faktor i volden. Drabene ligner i metode og konsekvens tidligere sammenstød i 2001, 2004 og 2008. Vold er tidligere blevet brugt til at afgøre uoverensstemmelser, og den har endnu engang sejret over dialog.

Det er ekstremt skuffende, at en så stor del af befolkningen lever under fattigdomsgrænsen i et land som Nigeria, der er verdens ottendestørste olieproducent. Det er kun ved at sikre fred og sikkerhed, demokrati og politisk stabilitet, at Nigeria kan trække sig selv ud af fattigdommen og skabe en velstand og social retfærdighed, der med tiden kan føre folk væk fra vold som konfliktløsningsmetode.

Jeg opfordrer indtrængende Kommissionen til at fortsætte dialogen med Nigeria under Cotonou-aftalen, til at undersøge de underliggende årsager til konflikten og til at yde enhver nødvendig bistand til at sikre, at disse grusomheder ikke gentager sig.

Thijs Berman, for S&D-Gruppen. – (EN) Hr. formand! S&D-Gruppen tilslutter sig kommissær Rehn og kondolerer efter den nigerianske præsident Umaru Yar'Aduas død.

Volden mellem muslimske og kristne befolkningsgrupper i Jos, Nigeria i januar og marts i år viser den spændte og eksplosive situation i denne region. Skønt de indlysende årsager synes at ligge i den religiøse dimension, må vi også fokusere på andre underliggende årsager, som min kollega Gay Mitchell også med rette understregede. Allervigtigst lider regionen under knappe ressourcer og ulige adgang til disse ressourcer for forskellige grupper. Kampen om frugtbar landbrugsjord er også en vigtig underliggende årsag til de voldelige konflikter mellem kristne og muslimske bosættere. Oprindelige landbrugere føler sig truet af bosættere, der er ude efter græsningsmuligheder til deres kvæg.

Vi opfordrer derfor til en mere omfattende undersøgelse af årsagerne til denne konflikt. Hvis der ikke gøres noget ved fattigdom og forskelsbehandling, vil disse sammenstød fortsætte. Det betyder, at hele befolkningen har brug for lige muligheder og lige adgang til væsentlige goder såsom ordentlig uddannelse eller adgang til politisk magt. En langsigtet og varig løsning vil kun kunne findes, hvis alle disse faktorer inddrages. Vi opfordrer til en retfærdig og gennemsigtig retsforfølgning af ophavsmændene til voldshandlinger, men vi er chokerede over at høre, at lokale guvernører nu truer med at henrette fanger på dødsgangen udelukkende for at skaffe plads i de overfyldte nigerianske fængsler, hvor folk må vente i årevis, før de overhovedet ser en dommer. De nigerianske statsguvernører skulle hellere gøre noget ved de mange underliggende problemer i det strafferetlige system. Først da kan ophavsmændene til de voldelige sammenstød få en retfærdig og gennemsigtig rettergang.

Charles Goerens, for ALDE-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Vi har først lige hørt om Umaru Yar'Aduas død. På min gruppes vegne vil også jeg gerne kondolere efter Nigerias præsidents alt for tidlige død.

Hans død kommer på et tidspunkt, hvor splittelsen mellem muslimer og kristne tager en helt forfærdelig vending. De 200 kristne, der blev dræbt i Jos-regionen, er årsagen til denne beslutning. Vi kunne gå igennem dette barbari igen og igen og atter en gang bemærke, at det klart skyldes en religiøs splittelse. Vi kunne også endnu engang bemærke, at fattigdom heller ikke er befordrende. Det er bl.a. resultatet af de politiske myndigheders manglende evne til at få bugt med korruptionen. Vi kunne også, endnu en gang, nævne tvister over nogle knappe naturressourcer, især frugtbar jord i den region samt klimaforandringen, der også forværrer de faktorer, jeg lige har nævnt.

Hvad kan EU gøre under sådanne omstændigheder?

Naturligvis kan den citere artikel 8 i Cotonou-aftalen om at styrke dialogen med de politiske myndigheder i det pågældende land. Det vil vi gøre.

Vi kan også fordømme grusomhederne. Det vil vi gøre i denne beslutning.

Vi kan naturligvis beklage, at dette rige land – det førende olieeksporterende land i Afrika – er ude af stand til at investere sin rigdom i at bekæmpe fattigdom.

Faktisk kan vi gøre alt, hvad der skal til, vi kan fordømme alt det igen og igen. Jeg synes, der er et svagt håb, og det er Nigeria selv, som må lede en bevægelse for at få landet tilbage på sporet. Den midlertidige præsident Goodluck Jonathan har alle de nødvendige egenskaber til at modigt at bekæmpe de problemer, jeg lige har nævnt.

Det er op til landet selv at rette op, og jeg tror, at mennesker af hans kaliber er sjældne. Vi bør ønske ham held og lykke og klarsyn og støtte dette usædvanlige menneske, der er midlertidig præsident i det land.

Nicole Kiil-Nielsen, for Verts/ALE-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance vil også gerne tilslutte sig de kondolencer, vores kolleger netop har udtrykt.

Vi støtter helhjertet beslutningen om massegrusomhederne i Nigeria, som desværre kun repræsenterer ét aspekt i det triste menneskerettighedsbillede, der tegner sig i det land.

Jeg vil gerne i den tid, jeg har fået tildelt, tale om Nigerias fængsler, som er fulde af fanger, hvis rettigheder systematisk krænkes. Som det blev afsløret i en rapport fra Amnesty International i 2008, er 65 % af fangerne i det land aldrig blevet fundet skyldige i nogen forbrydelse. Nogle har ventet på at komme for retten i 10 år.

Problemerne er så store, at Nigeria ikke har andet valg end at anerkende dem og love at reformere systemet. Vi venter stadig på denne reform.

Jeg koncentrerer min tale om fængslerne, fordi den aktuelle situation endnu engang har mindet os om, præcis hvor lidt værdi et menneskeliv har i Nigeria, og det gælder endnu mere i fængslerne.

Nigerias nationale økonomiske råd har bebudet sin plan om at henrette i hundredvis af fanger på dødsgangen for at aflaste de overfyldte fængsler. Drab for at mindske overbefolkningen i fængslerne. Intet er mere chokerende, især når det er sikkert, at mange af disse fanger på dødsgangen er uskyldige, og flertallet af dem ikke havde ret til en retfærdig rettergang, og især eftersom den nigerianske forbundsudenrigsminister i februar 2009 erklærede i FN, at hans land havde indført et moratorium for dødsstraffen.

Derfor vil jeg under afstemningen fremsætte et mundtligt ændringsforslag for at fordømme dette seneste skridt, flere nigerianske guvernører har taget.

Peter van Dalen, for ECR-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Også jeg ønsker at udtrykke min gruppes sympati med den nigerianske befolkning ved deres præsidents død.

De grusomheder, der er begået i og omkring Jos, trods enhver beskrivelse, og desværre er det ikke isolerede tilfælde. De vil blive gentaget i fremtiden, medmindre der gøres noget. Vold bryder ud næsten dagligt, og det er især kristne, det går ud over.

Nigeria må gøre fire ting. For det første må landet omgående indlede en uafhængig efterforskning og undersøge hærens rolle, idet den tydeligvis ikke kunne yde borgerne effektiv beskyttelse. For det andet må det stille gerningsmændene for retten. Horrible hændelser af denne slags kan ikke tolereres. For det tredje må det fremme dialog mellem de etniske og religiøse grupper. For det fjerde må det søge en løsning på spændingerne mellem de forskellige befolkningsgrupper, der gør krav på de samme jordstykker.

EU skal naturligvis bistå Nigeria med disse foranstaltninger, men skal også lægge pres på landet, da voldsspiralen absolut må stoppes.

Marie-Christine Vergiat, for GUE/NGL-Gruppen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil helt klart også gerne tilføje mine kondolencer over for det nigerianske folk efter deres præsidents død til dem, der netop er kommet til udtryk.

Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre vil ikke stemme for forslaget til fælles beslutning, der er fremsat i dag, og den afviser at blive sat i forbindelse med det.

Vi mener nemlig, at beslutningen i modsætning til nogle af de ting, jeg lige har hørt, ikke for alvor gør noget ved årsagerne til den tilbagevendende vold i det land og kun delvis tager dem op, selv om vi fordømmer denne vold og faktisk kræver, at ophavsmændene hertil bliver stillet for retten.

Nigeria er et fantastisk afrikansk land med en rig verdslig historie, og med sine 140 mio. indbyggere er det langt det mest befolkede land på kontinentet. Man kunne endda sige, at det burde være et rigt land, eftersom der er opdaget oliefelter der. Værdien af dets BNP placerer det på andenpladsen i Afrika efter Sydafrika og før Algeriet. Imidlertid lever hovedparten af befolkningen under fattigdomsgrænsen, og det er det eneste olierige land i verden, som har underskud på budgettet.

Det mest ironiske af det hele er, at Nigeria importerer næsten alle de olieprodukter, landets økonomi har brug for, på grund af sin utilstrækkelige raffineringsskapacitet. Det skal fremhæves, at de tre største raffinaderier er ude af drift, og endnu værre, at landets olieproduktion er faldet betydeligt i de senere år på grund af de stadige angreb på dets olieinstallationer.

Hvorfor er Nigeria i den situation?

Fordi dette land er et klart eksempel på, at nogle internationale selskaber bemægtiger sig Afrikas ressourcer, i dette tilfælde olieselskaber og især ét, der udnytter 40 % af Nigerias olie i ledtog med nogle af vores regeringer.

Disse selskaber skaber og vælter regeringer alt efter deres egne behov og til skade for landets befolknings behov. Nigerdeltaet, hvis flora og fauna engang var blandt de smukkeste i verden, er blevet en veritabel losseplads. Det skyldes ikke kun olieudvinding, det er også, fordi der hver måned bringes 500 containere fyldt med det mest forskelligartede giftige affald ind i havnen, som efterlades i enorme åbne lossepladser.

Nigeria er et af de mest korrupte lande i verden. Sponsorerne af de forskellige juntaer har stukket over 325 mia. USD af de 400 mia. USD, som olien har indbragt landet, i lommen. Og hvor er disse dollars? På bankkonti i Schweiz, Det Forenede Kongerige og Frankrig.

Personligt finder jeg denne situation utålelig, og jeg føler, at den beslutning, vi er ved at vedtage, ikke står mål med de udfordringer, som et udtryk for EU's internationale solidaritet med Afrika må indebære.

Fiorello Provera, for EFD-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi ved, hvor vanskelig den fredelige sameksistens mellem de forskellige religiøse grupper i Nigeria er, navnlig forholdet mellem forskellige kristne trosretninger og muslimer. I det beslutningsforslag, vi skal stemme om, bliver vi mindet om, at situationen er virkelig kritisk, idet mere end 14 000 mennesker er blevet dræbt i religiøse eller etniske konflikter siden afslutningen på det militære styre i 1999. Der nævnes tal på over 500 døde inden for de seneste tre måneder.

Desværre er Nigeria ikke det eneste land, hvor der findes konflikter og spændinger mellem religiøse grupper. Derfor ville det være ønskeligt, at Parlamentet udarbejdede en årlig betænkning om religiøs frihed i verden som en struktureret reaktion på et problem, der er af central betydning for stabiliteten i mange lande. Jeg vil gerne henvise til en udtalelse af kommissær Rehn, som jeg sætter meget højt, og som sagde, at Nigeria er et meget fattigt land, men det er ikke korrekt, Nigeria er et meget rigt land, men det er belemret med en korrupt og uduelig herskende klasse, der har plyndret landets ressourcer, mens millioner af borgere lever i fattigdom.

Så dette er det reelle problem, og den sociale og økonomiske fornyelse af landet afhænger som i mange andre afrikanske lande af, at man får en ny herskende klasse, der er opmærksom på borgernes behov.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Hr. formand! Efter det kommende VM i fodbold i Sydafrika vil fokus for vores Afrika-politik igen blive rettet mod Nigeria. Det er et stort, rigt land med kolossale sociale uligheder. Det er naturligvis også fanget i konflikten mellem den kinesiske og den europæiske vej mod globalisering. Jeg er helt overbevist om, at vi skal forblive på den europæiske vej, hvilket betyder, at vi kæmper mod misbrug og krænkelse af menneskerettigheder og gør de mennesker, der sidder fængslet, til vores partnere i stedet for de korrupte ledere af bestemte klier og grupper i regeringen, som tilbyder os kortsigtede fordele. I dette tilfælde skal vi støtte beslutningsforslaget og ligeledes det, fru Vergiat har sagt. Det går langt nok, men det er vigtigt, at EU står for menneskerettigheder. Vi må ikke tolerere det, Kina ønsker at gøre i Nigeria og landets manglende respekt for menneskerettigheder.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Vold løser ikke konflikter, men forværrer kun deres tragiske konsekvenser. Ud over at være forkert, amoralsk, uretfærdig og umenneskelig er vold ikke umagen værd, den er ikke fordelagtig. Det er den mindst effektive måde at løse problemer, der påvirker en hel region, for hvis det, der forårsager volden mellem det kristne mindretal og muslimerne, ikke kun er religiøs fundamentalisme, men manglende økonomisk udvikling, som giver anledning til modvilje og spændinger mellem de forskellige etniske grupper, må EU sammen med Den Afrikanske Union og hele det internationale samfund få forbundsregeringen i Nigeria (som er ansvarlig for mange aspekter af denne situation) til at forstå, at fremme af en civiliseret og fredelig sameksistens mellem de forskellige folkeslag og grupper i landet en meget fordelagtig for alle og for hele befolkningen.

Ud over indførelsen af et hensigtsmæssigt undersøgelsessystem, som mange har bedt om, og straf til de ansvarlige for de skrækelige blodsudgydelser i de seneste måneder – faktisk i de seneste år – kræver det, at man tager alle mulige initiativer for at støtte dialog mellem etniske grupper og trosregninger på den ene side og for at skabe en ny herskende klasse på den anden.

Med dette beslutningsforslag håber vi en gang for alle at slå fast, at løsningen på konflikter, især om et land, der er så rigt på råstoffer – især olie – som Nigeria, vil betyde bedre adgang til ressourcerne og en bedre fordeling af dem, og jeg mener, at aftalen, der blev underskrevet den 12. december 2009 mellem Forbundsrepublikken Nigeria og Kommissionen, kan give et godt skub i denne retning.

Derfor er sikkerhed i dag det centrale for dette lands utallige problemer, og den primære trussel er ikke selve konflikten, men de årsager, der ligger bag konflikten. Det er her, der er behov for en indsats for at hjælpe Nigeria på vej mod en reel økonomisk og demokratisk udvikling.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne tilslutte mig dem, der har kondoleret den nigerianske befolkning, hvis præsident døde i går aftes.

Men som følge af dette har vi desværre fået en ny risikofaktor føjet til de allerede eksisterende spændinger, nemlig tabet af en central autoritet i et land, der er hårdt ramt af vold. Som De ved, blev mere end 300 muslimer massakreret først på året. Ikke engang to måneder senere blev et tilsvarende antal kristne myrdet på bare to timer. I øjeblikket er det kun hærens tilstedeværelse i gaderne, der forhindrer visse grupper af kristne og muslimer i at tage hævn.

Efter min mening er det største problem lige nu, hvordan vi skal opretholde orden for at forhindre nye grusomheder. Med dette i tankerne mener jeg, at der er behov for en international tilstedeværelse. For det andet har vi problemet med straffrihed, som også gør sig gældende generelt i Afrikas konfliktområder. Så snart det stadig stigende antal masse mordere arresteres og dømmes, vil vi se et fald i antallet af voldshandlinger. Det internationale samfund er nødt til specifikt at involvere sig igen. Det har vist sig at være opmærksomt på problemerne i Balkan og Mellemøsten, men vender det blinde øje til lidelserne i Afrika.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Hr. formand! Jeg kan tydeligt huske, at jeg som dreng så billeder fra den skrækelige borgerkrig i den nigerianske region Biafra på fjernsynet. 40 år senere er det desværre kun meget lidt, der har ændret sig. De kvalmende billeder fra Jos, hvor hundredvis af uskyldige brutalt blev hakket ihjel, minder os om, at Nigeria er et land med kronisk ustabilitet.

Etniske, religiøse, især kristne mod muslimer, stammerelaterede, kulturelle og økonomiske spændinger er tilsyneladende endemiske i Nigeria. Den nuværende usikkerhed efter præsidentens død i går – jeg vil gerne kondolere den nigerianske befolkning – vil uvægerligt føre til magtkampe, og dette vil igen forværre ustabiliteten i det store afrikanske land. Derfor er jeg bekymret for Nigerias langsigtede overlevelse som en enhedsstat. Nogle, herunder den uregerlige præsident Gaddafi i Libyen, har fremsat kontroversielle forslag om, at Nigeria skal deles op i to. Det er rigtigt, at Sudan, et andet land, der er splittet mellem et muslimsk nord og et kristent syd, formentlig er på vej til at blive delt i to næste år. Denne sandsynlige opsplitning vil skabe præcedens for, at kolonimagternes grænser i Afrika ikke længere er hellige, hvilket giver anledning til mange interessante spørgsmål for Afrikas fremtid.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Hr. formand! Den forfærdelige massakre i Plateau-delstaten i Nigeria i januar og marts har haft hundredvis af uskyldige ofre og især rigtig mange kvinder og børn. Selv om sekteriske og stammebestemte skillelinjer udgør en faktor i denne og andre skrækelige massakrer, er vi nødt til at søge dybere efter de reelle årsager.

Tidligere indblanding fra kolonimagter og brutale erobringer i Afrika, hvor man ofte udnytter sekteriske og stammerelaterede skillelinjer, har efterladt en evig arv. BBC's analyse for nylig viste, at selv om volden foregår mellem muslimer og kristne, siger analytikere, at de underliggende årsager er politiske og økonomiske, idet de henviser til den store fattigdom blandt masserne i den nigerianske befolkning og den åbenlyse korruption hos den herskende elite.

Nigeria er et af de mest velsignede lande på jorden med hensyn til naturressourcer og mineraler, inklusive olie. Desværre tager den korrupte lokale elite og udenlandske multinationale selskaber, herunder Shell, broderparten af denne rigdom, mens langt størstedelen af den nigerianske befolkning lever i dyb fattigdom. Jeg støtter mine kolleger fra den Demokratiske Socialistiske Bevægelse i Nigeria, der kræver, at Nigerias rigdomme skal være offentlig ejendom og underlægges demokratisk kontrol fra befolkningsflertallet, arbejdere og fattige. På grundlag af disse rigdomme er det fuldt ud muligt at skabe et værdigt liv for hele Nigerias befolkning og derved sætte sig ud over sekteriske skillelinjer. Alternativet er rent faktisk en opsplitning af Nigeria og yderligere barbariske rædsler, der påføres befolkningen.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Hr. formand! Nigeria er et vigtigt land – et meget vigtigt land. Derfor interesserer vi os for det, der skete den 7. marts i nærheden af byen Jos.

Problemet i det centrale Nigeria er ikke kun, at de mennesker, der bliver dræbt, er kristne, for i januar i år var det muslimer, der blev dræbt. I Nigerias tilfælde forstærkes den religiøse splittelse af en række andre splittelser, og nogle af disse er allerede blevet nævnt, nemlig de økonomiske, etniske og sociale. Men der er også tale om to andre former for splittelse. Historiske – for i den del af landet betragtes kristne som lokale og muslimer som fremmede, selv om de har boet der i to eller tre generationer – og ligeledes politiske forskelle. Som regel støtter de kristne det herskende Demokratiske Folkeparti, mens muslimerne normalt støtter oppositionspartiet, Hele Nigerias Folkeparti. Så der er virkelig mange forskelle, og vi må ikke behandle disse begivenheder som entydige eksempler på religiøs forfølgelse.

I den nigerianske forfatning sikres religionsfrihed, konfessionsfrihed, frihed til at holde andagt og retten til at skifte religion. De mener måske, at min henvisning til den nigerianske forfatning er en naiv tilgang, men jeg vil gerne minde alle om, at værdierne fra den ældste nedskrevne forfatning – den amerikanske forfatning – og fra den ældste nedskrevne forfatning i Europa – den polske forfatning – er værdier, der stadig er relevante og har varig værdi. Derfor opfordrer vi forbundsregeringen i Nigeria samt guvernører og lokale myndigheder til at løse dette problem, ikke kun af hensyn til vores værdier, men af hensyn til de værdier og principper, der er nedskrevet i deres egen forfatning. Jeg mener, at det er vigtigt at henvise til deres egne dokumenter.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne udtrykke min dybe beklagelse af den vold, der udbrød i området omkring Jos og førte til drabene på flere hundrede mennesker. Dette har været endnu et eksempel på betydningen af den forsoningsproces, der skal gennemføres for at give mulighed for fredelig sameksistens mellem den muslimske befolkning i nord og den kristne befolkning i syd.

Jeg vil gerne fortælle Dem, at grusomhederne i høj grad finder sted på grund af elendigheden hos og undertrykkelsen af de indbyggere i de olierige områder, der ikke nyder godt af den samlede udvikling i landet. Vi opfordrer de nigerianske myndigheder til at sørge for en mere ligelig og demokratisk udvikling for alle samfundsgrupper i landet, og til at de grundlæggende menneskerettigheder beskyttes og håndhæves. Endelig vil jeg gerne i dag udtrykke min medfølelse med den nigerianske befolkning efter deres præsidents død.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil også gerne tilslutte mig dem, der har kondoleret den nigerianske befolkning efter præsident Umaru Yar'Aduas død.

Jeg vil gerne tage to ting op i mit indlæg. For det første vil jeg gerne starte med noget, som en indbygger i Nigeria sagde, da vedkommende blev bedt om at sige, hvad ondets rod i landet var. Han sagde lige ud: "Vi ser folk, der er skyldige i grusomheder og forbrydelser, blive sigtet, og så", fortsatte han, "forsvinder de til hovedstaden, og vi ser dem aldrig igen". Med andre ord er der aldrig nogen tegn på, at folk skal stå til ansvar for de forbrydelser, de har begået.

For det andet vil jeg gerne understrege, at vi skal huske på det religiøse aspekt af konflikten. Adskillige talere har tilsyneladende sagt, at der findes et religiøst aspekt, men at alting grundlæggende drejer sig om sociale og økonomiske spørgsmål. Den fungerede præsident Jonathan Goodluck har rent faktisk taget højde for dette aspekt og opfordret de religiøse ledere til dialog. Det skal vi støtte ham i.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Hr. formand! De billeder, vi så for ikke så længe siden, i forskellige tv-udsendelser, var chokerende. Scenerne, der lignede en triumferende fremvisning af mennesker, der var blevet myrdet i og omkring Jos, var chokerende. Som hr. Mauro har sagt, findes der ingen undskyldning for vold, fordi volden i sig selv er et onde. Som europæisk samfund og som medlemmer af Europa-Parlamentet kan vi ikke ignorere det, der er sket. Derfor støtter jeg beslutningsforslaget helhjertet.

Uanset de underliggende årsager til konflikten, som anses for baggrunden for voldshandlingerne, ønsker vi at reagere for at sikre overholdelsen af menneskerettigheder og borgerlige friheder i Nigeria, et land, som vi trods alt holder af. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at kondolere den nigerianske befolkning i forbindelse med præsidentens død.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Tak for en meget seriøs og ansvarlig forhandling i dag. Mange af Dem har fremhævet de komplekse samfundsproblemer i Nigeria. Jeg er enig med Dem, og Kommissionen er opmærksom på kompleksiteten af disse problemer. Vi fortsætter vores engagerede partnerskab med Nigeria, og jeg kan kun være enig med Dem i, at det er vigtigt at bekæmpe korruption og straffrihed, fordi korruptionen desværre er dybt rodfastet og hæmmer sociale fremskridt og den demokratiske proces i dette ressourcerige land og dermed skader almindelige menneskers tilværelse.

Vi yder en aktiv, stærk og konstruktiv støtte til Nigeria. Vi anvender en bred vifte af instrumenter fra diplomati til udvikling, og Kommissionen er fortsat opmærksom på og engageret i at begrænse volden i Nigeria med de diplomatiske midler, vi har til rådighed.

Det næste forum, der skal behandle dette meget vigtige spørgsmål på højt niveau, er ministermødet mellem EU og Nigeria til efteråret, og vi vil bestemt drøfte dette spørgsmål ved denne lejlighed.

Formanden. – Jeg har modtaget syv beslutningsforslag⁽¹⁾, jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2.

⁽¹⁾ Se protokollen.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 11.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Mara Bizzotto (EFD), *skriftlig*. – (IT) I alt for mange år har dette land, der har så mange naturressourcer, været skueplads for så mange humanitære tragedier, massemord og sammenstød mellem etniske grupper af økonomiske og sociale årsager. Jeg vil imidlertid gerne minde om, hvad en katolsk missionær, der har boet og arbejdet i Nigeria, fader Piero Gheddo, sagde for nylig, nemlig at for bare 20 år siden var forholdet mellem muslimer og kristne i de centrale og nordlige områder i Nigeria uden tvivl problematisk og præget af forskellige former for diskriminering af kristne, men det nåede aldrig et omfang, hvor der var tale om den massive vold, vi har set i det seneste årti. Men præsten gjorde det klart, at selv om situationen er blevet forværret i de senere år, skyldes det også, at påvirkningen fra islamisk ekstremisme, som den kommer til udtryk i al-Qaedas ideologi, har bredt sig til Nigeria, og især til de 12 stater i nord, der har indført sharia som lovgivning. Derfor er vi enige i, at de forskellige etniske grupper i Nigeria i deres respektive religiøse tro finder det ideelle påskud for at begå massegrusomheder mod hinanden. Vi skal imidlertid huske på, at den tæt befolkede afrikanske stat, som i årevis også har været offer for politisk ustabilitet, i årenes løb har været vært for en bølge af islamisk ekstremisme, hvilket vi ikke må glemme.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *skriftlig*. – (PL) Hvis den ypperste værdi af EU er retten til selvbestemmelse, med andre ord retten til at respektere principperne og værdierne i ens egen samvittighed, skal ethvert udtryk for intolerance og had, der fører direkte til mord og massakrer på grund af race, etnisk oprindelse eller religion mødes med vores øjeblikkelige og utvetydige fordømmelse. Men denne fordømmelse bør ikke begrænses til ord. Den skal omfatte handling, der vil garantere fredelig sameksistens i fremtiden.

Zbigniew Ziobro (ECR), *skriftlig*. – (PL) Oprindeligt ville jeg gerne udtrykke min store bedrøvelse over oplysningerne om uroen i Jos i Nigeria i januar og marts, hvor hundredvis af kristne og muslimer døde. Man skal huske på, at dette ikke er første gang, at den slags forfærdelige begivenheder har fundet sted i Jos. Kampene mellem tilhængerne af disse to religioner har varet siden 2001. Det forhold, at spændingerne, der fra tid til anden bliver til åbne sammenstød, nu har varet i et årti, bekræfter den vigtige rolle, som staten spiller med hensyn til at fremme forsoningsprocessen. Den komplicerede baggrund for konflikten viser, hvor dybe disse splittelser er. Nigerianske kristne og nigerianske muslimer er ikke kun forskellige med hensyn til religion. Oven i denne grundlæggende splittelse ligger en historisk splittelse, for i den region, hvor uroen finder sted, betragtes de kristne som lokalbefolkningen, mens muslimerne opfattes som fremmede. Disse to årsager til splittelse betyder, at kristne og muslimer støtter forskellige politiske grupper, hvilket så at sige udvider konflikten. Men for at gøre en lang historie kort udspringer konflikten af religiøse forskelle og myndighedernes inkompetence eller manglende evne til at sikre fredelig sameksistens mellem de to grupper. Til efteråret afholdes der et ministermøde mellem EU og Nigeria, og jeg mener, at dette problem bør sættes på dagsordenen for mødet. Desuden bør Kommissionen gøre alt for at udnytte de diplomatiske instrumenter, den har til rådighed, til at forbedre situationen i Nigeria.

(Mødet udsat i afventning af afstemningstiden)

FORSÆDE: Libor ROUČEK

Næstformand

5. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

6. Unionens bestræbelser for at bekæmpe korruption (skriftlig erklæring): se protokollen

Formanden. – Skriftlig erklæring 0002/2010 indgivet af Monica Luisa Macovei, Simon Busuttill, Luigi de Magistris, Ana Gomes og Bart Staes om Unionens bestræbelser for at bekæmpe korruption er blevet underskrevet af et flertal af Parlamentets medlemmer og vil således, jf. forretningsordenens artikel 116, stk. 4, blive sendt til de anførte institutioner og offentliggjort med angivelse af underskrivernes navne i de vedtagne tekster fra mødet den 18. maj 2010.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke de kolleger, der støttede og underskrev denne erklæring, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at opfordre Kommissionen og Rådet til at indføre en

solid og stærk overvågningsmekanisme til bekæmpelse af korruption inden for EU. Jeg opfordrer medlemsstaterne til at udvise politisk vilje og styrke deres indsats mod korruption, inden det er for sent.

Formanden. - Vi går nu over til afstemning.

(Resultater af afstemningen og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

7. Afstemningstid

7.1. Beslutning om ikke at indkalde et konvent om revision af traktaterne for så vidt angår overgangsforanstaltninger vedrørende sammensætningen af Europa-Parlamentet (A7-0116/2010, Íñigo Méndez de Vigo)

7.2. Revision af traktaterne - Overgangsforanstaltninger vedrørende sammensætningen af Europa-Parlamentet (A7-0115/2010, Íñigo Méndez de Vigo)

7.3. Kirgisistan (B7-0246/2010)

– Før afstemningen:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Hr. formand! Dette er et mundtligt ændringsforslag fra min kollega hr. Brok, som desværre ikke kan være til stede her til formiddag.

Det drejer sig om et ændringsforslag til punkt 5 om tilføjelse af følgende efter henvisningen til valget den 10. oktober: "for at styrke demokrati og politisk ansvarlighed".

(Parlamentet godkendte det mundtlige ændringsforslag)

– Efter afstemningen om ændringsforslag 1

Paolo Bartolozzi (PPE). – (IT) Hr. formand! Dette er et mundtligt ændringsforslag til punkt 13, hvor Kommissionen anmodes om at undersøge den aktuelle situation: muligheden for at yde humanitær bistand, når situationen er blevet undersøgt.

(Parlamentet godkendte det mundtlige ændringsforslag)

7.4. Standardisering af elektriske køretøjer (B7-0261/2010)

7.5. Gruppefritagelsesforordning for motorkøretøjer

7.6. Meddelelse fra Kommissionen: Europæisk partnerskab om en indsats mod kræft (A7-0121/2010, Alojz Peterle)

7.7. Udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologien til at lette overgangen til en energieffektiv, kulstoffattig økonomi (A7-0120/2010, Patrizia Toia)

7.8. Kommissionens hvidbog Tilpasning til klimaændringer: et europæisk handlingsgrundlag (A7-0057/2010, Vittorio Prodi)

– Før afstemningen:

Vittorio Prodi, ordfører. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Klimaændringer udgør en reel trussel, som vi skal være klar til at møde, selv om den vil påvirke vores lande i forskellig grad. Ødelæggelsen af økosystemerne vil forårsage et alvorligt slag mod vores økonomiers og de europæiske borgeres sundhed. Vi har allerede tidligere udtrykt ønske om klimadiplomati og retfærdighed, og nu skal vi opbygge dette og tale med én stemme.

Jeg er overbevist om, at EU skal føre an i kampen mod klimaændringer, og at enhver forsinkelse i gennemførelsen af disse foranstaltninger vil få de miljømæssige, sociale og økonomiske omkostninger til at stige helt uforholdsmæssigt. Vi skal først og fremmest anerkende de lokale og regionale myndigheders centrale rolle og behovet for at samarbejde med dem om at koordinere de miljømæssige og økonomiske nyskabelser, der muliggøres af de teknologiske fremskridt.

Ved at vedtage hvidbogen opfordrer vi Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme offentlige-private partnerskaber for at bidrage til at finansiere alle de initiativer, der hænger sammen med tilpasningspolitikkerne. Hver eneste kvadratmeter af vores område skal plejes for at bevare jorden og vandet for at forebygge erosion og sikre nyt vand til de vandførende lag, herunder gennem direkte indsprøjtning af overfladevand. For at muliggøre denne tilpasning vil det være nødvendigt med en systemisk metode, der omfatter vedvarende energikilder.

Jeg vil gerne rette en varm tak til alle mine kolleger, der har bidraget til at gøre denne betænkning til en succes.

(Bifald)

7.9. Beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser - bekæmpelse af svig - årsberetning 2008 (A7-0100/2010, Andrea Cozzolino)

7.10. Den Europæiske Investeringsbank (EIB) - årsberetning 2008 (A7-0062/2010, Tamás Deutsch)

7.11. Massegrusomheder i Jos, Nigeria, i januar og marts (B7-0247/2010)

– Før afstemningen:

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand! Som jeg sagde under forhandlingen, foreslår jeg følgende tilføjelse til punkt 6 i form af et mundtligt ændringsforslag: "opfordrer de nigerianske myndigheder til at ændre en række nigerianske delstatsguvernørers beslutning om at henrette fanger på dødsgangen for at afhjælpe problemerne med overfyldte fængsler, idet dette ville være en grov krænkelse af menneskerettighederne; opfordrer delstatsguvernørerne til at udvise tilbageholdenhed og fortsætte de facto-moratoriet; erindrer om, at brugen af dødsstraf strider mod Nigerias internationale forpligtelser".

(Parlamentet godkendte det mundtlige ændringsforslag)

– Før afstemningen om punkt 7

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Hr. formand! Ændringsforslaget drejer sig om spørgsmål om tankefrihed, samvittighedsfrihed samt religions- og trosfrihed, der er genstand for dialogen mellem EU og Nigeria i forbindelse med – og dette er de supplerende ord – i den politiske dialog i henhold til Cotonouaftalen.

(Parlamentet godkendte det mundtlige ændringsforslag)

8. Stemmeforklaringer

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er stemmeforklaringer.

Betænkning: Jörg Leichtfried (A7-0035/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hr. formand! Efter gentagne krav fra Parlamentet har Kommissionen fremsat et forslag til en forordning om finansiering af sikkerhedsgebyrer. Jeg støttede vedtagelsen af denne retsakt, fordi det er vigtigt for alle passagerer, at fastlæggelsen af sikkerhedsgebyrer sker i henhold til faste og gennemsigtige principper. Forbrugerne skal være sikre på, at indtægterne fra sikkerhedsgebyrer udelukkende anvendes til at dække udgifter vedrørende sikkerhed.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Hr. formand! Efter min mening er det rigtigt, at Kommissionen og Europa-Parlamentet engagerer sig i regulering af gebyrer for passagersikkerhed og -beskyttelse inden for lufttransport.

Men jeg må sige, at jeg anser den nuværende metode til oprettelse af de instanser, der skal gennemføre sådanne kontroller, for ufornuftig og forkert. På et tidspunkt hvor Europa har brug for penge til at hjælpe Grækenland, og hvor Europa har brug for penge til økonomisk udvikling, vil det være spild af EU-borgernes penge at etablere nye instanser, der stort set ikke skal lave noget som helst ud over en eller anden form for tilsyn, og jeg mener ikke, at resultatet af dette vil være positivt.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne udtrykke min tilfredshed med at kunne stemme for en udvidelse af forordningens dækningsområde, eftersom den drejer sig om reservedele til biler og bilejernes adgang til både originale og uoriginale dele. Vi har gjort dette i sidste øjeblik, men vi har reageret på borgernes behov. Vi sikrer dem reservedele af god kvalitet til rimelige priser.

Betænkning: Brian Simpson (A7-0030/2010)

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Hr. formand! I går afsluttede vi førstebehandlingen af den nye udgave af forslaget om TEN-T-net. Men der er et meget vigtigt aspekt af denne nye udgave, denne kodificering, der vedrører hele omstruktureringen af TEN-T-nettene i løbet af det kommende årti.

Denne omstrukturering skal gennemtænkes, forenkles og rationaliseres fuldstændig i Europa på en sådan måde, at interoperabiliteten virkelig gennemføres i praksis. Under hensyntagen til den uforholdsmæssige økonomiske situation, vi befinder os i, er vi nødt til at overveje udviklingen af dette netværk, eller dele af det, og ikke kun med de budgetressourcer, vi har til rådighed. Vi skal foreslå en ny vej og arbejde på at bringe økonomien på fode igen gennem disse net.

Derfor haster det mere end nogensinde med, at vi ud over det skridt, vi tog i går, forsøger at arbejde i denne retning.

Betænkning: Evgeni Kirilov (A7-0055/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hr. formand! Jeg stemte for ændringsforslaget til denne retsakt, fordi det vil hjælpe os med at nå de aftalte mål i den europæiske økonomiske genopretningsplan, der blev vedtaget i 2008. Jeg mener, at forenklingen af finansieringen vil fremskynde medfinansieringsinvesteringerne i medlemsstaterne og regionerne og forstærke disse foranstaltningers virkning på økonomien som helhed, dog især for mellemstore iværksættere og arbejdsgivere. Forenklingen af reglerne inden for samhørighedspolitikken, der udspringer af praktiske behov, og en præcisering af disse vil bestemt have en positiv indvirkning på tempoet for gennemførelsen af planen og på vores håndtering af nye problemer.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Hr. formand! Mange lande er blevet rystet af den økonomiske krise, og tilbagegangen inden for økonomierne i mange af EU's medlemsstater har været på over 10 %. Derfor er det meget vigtigt, at EU er opmærksom på dette, ikke kun for de gamle EU-medlemsstater, men også for dem, der er kommet med i EU for nylig, og som modtager støtte fra strukturfondene og Den Europæiske Socialfond. Strukturfondene er et vigtigt instrument, der kan hjælpe de medlemsstater, der har oplevet en kraftig økonomisk krise, med at komme sig igen. Derfor mener jeg, at når kravene for tildeling af midler fra strukturfondene er blevet forenklet, bliver det muligt at gøre dette mere effektivt.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden har bevist, at de er meget nyttige instrumenter i forbindelse med territorial udvikling, og når vi skal reagere på konsekvenserne af den økonomiske krise, der har hærget i Europa og verden i et stykke tid.

I denne forbindelse glæder jeg mig over forslaget om at forenkle procedurerne for frigørelse af finansiering og lempelse af reglerne for støttemodtagere under de forskellige programmer, der gennemføres med de midler, jeg har nævnt. Desuden er jeg tilhænger af bestemmelsen om supplerende forfinansiering i 2010 for de medlemsstater, der er blevet hårdest ramt af den økonomiske krise.

Betænkning: József Szájer (A7-0110/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Hr. formand! Jeg stemte for hr. Szájers betænkning, og jeg vil gerne takke ham for hans fremragende analyser af de nyskabelser, der blev indført med Lissabontraktaten.

I lyset af de omfattende og talrige følger, som delegerede retsakter vil få i lovgivningsproceduren, kan jeg især tilslutte mig Parlamentets ønske om at gøre disse delegerede retsakter til genstand for veldefinerede og præcise betingelser for at give Parlamentet mulighed for at udøve effektiv demokratisk kontrol. Jeg tror, at

det frem for alt også bliver nødvendigt i praksis at kontrollere, hvordan det nye system fungerer, således at man kan foretage eventuelle justeringer, der måtte være nødvendige.

Betænkning: Marit Paulsen (A7-0053/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne sige, at jeg fuldt ud støtter denne betænkning, der drejer sig om dyrevelfærd. Men jeg har nogle forbehold med hensyn til, hvordan Parlamentet og EU lovgiver i denne sag.

Jeg ville foretrække, at vi anlagde en videnskabeligt baseret tilgang til dyrevelfærd i stedet for en, der er baseret på følelser. Vi har indført lovgivning, der i mange tilfælde ikke er videnskabeligt funderet, og vi stiller de europæiske producenter, de europæiske landmænd, i en meget ufordelagtig situation.

Jeg vil gerne give udtryk for min utilfredshed og lede ved, at Kommissionen i denne uge har besluttet at genoptage samtalerne med Mercosurlandene. Denne beslutning bringer de europæiske landmænds, især okse-, fjerkræ- og svinekødsproducenternes, fremtid i fare. Jeg vil gerne spørge Kommissionen, om den vil anvende de samme dyrevelfærdsstandarder og produktionsstandarder på importerede produkter fra tredjelande, som den håndhæver inden for EU. Hvis ikke, er det en skændsel.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Hr. formand! Dyrevelfærden er udelelig. Den skal standardiseres, og vi har brug for en global definition af dette.

Med hensyn til standardisering bør vi holde en pause med indførelsen af nye bestemmelser og standarder og først og fremmest sørge for, at vi anvender de eksisterende bestemmelser ensartet over hele EU.

Med hensyn til globalisering skal vi gøre en større indsats for at sikre os, at de samme standarder og retningslinjer gælder for import fra tredjelande til EU som inden for EU.

Forbrugerne har ret til at købe ikke bare sunde fødevarer, men også fødevarer, der er fremstillet på en sund måde.

Betænkning: Stéphane Le Foll (A7-0060/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at jeg har en besøgergruppe siddende på tilhørerpladserne, og jeg vil gerne byde dem fra Ireland-East-valgkredsen velkommen. Det er efter min mening meget vigtigt, at vores besøgende og borgere ser, hvordan Parlamentet fungerer, og som De kan se, er de vågne og interesserede her til morgen!

Med hensyn til betænkningen, Le Foll-betænkningen, havde vi her i Parlamentet for nylig besøg af en af The Beatles, der fortalte os, at vi bør spise mindre kød. Jeg mener, at det, vi bør gøre i forbindelse med landbrug og klimaændringer, er at anvende de bedst mulige teknologier til at reducere emissionerne fra landbruget, fordi vi alle ved, at vi på verdensplan er nødt til at producere flere fødevarer og ikke færre. Det skal vi gøre med færre ressourcer, mindre jord, mindre vand og med presset fra klimaændringerne, og vi har behov for den bedst mulige forskning. Jeg mener, at den skal være offentligt finansieret og have private partnerskaber, så vores landmænd og fødevareindustri kan fremstille fødevarer på en klimavenlig måde.

Formanden. – Tak, fru McGuinness, og mange hilsener til Deres besøgergruppe.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Hr. formand! Jeg har tre korte bemærkninger til betænkningen.

For det første er landbruget ikke problemet, når vi taler om klimaændringer, det er løsningen.

For det andet befinder vi os i de tidlige faser af vores forskning i klimaændringer, selv om medierne undertiden forsøger at give indtryk af det modsatte. I forbindelse med vores klimaforskning skal vi også tage højde for og følge op på teorier og resultater, der ikke er en del af den traditionelle tankegang.

For det tredje bør vi træffe alle nødvendige og hensigtsmæssige foranstaltninger, der ikke fører til yderligere bureaukrati, og vi skal sørge for, at disse foranstaltninger er effektive i økonomisk henseende. På denne baggrund vil et europæisk rammedirektiv om beskyttelse af jorden f.eks. virke mod hensigten og vil ikke give de ønskede resultater.

Betænkning: Herbert Dorfmann (A7-0056/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg håber, at alle på tilhørerpladserne er imponerede! Jeg må sige, at det er usædvanligt, at vi får så meget taletid, men disse betænkninger er meget vigtige for mig inden for landbrug og fødevareproduktion.

Denne betænkning drejer sig om, hvordan vi fastholder landmændene i områder, hvor jordbunden og forholdene er utroligt problematiske, fordi vi ved, at landmændene er de bedste forvaltere af landskabet, men de har brug for penge for at overleve i disse områder. Jeg kunne være bekymret for, at de otte biofysiske kriterier, som Kommissionen foreslår, vil være for restriktive, når de vedtages. Vi er nødt til at tage højde for de forskellige jordbundsforhold rundt om i EU. I min egen medlemsstat, Irland, er man bekymret for, at hvis vi anvender disse kriterier i regionen ud mod Atlanten, kan det give problemer for landmænd, der bor i dette område.

Jeg vil gerne bede Kommissionen tage hensyn til disse bekymringer, når den udarbejder sit forslag til lovgivning. Kommissionen har sagt, at landmændene sørger for en bedre og billigere forvaltning af landskabet end med nogen andre metoder, så vi skal sikre os, at de får lov til at overleve i disse regioner.

Betænkning: Pilar del Castillo Vera (A7-0066/2010)

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Hr. formand! Jeg stemte for Parlamentets beslutningsforslag om den nye digitale dagsorden for Europa, fordi jeg betragter det som en strategisk prioritering for EU at garantere nem og billig bredbåndsadgang til hele befolkningen.

En udvidelse af brugen af internettet betyder en udvidelse og en udvikling af borgernes ytringsfrihed ved at fremme deres deltagelse i det demokratiske liv og give mulighed for at formidle viden og nyskabelser. Jeg vil især fremhæve, at udbredelsen af bredbånd i Europa vil sikre større informationsfrihed. Som Eurostat gør opmærksom på, må vi ikke glemme, at Europa også har to eller måske tre hastigheder, når det gælder udbredelsen af internettet. Italien, især i nogle regioner, og Grækenland, Rumænien, Bulgarien og Portugal, er de mindst udviklede stater i denne henseende.

Det er ikke noget tilfælde, at Italien i indekset for pressefrihed for 2009, som er udarbejdet af "Freedom House", står opført blandt de delvis frie stater, på sidstepladsen i Vesteuropa sammen med Tyrkiet og som nr. 72 i verden sammen med Benin og Indien og efter Tonga. Jeg håber også, at den italienske regering takket være disse beslutningsforslag og de nævnte principper hurtigst mulig vil beslutte at frigive investeringen på 800 mio. EUR, der skal slå bro over den digitale kløft i Italien, hvilket ifølge en udtalelse fra Gianni Letta, vicesekretær for det italienske ministerråd, ikke er betragtes som en prioritering i øjeblikket.

Jeg vil gerne understrege, at tjenestekvaliteten i Italien i øjeblikket er utilstrækkelig til at dække de nuværende behov, og at forbrugerorganisationerne i årevis har klaget over, at priserne på internetforbindelser er blandt de mindst konkurrencedygtige i Europa.

Formanden. – Jeg skal meddele Dem, at vi næste gang kun har et minut til stemmeforklaringer.

Jeg giver ordet til dagens bedste taler, og det er fru McGuinness.

Betænkning: Jose Ignacio Salafranca Sanchez-Neyra (A7-0111/2010)

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Hr. formand! Tak for complimenten. Jeg vil gerne sige til vores besøgende, at vi normalt beder om stilhed, men i dag er vi vist lidt mere overbærende, og jeg vil gerne takke hr. Higgins for at give mig mulighed for at tage ordet.

Jeg har tidligere været inde på dette, og jeg mener ikke, at Parlamentet i går i Salafranca Sánchez-Neyra-betænkningen var klar over, hvad følgerne af at støtte den vil være. Jeg stemte ikke selv for den, og jeg er mest bekymret over beslutningen om at genåbne de bilaterale samtaler med Mercosurlandene på forskellige niveauer.

Det sker først og fremmest forud for den mulige genåbning af samtalerne om verdenshandelen, og den bilaterale aftale kan være dårligere end den på WTO-niveau. Men for det andet – og dette hænger sammen med det første – hersker der reel bekymring for, at man sælger EU's landbrug. Dette er ikke bare mine bekymringer, som er baseret på følelser, men Kommissionen har selv sagt, at det vil have alvorlige konsekvenser for europæisk landbrug, hvis vi indgår en aftale med Mercosur efter disse samtaler. Igen vil

oksekødssektoren, fjerkræsektoren og svinekødssektoren blive ramt hårdest. Derfor kunne jeg ikke stemme for denne betænkning, og jeg advarer kollegerne om dens følger.

Beslutningsforslag: Topmøde mellem EU og Canada (RC-B7-0233/2010)

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Hr. formand, hr. kommissær! Vand er et aktiv for alle, og det må ikke blive et aktiv for nogle få udvalgte. Dette ønskede vi, delegationen fra det italienske IDV (Værdiernes Italien) i Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa, at bekræfte i forbindelse med ændringsforslag 10, hvor man går imod ethvert forsøg på at privatisere vandforsyningssystemerne, eftersom dette er en del af den overordnede aftale om økonomi og handel, og vi erklærede i stedet vores støtte til de canadiske myndigheder, der ønsker at bremse privatiseringen af vandforsyningen.

Den italienske IDV-delegation følte et behov for at stemme for teksten, fordi den er udtryk for vores værdier, de værdier, der får os til at bekræfte, at vandforsyningens offentlige status er ukrænkelig. Derfor vil jeg gerne gentage, at vi på det seneste har fremsat en underskrevet anmodning om en folkeafstemning om privatiseringen af vandforsyningen, og vi får stor opbakning til dette i vores hjemland.

9. Velkomstord

Formanden. – Mine damer og herrer, det glæder mig at kunne meddele Dem, at Europa-Parlamentet inden for rammerne de interparlamentariske møder har besøg af en delegation fra det marokkanske parlament under ledelse af parlamentets formand, Abdel Wahid Al-Radi, og formanden for rådgivernes råd, Mohamed Sheikh Biadillah, med henblik på at deltage i åbningsmødet i Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Marokko. Jeg vil gerne byde alle delegationens medlemmer hjertelig velkommen. Medformændene for dette første fælles organ for vores Parlament og et fra Maghreblandene er Mbarka Bouaida, formand for det parlamentariske udvalg om udenrigsanliggender, det nationale forsvar og islamiske anliggender, og hr. Panzeri, som er medlem af Europa-Parlamentet.

Europa-Parlamentet kan med fornøjelse konstatere, at forholdet mellem EU og Marokko er fremragende, hvilket bevidnes af vedtagelsen af det fælles dokument om Marokkos fremskredne status. Denne nye ramme for dialog betyder en yderligere styrkelse af forbindelserne med Europa-Parlamentets delegationer for relationerne med Maghreblandene og gør det muligt at udvide samtalerne mellem EU og Marokko om spørgsmål af fælles interesse. Jeg håber og tror, at mødet, der fandt sted i Europa-Parlamentet var frugtbart, og at det vil yde et aktivt bidrag til en tilnærmelse mellem de to parlamenter.

10. Stemmemforklaringer (fortsat)

Beslutningsforslag: Forbud mod anvendelse af cyanid i forbindelse med minedrift (RC-B7-0238/2010)

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Hr. formand! Jeg kunne ønske mig et forbud mod anvendelse af cyanid i forbindelse med minedrift over hele EU. Jeg ville gerne kunne afskaffe disse teknologier fuldstændig i fremtiden for at forhindre flere alvorlige naturkatastrofer, hvor forskellige giftstoffer ender i vores grundvand. Der har været et sådant tilfælde i Ungarn, hvor næsten alt liv i floden Tisza døde for 10 år siden. Slovakiet er også berørt af denne ulykke, der indtraf tæt på grænsen, og landet har til hensigt at åbne miner i nærmeste fremtid, hvor man anvender den samme teknologi i guldminer. Dette og tilsvarende spørgsmål er ikke en tvist mellem to EU-lande, men det er i vores fælles interesse at få en mere bæredygtig miljøpolitik. Derfor stemte jeg for, og derfor vil jeg gerne slutte mig til dem, der støtter denne foranstaltning.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Hr. formand! Vi er på vej til at gå videre med forbuddet mod anvendelse af cyanid inden for minedrift, for – som mine kolleger nævnte lige før – har disse stoffer haft alvorlige miljøvirkninger, og de udgør en kritisk trussel mod menneskers og dyrs sundhed.

Vores stemmeafgivelse skulle udtrykke vores klare ønske hos delegationen fra det italienske IDV (Værdiernes Italien) i Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa om ikke at forhandle om de grundlæggende rettigheder såsom borgernes sundhed og det naturlige miljø ved at underkaste dem nogle få systemproducenters økonomiske interesser. Her vil jeg gerne sige, at eftersom der her er tale om systemer til udvinding af guld og bestemt ikke kartofler, kan ejervirksomhederne nemt afsætte tilstrækkelige økonomiske og finansielle ressourcer til forskning i teknologier, der er forenelige med sikkerheden for miljø og sundhed.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne takke de næsten 500 af vores kolleger, der med overvældende flertal i går stemte imod anvendelsen af cyanidteknologier inden for minedrift. Ordet "cyanid" er synonymt med "død". Dette klare afstemningsresultat vil gøre især os rumænere en stor tjeneste. Et af de største naturlige felter i verden ligger i Transsylvanien. Eksperterne skønner, at det indeholder 300 t uran med høj renhedsgrad, 800 t guld og 2 000 t sølv for ikke at nævne store mængder af andre ædelmetaller og grundstoffer. Grådige mafiabander, både lokale og udenlandske, lusker rundt om disse skatte og forstærker konstant den aggressive tone i deres propaganda, som er fyldt med de mest latterlige løgne.

Brugen af cyanidteknologier ville have forårsaget en stor katastrofe gennem forgiftning af miljøet, betyde, at fire bjerge ville blive sprængt væk, at ni kirkegårde ville blive ødelagt og otte kristne kirker blive ødelagt. Og så har jeg ikke en gang nævnt ødelæggelsen af 1 700 km romerske gallerier, og at ruinerne af det romerske citadel Alburnus Maior ville blive fjernet fra jordens overflade, en arkæologisk perle, som UNESCO beskriver som en enestående del af verdens kulturarv. Europa har fået rigeligt med et Tjernobyl og behøver ikke endnu et.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Hr. formand! Jeg stemte imod beslutningsforslaget i går, fordi jeg blev bedt om det af lokalsamfundet, der anså dette for en trussel mod områdets udvikling.

Jeg mener rent faktisk, at ændringsforslagene af mig selv og mere end 40 af mine kolleger, hvori vi opfordrede til gennemførelsen af en undersøgelse med henblik på at afklare spørgsmålet om konsekvenserne, ville have været en ærefuld og fornuftig gestus. Ellers ville den passion, der er kommet til udtryk her, kun have tjent til at ødelægge en række lokalsamfunds udviklingsmuligheder.

Beslutningsforslag: Kirgisistan (RC-B7-0246/2010)

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne spørge Dem, hvorfor så mange medlemmer får lov til at tale højt og uhøfligt, mens andre prøver at give udtryk for deres holdning.

(Bifald)

Jeg stemte hverken for eller imod beslutningsforslaget om Kirgisistan. For fem år siden rejste befolkningen i Kirgisistan sig i Tulipan-revolutionen imod det korrupte regime og for en bedre tilværelse. Bakijev-regeringen, der kom til magten, knuste desværre på skændigste vis massernes håb om et bedre liv ved at indføre et korrupt og autoritært regime. Den nye regering består desværre af Bakijevs banditter og rummer ikke meget håb for en ny tilværelse for regionens befolkning.

Jeg støtter mine socialistiske kolleger fra den internationale arbejderkomité i regionen, som kræver nyvalg til parlamentet, men gør det klart, at intet vil ændre sig, medmindre arbejderne og masserne i landdistrikterne får deres egne kandidater og et uafhængigt arbejderparti, der kan ophæve de katastrofale privatiseringer, der er gennemført i løbet af de seneste 20 år, tackle den neoliberale kapitalisme og indføre reelle demokratiske forandringer og nye institutioner, der kontrolleres af det arbejdende folk, og med en reel planlægning af økonomien og en socialistisk føderation for Centralasien.

Betænkning: Alojz Peterle (A7-0121/2010)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Hr. formand! Jeg er meget glad for, at dette dokument blev vedtaget med stort flertal, dvs. at der nærmest ikke var nogen, der stemte imod. Dette er i sig selv ret forståeligt på grund af de helbredsmæssige virkninger for os alle og vores nærmeste. Jeg lykønsker også Parlamentet og alle borgerne i EU samt ordføreren med at have truffet beslutninger i dag, der kan føre til mere specifikke og målrettede foranstaltninger, ikke bare for at helbrede patienter, der lider af kræft, men også for at sikre forebyggelse af kræft. Desværre er prognoserne, når det gælder kræft, virkelig forskrækkende, og vi skal koncentrere vores indsats om at overvinde denne sygdom.

Jeg stemte for dette dokument, fordi jeg mener, at et integreret syn på kræfttilfælde og kampen mod kræft bør anses for en særlig vigtig del af sundhedsstrategien for både EU og medlemsstaterne. Der er behov for en kollektiv og koordineret indsats fra medlemsstaterne for at nedbringe risikoen ved kræfttilfælde.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Hr. formand! I betænkningen om foranstaltninger til bekæmpelse af kræft taler man om forebyggelsens betydning i kampen mod denne sygdom.

Vi ved, at en tidligere diagnosticering af denne sygdom øger chancerne for en vellykket behandling. Forekomsten af visse kræftformer kan forudsiges gennem genetisk disponering, levevis osv. Efter min mening kan en mere omfattende screening derfor udgøre et første effektivt og hurtigt skridt til forebyggelse af mange

dødsfald. Et andet vigtigt skridt kunne være overførsel og udbredelse af vellykkede behandlingsmetoder til alle lande inden for EU, herunder til centre med mindre erfaring i kræftbehandling med henblik på at forbedre adgangen til effektiv behandling.

Men under alle omstændigheder må vi rose hr. Peterle for hans arbejde i håbet om, at EU vil indføre mere omfattende foranstaltninger i kampen mod denne sygdom.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Hr. formand! Jeg vil gerne udtrykke min værdsættelse af det arbejde, som Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og navnlig ordføreren, hr. Peterle, har udført. Udviklingen af et partnerskab i kampen mod kræft, et så følsomt tema, som det, vi stod over for, tjener hele Parlamentet til ære.

Ifølge oplysninger fra Verdenssundhedsorganisationen dør omkring 2 mio. europæiske borgere hvert år af svulster, og i omkring 10 % af tilfældene er de forårsaget af eksponering for kræftfremkaldende stoffer på arbejdspladsen. Jeg er overbevist om, at målsætningen om at nedbringe antallet af nye tilfælde med 15 % i 2020 også bør forfølges i samarbejde med medlemsstaterne. Europa skal vise, at vi også står samlet på dette område. Efter min mening er artikel 66, som kan sikre adgangen til lægemidler i alle lande, i overensstemmelse med dette grundlæggende princip.

Derfor stemte jeg for denne betænkning.

Betænkning: Patrizia Toia (A7-0120/2010)

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Hr. formand, mine damer og herrer! I det seneste år har vi set en eksplosiv udvikling inden for informations- og kommunikationsteknologier. Den markante udvikling og resultaterne inden for ikt-sektoren bidrog til udviklingen af andre sektorer, der tidligere var stagnerende som f.eks. mekatronik, nanoteknologi samt kontrol- og måleteknologi. Derfor bør vi bifalde Kommissionens initiativ om at anvende ikt til at nå målene for Europa 2020. Jeg glæder mig over, at vi godkendte dette program, og det glæder mig også, at jeg kunne stemme for det. Det er vigtigt, at vi når de planlagte mål inden 2020, nemlig en nedsættelse af CO₂-emissionerne og en forbedring af energieffektiviteten. Sektoren for informations- og kommunikationsteknologi kan få strategisk betydning inden for EU's energispareprogram og med henblik på at styrke det europæiske erhvervslivs konkurrenceevne. Men for at nå dette er der behov for standardisering af måleudstyret så hurtigt som mulig, start af forskningsprojekter og gennemførelse af en pakke af foranstaltninger med henblik på at sænke forbruget og forbedre forvaltningen af produktion og serviceydelser.

Betænkning: Vittorio Prodi (A7-0057/2010)

Barbara Matera (PPE). – (IT) Hr. formand! Jeg stemte for og støttede det værdifulde arbejde, som hr. Prodi har udført som afslutning på det vigtige arbejde, der er foregået i Kommissionen.

Jeg repræsenterer det sydlige Italien, som ligger i Sydeuropa i Middelhavsområdet. Vores befolkning har vist os tillid og fortjener ikke at stå uforberedte på klimaændringernes virkninger i vores regioner og landdistrikter, som især er afhængige af landbrug, fiskeri og turisme, og som hovedsagelig består af mere sårbare samfund og sociale grupper.

Derfor mener jeg, at det er vigtigt med solidaritet mellem de forskellige stater og områder, ikke mindst i reaktionen på denne nye strategi, som vi er i færd med at gennemføre. Det er faktisk meget vanskeligt at tale med al den uro, men jeg er ved at være færdig. Jeg glæder mig over indførelsen af instrumentet for Solidaritetsfonden, hvor jeg er ordfører for Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater), som en yderligere støtte til et hurtigt og effektivt svar på klimaændringernes virkninger. Det er nærmest umuligt at tale.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg støtter Kommissionens hvidbog og hr. Prodis betænkning. Jeg mener, at der især er behov for en sådan hvidbog efter samtalerne om klimaændringer i København. De resultater, som vi så i København, er helt klart utilstrækkelige. Det ikkebindende dokument, der blev vedtaget i København, om at holde den globale opvarmning på +2 °C vil stadig betyde opvarmning i Europa, hvilket ville medføre ekstreme regionale klimaændringer.

Vi skal være særlig opmærksomme på, hvordan vi producerer vores energi. Vi skal gøre en større indsats for at indføre en konkret, fælles energipolitik. Vi skal støtte forskning i miljøvenlige teknologier, men også indføre klare politiske rammer for indførelsen af teknologier med vedvarende energi og indførelsen af disse i alle aspekter af vores økonomier.

Jeg håber, at denne hvidbog kan skubbe EU i den rigtige retning og vil føre til en række konkrete politiske foranstaltninger.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Hr. formand! Jeg støtter det beslutningsforslag, som hr. Prodi har fremsat i dag. Men ændringsforslaget til betænkningen fra Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) og navnlig hr. Seeber, som desværre blev vedtaget på plenum, virker noget mere tvivlsomt på mig. Jeg er bekymret over, at de konservative bruger denne metode til at genindføre atomkraft ad bagdøren. Fremme af kulstoffattige energikilder er et velkendt argument fra atomlobbyens side. Jeg vil gerne understrege, at Prodi-betænkningen helt klart går i en anden retning. Som østriger betragter jeg ikke atomkraft som en vedvarende energikilde. Det er meget vigtigt for mig at slå fast, at jeg ikke stemte for dette punkt i dag.

FORSÆDE: Jerzy BUZEK

Formand

11. Højtideligt møde

Formanden. – Hr. vicepræsident, Deres excellencer, kære kolleger, kære venner, det er en stor ære for mig at byde Joseph Biden, USA's 47. vicepræsident, velkommen til Europa-Parlamentet.

(Bifald)

Vicepræsident Biden har været en central figur i amerikansk politik og ven af kolleger her i Parlamentet gennem mange år. Han blev første gang valgt til det amerikanske Senat i 1972, hvor han blev en af de yngste senatorer i landets historie. Han blev valgt seks gange, inden han blev amerikansk vicepræsident i november 2008.

Som tidligere formand for Senatets udenrigsudvalg og dets retsudvalg er han vant til at sige sin mening og forsvare undertiden sager, der langt fra er populære på det pågældende tidspunkt. Han skaber opinionen, han følger ikke opinionen. Det er en af grundene til, at Deres tale i Europa-Parlamentet i dag, hr. vicepræsident, er så vigtig og betydningsfuld for os alle. Jeg vil gerne endnu en gang takke Dem for den meget varme velkomst og de meget konstruktive og frugtbare diskussioner sidste onsdag i Washington.

Kære kolleger, i den nuværende multilaterale og multipolare verden kan og bør Europa og USA arbejde sammen i et partnerskab for global stabilitet og de oplyste værdier, vi tror på. Vicepræsident Bidens besøg i EU i dag er et signal om dette engagement.

Uden et stærkt og effektivt transatlantisk partnerskab som ligeværdige partnere – USA og EU – kan vi ikke finde varige løsninger på de mange udfordringer, vi står over for, nemlig klimaændringer, energisikkerhed, den økonomiske krise, der stadig rammer os alle, terror eller fremme af menneskerettigheder, forsvar for frihandel og forbedring af de globale styreformer.

Kære kolleger, for 25 år siden nærmest på dato talte præsident Ronald Reagan til Parlamentet, den 8. maj 1985. Det var den seneste og hidtil eneste gang, at en amerikansk præsident har talt til de demokratisk valgte repræsentanter for Europas befolkning. Deres tilstedeværelse her i salen i dag, hr. vicepræsident, er et symbol på fornyelsen af denne dialog på højeste plan mellem vores to kontinenter.

Her i Europa har vi en ny traktat, der giver os i Parlamentet fornyet styrke og muligheder for at handle, og som er så vigtig for hele EU. I USA er der efter et år med præsident Obamas ledelse nyt håb for verden. Hr. vicepræsident, Deres tale kunne ikke komme på et bedre tidspunkt.

Hr. vicepræsident, det er mig en stor fornøjelse at byde Dem velkommen til Europa-Parlamentet her i eftermiddag. Ordet er Deres.

(Bifald)

Joe Biden, vicepræsident for Amerikas Forenede Stater. – (EN) Hr. formand! Tak for Deres velkomst. Det var en fornøjelse at have Dem i Washington og i Det Hvide Hus, og det er en stor ære og et stort privilegium at få lov til at tale til en så ærværdig forsamling.

Jeg har været medlem af et parlament med bare 435 medlemmer i alt. Dette er en endnu større ære. Jeg kan huske præsident Reagans tale her i 1985, og jeg vil gerne citere en irsk digter – William Butler Yeats – der talte om sit Irland og skrev i et digt ved navn *Easter Sunday 1916*: "All's changed, changed utterly; a terrible

beauty has been born". Meget har ændret sig siden 1985, meget har ændret sig, og en forfærdelig skønhed er født.

Som De allerede ved, er jeg ikke kun glad for at være tilbage i Bruxelles for anden gang som vicepræsident. Som De ved, omtaler nogle amerikanske politikere og amerikanske journalister Washington DC som den frie verdens hovedstad. Men for mig at se kan denne fantastiske by med sin tusindårige historie, som er Belgiens hovedstad, hjemsted for EU og NATO's hovedkvarter, med fuld ret gøre krav på denne titel. Som lovgiver gennem mere end 36 år i vores parlament føler jeg det som en særlig ære at tale til Europa-Parlamentet.

Præsident Obama og jeg var det første kandidatpar i de seneste 50 år i USA, der kom ind i Det Hvide Hus fra vores lovgivende organer, så vi kommer begge til vores udøvende embeder med stor respekt for det arbejde, De udfører her i det europæiske demokratis højborg. Sammen med mine tidligere kolleger i den amerikanske Kongres repræsenterer De og jeg mere end 800 mio. mennesker. Prøv at tænke over det et øjeblik.

To folkevalgte organer, der former lovgivningen for næsten en ottendedel af planetens befolkning, det er virkelig bemærkelsesværdigt. Under Lissabontraktaten har De nu fået flere beføjelser og et bredere ansvarsområde, der følger med denne øgede indflydelse, og det hilser vi velkommen. Vi hilser det velkommen, fordi vi, USA, har brug for stærke allierede og alliancer, der kan hjælpe os med at løse problemerne i det 21. århundrede, hvoraf mange er de samme som i det forgangne århundrede, men hvor mange også er anderledes.

Jeg vil gerne sige det så direkte, som jeg kan. Obama/Biden-administrationen tvivler ikke på behovet for, og bakker stærkt op om, et energisk EU. Vi mener, at dette er absolut væsentligt for USA's fremgang og sikkerhed på langt sigt. Så det tvivler vi ikke på.

Da jeg var formand for udenrigsudvalget i det amerikanske Senat i alle disse år, havde jeg lejlighed til at mødes med mange europæiske lovgivere fra de nationale lovgivende organer, herunder nogle af Dem, der sidder her i salen i dag. Så jeg kan se efter alle disse år, hvilket vigtigt skridt det har været at oprette det eneste multinationale, direkte valgte parlament i verden. Så meget har ændret sig.

Det glæder mig, at De gennem den transatlantiske dialog på det lovgivningsmæssige område opbygger et tæt forhold til den amerikanske Kongres, og jeg håber, at det kontor, De åbnede i Washington i sidste måned, vil styrke disse bånd.

Kære venner, for 65 år siden i denne uge, underskrev de nazistiske ledere mindre end 200 km syd for, hvor vi opholder os nu, en betingelsesløs overgivelse, der bragte Anden Verdenskrig i Europa til ophør. Næste dag brød der jubelscener ud på Times Square og Piccadilly Circus. Jublende menneskemængder dansede ned ad Champs-Élysées og torve og pladser overalt i den allierede verden. Her i Bruxelles sang kirkegængere ved en takkegudstjeneste den britiske, belgiske og amerikanske nationalsang. På denne glædens dag, den 8. maj 1945, lå dette kontinent i ruiner, hærget af totale krige to gange på mindre end 30 år. Dengang må et fredeligt, forenet Europa, et Europa-Parlament, have virket som ren fantasi for enhver. Men takket være viljen hos Deres medborgere og statsmænd som Paul-Henri Spaak, som denne fantastiske sal er opkaldt efter, og Robert Schuman og Jean Monnet, og de visioner, der førte til, at et parlament fødtes, og som gav ham præsidentens frihedsmedalje fra præsident Lyndon Johnson, står vi her, forsamlet i denne sal. Står De her.

Det, der begyndte som en simpel pagt mellem et halvt dusin nationer om etablering af et fælles marked for kul og stål, voksede til et økonomisk og politisk kraftværk. Et fællesskab viet den frie tanke, den frie bevægelighed og det frie initiativ. Et Europa, som en historiker har kaldt "Ikke så meget et sted, som en tanke". Jeg står her for på ny at bekræfte, at præsident Obama og jeg selv tror på denne tanke og på en bedre verden og et bedre Europa, som den allerede har bidraget til at etablere. Et Europa, hvor alle medlemsstater nyder godt af samhandelsaftaler og bekæmper miljødelæggelser med én stemme, et Europa, der hævder de kulturelle og politiske værdier, som mit land deler med Dem alle. Et helt Europa, et frit Europa og et fredeligt Europa.

(Bifald)

Som præsident Obama sagde i Prag for lidt over et år siden, er et stærkt Europa en stærkere partner for USA – og vi har brug for stærke partnere. Derfor vil vi gøre alt, hvad vi kan for at støtte Deres store projekt. Fordi de seneste 65 år har vist, at når amerikanerne og europæerne bruger deres energi på et fælles mål, er der nærmest intet, vi ikke kan opnå. Gennem Marshallplanen genopbyggede vi Europa sammen og foretog den måske største investering i menneskehedens historie. Sammen opbyggede vi verdens længstvarende sikkerhedsalliance, NATO, og en militær og politisk styrke, der har bundet USA og Europa sammen og bragt os endnu tættere på hinanden i de efterfølgende årtier. Sammen etablerede vi det største handelspartnerskab i verdenshistorien, der omfatter omkring 40 % af verdenshandelen og bidrager til at indvarsle en hidtil uset

fremgang og teknologisk innovation. Sammen har vi givet bistand og håb for dem, der lider i humanitære katastrofer flere steder, end jeg kan nævne, fra Vestbalkan til Congo og til vores igangværende arbejde i Haiti i dag.

Til skeptikerne, der til trods for alle disse resultater, stadig stiller spørgsmålstejn ved det transatlantiske forholds tilstand eller mit lands holdning til et forenet Europa, vil jeg sige, at selv om USA og de nationer, De repræsenterer, ikke var forenet af fælles værdier og en fælles arv for mange millioner af vores borgere, mig selv inklusive, ville alene vores globale interesser binde os uløseligt sammen.

Forholdet mellem mit land og Europa er i dag lige så stærkt og vigtigt for os alle, som nogensinde før. Dette århundrede har medført nye udfordringer, som ikke er mindre farlige end de tidligere i det 20. århundrede, og i fællesskab – sammen – møder vi dem en efter en. De er vanskelige, der vil opstå uenighed, men vi møder dem i fællesskab. Klimaændringer er en af de største trusler, som vores planet står over for. USA og Europa arbejder på at sikre, at alle lande, og især de store økonomier, bidrager til en global løsning. Vi ønskede alle at tage og tog også et stort skridt fremad i København. Nu skal vi gennemføre alle disse emissionsreduktioner, finansieringen og gennemførelsen, som kræves i denne aftale, og vi skal hjælpe de mest sårbare nationer, fra Arktis i nord til øerne i Stillehavet, der rammes først af denne lurende krise.

I de urolige områder i Afghanistan og Pakistan arbejder vi sammen for at sprænge, afvikle og bekæmpe al-Qaeda og Taliban-krigerne og om at uddanne en afghansk hær og politistyrke, så deres regering i sidste ende kan beskytte sin egen befolkning og ikke udgøre en trussel for sine naboer. For at opbygge Afghanistans statsapparat har USA, EU og medlemsstaterne indsat betydelige både økonomiske og menneskelige ressourcer. Selv om det ikke altid har været populært at støtte disse vigtige missioner, ved både De og jeg, at de er nødvendige. Som ledere har vi pligt til at forklare vores befolkninger, at dette er nødvendigt for vores kollektive sikkerhed, selv om jeg, og tro mig som politiker, der har opstillet gennem de seneste 38 år, forstår jeg, at det ikke er nemt. Jeg kan forsikre Dem for, at det ikke er mere populært i mit land end i nogen af Deres.

Derfor står USA og Europa også side om side for at forhindre Iran i at skaffe sig atomvåben, en udvikling, der ville bringe landets borgere i fare og true dets naboer, herunder nogle af vores nærmeste allierede. Sammen er vi slået ind på den hidtil ubetrådte sti, hvor vi har relationer med de iranske ledere, og, mine damer og herrer,

(Bifald)

til trods for, hvad nogle skeptikere mener, mente præsidenten, hvad han sagde, Nemlig, at vi vil række hånden ud mod enhver, der vil løse sin knyttede næve. I begyndelsen af denne administrations embedsperiode erklærede præsident Obama, at vi er parate til at forhandle med Iran på grundlag af gensidige interesser og gensidig respekt. Sammen med vores allierede har vi gjort det klart over for de iranske ledere, hvordan de kan begynde at genopbygge tillid hos det internationale samfund, herunder ved at give adgang til deres hidtil hemmeligholdte berigelsesanstalt og ved at bytte lavberiget uran for brændsel til en forskningsreaktor. Men som verden har været vidne til, har de iranske ledere hånligt afvist vores fælles bestræbelser i god tro og fortsætter med at træffe foranstaltninger, der truer den regionale stabilitet. Jeg vil gerne sige det ligeud. Irans atomprogram udgør en krænkelse af landets forpligtelser i henhold til ikke-spredningstraktaten og risikerer at starte et atomkapløb i Mellemøsten. Tænk, hvor ironisk det ville være, hvis der nu, hvor jerntæppet er faldet og de gensidige trusler om gensidigt garanteret ødelæggelse mellem supermagterne blev mindre, opstod et nyt våbenkapløb i en af de mest ustabile dele af verden. Det ville være ironisk, og vores børn, børnebørn og oldebørn ville efter min mening ikke tilgive os, hvis vi tillader, at dette sker.

Desuden støtter den iranske ledelse terrororganisationer, og dens støtte fortsætter ufortrødent, og styret forfølger samvittighedsløst de borgere, der demonstrerer fredeligt for retfærdighed, og svigter det, der er enhver regerings pligt over dens egne borgere. Teheran står over for et klart valg. At overholde de internationale regler og igen slutte sig til fællesskabet af ansvarlige nationer – hvilket vi håber på – eller blive stillet over for yderligere konsekvenser og voksende isolation.

I lyset af den trussel, som Iran udgør, lægger vi vægt på vores allieredes sikkerhed. Derfor iværksatte vi det faseopdelte, fleksible missilforsvarsprogram for at afskrække og forsvare dette kontinent mod missilangreb.

(Bifald)

Mine damer og herrer, vi samarbejder også inden for NATO for at forberede os på en række fremtidige sikkerhedstrusler, inklusive energisikkerhed og cybersikkerhed, og vi støtter fortsat et tæt sikkerhedssamarbejde mellem NATO og EU.

Sidste år reagerede USA og Europa hurtigt og beslutsomt, da verden vændede sig under den værste finanskrisen siden depressionen. Derved bidrog vi i fællesskab til at forhindre det, som folk forudsagde, nemlig et totalt sammenbrud i verdensøkonomien. I dag følger præsident Obama og jeg selv den økonomiske og finansielle krise i Grækenland og EU's bestræbelser på at løse krisen nøje. Vi hilser støttepakken, som Europa overvejer i samarbejde med Den Internationale Valutafond, velkommen, og vi vil både direkte og gennem IMF støtte Deres bestræbelser på at redde Grækenland.

Disse eksempler og mange andre, jeg kunne have nævnt, viser, hvorfor Europa fortsat ikke bare er USA's største handelsparter, men vores vigtigste allierede.

Mine damer og herrer, vores forgængere mødtes i denne uge for mere end seks årtier siden for at opbygge institutioner, der havde til formål at sikre, at de mørkeste kapitler i det 20. århundrede ikke vil blive gentaget i resten af det århundrede eller i det 21. århundrede. Disse institutioner – denne institution – har været en stor succes, men nu er vi begyndt at fokusere på udfordringerne i dette nye århundrede, som jeg nævnte indledningsvis.

Verden har forandret sig. Den har ændret sig virkelig meget. En forfærdelig skønhed er født. Måske er den mest komplekse trussel, som vi står over for i dag, truslen mod vores egne borgere fra ikkestatslige aktører og voldelige ekstremister, navnlig hvis – Gud forbyde det – det lykkes disse voldelige ekstremister at få fat i masseødelæggelsesvåben. Denne svøbe har ingen respekt for grænser – ingen. Ingen enkelt nation, uanset hvor stærk eller rig, hvor organiseret eller hvor kvalificeret den er, kan imødegå denne trussel alene. Den kan kun bekæmpes effektivt, hvis vi gør fælles front, og det er præcis, hvad vi skal gøre.

De nye beføjelser, som Parlamentet her har fået gennem Lissabontraktaten, har givet Dem en større rolle i denne kamp og en større tilskyndelse til at lede ansvarligt. Den amerikanske regering og Europa-Parlamentet har kæmpet om, hvordan man bedst kan beskytte borgerne uden at give køb på de grundlæggende rettigheder, som alle vores samfund er bygget på. Jeg er helt overbevist om, at vi både skal – og kan – beskytte vores borgere og bevare vores friheder.

Siden præsident Obama og jeg tiltrådte sidste år, har jeg været styret af vores forfatnings krav om at tilstræbe en tættere union. Med henblik herpå var en af vores første embedshandlinger at ophæve en afhøringspraksis, der skabte få resultater, og som vi ikke kunne fortsætte med god samvittighed.

(Bifald)

Vi beordrede lukningen af opsamlingscentret i Guantánamobugten, som var blevet et symbol på uretfærdighed og et kampråb for terrorister.

(Bifald)

Og vi sætter pris på den støtte, som så mange af Dem har ydet i disse bestræbelser, selv om det har været vanskeligt for Dem.

Vi gjorde mange af disse ting, fordi præsident Obama og jeg ligesom De afviser det kunstige valg mellem sikkerhed og vores idealer. Vi tror på, at vi kun bliver stærkere ved at holde fast i vores principper, og at vi ved at kompromittere dem rent faktisk kun undergraver vores bestræbelser i den overordnede kamp mod voldelig ekstremisme. For hvad er deres mål? Deres mål er at ændre de ting, vi værdsætter – ændre vores adfærd. Otte dage efter angrebet den 11. september fortalte jeg en gruppe på tusinder af universitetsstuderende i mit land, at de ikke må lade 9/11-tragedien sætte en stopper for vores måde at leve på, for det er netop, hvad terroristerne ønskede. Jeg fortalte dem også, at USA ikke kan vinde denne kamp, hvis vi kæmper alene.

Disse bemærkninger passer ikke kun til stemningen dengang, men jeg mener, at de har vist sig at være sande – og de er ikke mindre sande i dag. Jeg behøver ikke fortælle dette publikum om Europas stolte tradition for at beskytte borgerne mod statslig indgriben i deres privatliv – et engagement, der bunder i respekten for den enkeltes iboende værdighed. Vi kalder dem for umistelige rettigheder. Vi indskrev dem i vores forfatning, og USA's engagement i privatlivets fred er også stort, lige så stort som Deres. Vores fjerde forfatningsændring beskytter den enkelte mod undersøgelse og beslaglæggelse fra statens side, hvilket en af vores mest berømte jurister en gang betegnede som "retten til at være i fred". USA's højesteret har gjort det klart, at privatlivets fred er en grundlæggende ret, der beskyttes af forfatningen. Ligesom EU har vores højesteret betegnet denne rettighed som et spørgsmål om personlig værdighed.

Personligt har jeg i 36 år af min karriere forsvaret retten til privatlivets fred. I det amerikanske Senat bedømmer organisationer de medlemmer, der er mest engagerede i borgerrettigheder, og alle årene har jeg – og senere

præsident Obama – været blandt de fire udvalgte. Jeg fortæller Dem dette, ikke på grund af mig selv, men for at beskrive vores administrations engagement i individuelle rettigheder. At ændre på dette nu ville være forræderi mod alt det, jeg har sagt, at jeg stod for i mit land gennem de seneste 37 år. Da jeg var formand for Senatets retsudvalg, som har ansvaret for at godkende de dommere, som præsidenten udnævner, var jeg som sagt konsekvent blandt de flittigste fortalere for borgerrettigheder, og jeg gjorde det til min prioritering at fastslå de kommende dommers synspunkter vedrørende privatlivets fred, før jeg besluttede, om de kunne blive dommere eller ej.

Præsident Obama og jeg mener også, at statens primære, mest grundlæggende og mest højtidelige pligt er at beskytte sine borgere – de borgere, den tjener – og deres rettigheder. Præsident Obama har sagt, at det at sørge for sikkerheden i vores land er det første, han tænker på, når han vågner om morgenen, og det sidste, han tænker på, inden han går i seng om aftenen. Jeg går ud fra, at alle verdens ledere ser sådan på deres rolle. Og den fysiske sikkerhed er en præcis lige så umistelig rettighed som privatlivets fred. En regering, der frasiger sig sin pligt til at garantere sine borgeres sikkerhed, krænker deres rettigheder præcis lige så meget, som en regering, der gør systemkritikere tavse eller fængsler sigtede for forbrydelser uden rettergang.

Så mens vi samles her i dag, bruger vores fjender alle de midler, de kan få fat i, til at gennemføre nye og ødelæggende angreb som dem mod New York, London, Madrid og mange andre steder rundt om i verden. For at stoppe dem skal vi bruge alle de legitime redskaber, vi råder over – retshåndhævelse, militær efterretningsteknologi – der er i overensstemmelse med vores love og værdier. Vi kæmper på mange fronter, lige fra de tapre mænd og kvinder i militærtjeneste i udlandet til de tålmodige og utrættelige efterforskere, der undersøger komplekse og mistænkelige økonomiske netværk.

Alene i denne uge anholdt vores toldere og grænsepoliti en mistænkt for forsøget på at bringe en bombe til sprængning på Times Square i New York, da han forsøgte at flygte ud af landet. Det er vigtigt, at vi bevarer al vores kapacitet i henhold til lovgivningen til at standse sådanne angreb. Derfor mener vi, at programmet til sporing af terrorfinansiering er vigtigt for både vores og Europas sikkerhed. Det har givet os vigtige ledetråde i terrorefterforskninger på begge sider af Atlanten, forpurret planer og i sidste ende reddet liv. Det har indbyggede overlapninger, der sikrer, at personoplysninger respekteres og udelukkende bruges til terrorbekæmpelse. Men jeg bebrejder Dem ikke, at De anfægter det. Vi forstår Deres bekymring. Derfor arbejder vi sammen om at løse problemerne, og jeg har fuld tillid til, at det vil lykkes os både at bruge dette redskab og garantere privatlivets fred. Det er vigtigt, at vi gør dette, og det er vigtigt, at vi gør det så hurtigt som mulig.

Som tidligere amerikansk senator ved jeg også, hvor vanskeligt det kan være at træffe de svære valg, som de globale udfordringer kræver, og samtidig være tro mod de lokale værdier. De er alle ude for dette skisma, hver gang De stemmer her i Parlamentet, formoder jeg. Jo længere vi fortsætter uden en aftale om programmet til sporing af terrorfinansiering, jo større er risikoen for et terrorangreb, der kunne have været forhindret. Som ledere har vi et fælles ansvar for at gøre alt, hvad vi kan inden for lovens rammer for at beskytte de 800 mio. mennesker, vi tjener i fællesskab. Vi har før været uenige, vi vil helt sikkert blive uenige igen, men jeg er ligeledes overbevist om, at USA og Europa kan løse det 21. århundredes udfordringer – som vi gjorde i det 20. århundrede – hvis vi taler med og lytter til hinanden og er ærlige over for hinanden.

(Bifald)

Mine damer og herrer, Winston Churchill lærte os, at mod er det, der skal til, for at rejse sig og tale. Mod skal der også til at sætte sig og lytte. I eftermiddag er det mig, der har haft ordet. Men vær forvisset om, at jeg, min regering og min præsident er tilbage og lytter til vores allierede. Mine damer og herrer, det er ingen tilfældighed, at Europa var min første oversøiske destination som vicepræsident, og det samme gjaldt præsidenten. Det er ikke noget tilfælde, at vi allerede har været her adskillige gange siden da. USA har brug for Europa, og med al respekt vil jeg påstå, Europa har brug for USA. Vi har brug for hinanden mere end nogensinde.

(Bifald)

Så jeg betragter denne uges jubilæum som en velkommen mulighed for på ny at bekræfte de bånd, som vores folk knyttede for så længe siden i stridens bål. Nu som dengang kigger europæere og amerikanere mod hinanden, før de kigger i retning af nogen andre, i deres stræben efter idealer og i deres søgen efter partnere. Nu som dengang er vi beærede og taknemmelige over at stå ved Deres side i de kampe, der måtte komme. Så igen står jeg her for entydigt at sige, at præsident Obama og Joe Biden går stærkt ind for et forenet, frit og åbent Europa. Vi støtter på det kraftigste det, som De står for her. Vi ønsker Dem held og lykke, Gud velsigne Dem alle, og måtte Gud beskytte alle vores tropper. Mange, mange tak skal De have.

(Bifald)

Formanden. – Mange tak, hr. vicepræsident. Det var et fantastisk grundlag for fremtidigt samarbejde og vores fremtidige samtaler. Som De sagde, skal vi lytte til og tale med hinanden. Det er meget vigtigt.

Jeg vil gerne takke Dem for at have gentaget de vigtigste ord fra sidste uge, Europa har brug for USA. Vi husker det 20. århundrede – Første Verdenskrig, Anden Verdenskrig, jerntæppet – vi kæmpede side om side og vandt vores sejr sammen som demokratier. Som De tilføjede i dag, har USA brug for Europa. Det vil vi huske. Det er et godt udgangspunkt for vores partnerskab og samarbejde.

Hr. vicepræsident, endnu en gang mange tak.

(Bifald)

FORSÆDE: Libor ROUČEK.

Næstformand

12. Stemmeforklaringer (fortsat)

Formanden. – Vi mangler stadig tre stemmeforklaringer.

Betænkning: Andrea Cozzolino (A7-0100/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg glæder mig over, at den samlede mængde af uregelmæssigheder ved brugen af europæiske fonde er faldende. Det forhold, at mængden af uregelmæssigheder inden for landbrugssektoren faldt så dramatisk med 34 %, er særlig opmuntrende. En stærk og konkurrencedygtig rolle for OLAF er blandt de faktorer, der bidrog til at forbedre situationen. Jeg glæder mig over forslaget i vores beslutningsforslag om øget samarbejde mellem EU's medlemsstater på skatteområdet.

Men jeg vil gerne udtrykke min dybe bekymring over, at omfanget af svig steg i de nye medlemsstater, især Rumænien og Bulgarien. I EU-10 steg de med 8 %, mens gælden for EU-2 steg med 152 %. Jeg vil gerne udtrykke min stærke støtte til opfordringerne til Rumænien og Bulgarien om at opbygge deres administrative kapacitet med henblik på at kunne forvalte EU-finansieringen og forbedre deres tilsyn med og gennemsigtigheden i offentlige indkøbsprocedurer på alle niveauer.

Betænkning: Tamás Deutsch (A7-0062/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne takke hr. Deutsch for hans fremragende betænkning. Dagens omfattende diskussion og vores beslutningsforslag, som jeg stemte for, udgør et fremragende udgangspunkt for Den Europæiske Investeringsbanks fremtidige aktiviteter, især under hensyntagen til Europa 2020-strategien.

Desuden vil jeg gerne endnu en gang opfordre de europæiske regeringer til at give EIB en større udlånskapacitet til vores naboer, især naboerne i øst, der har stort behov for lån og investeringer, og som ligeledes lider under krisens virkninger. Fremover bør man mere end nogensinde før sikre sammenlignelighed mellem de politiske mål for den europæiske naboskabspolitik og EIB's udlånspolitik.

Beslutningsforslag: Massegrusomheder i Jos, Nigeria (RC-B7-0247/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Hr. formand! I januar og marts var vi vidner til massegrusomheder i Nigeria, der førte til adskillige hundrede dræbte, inklusive kvinder og børn. Nigeria har frem for alt behov for en forsoningsproces og fredelig sameksistens mellem muslimerne i nord og de kristne i syd.

For det andet skal man gøre sig klart, at selv om Nigeria er en af verdens største olieproducenter, lever størstedelen af befolkningen stadig i fattigdom. De nyder ikke godt af den overordnede udvikling i landet, så den udbredte korruption skal imødegås og bekæmpes effektivt og seriøst.

For det tredje skal EU's bistand til Nigeria rettes mod de vigtigste problemer, de mest følsomme spørgsmål for i det mindste at opnå nogle synlige fremskridt i dette land.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Hr. formand! De seneste nyheder, jeg har modtaget om de kristne i Jos, er særdeles bekymrende. I de seneste uger er vores trosfæller – altså kristne – fundet myrdet forskellige steder i denne nigerianske by. Lørdag den 24. april dolkede en bande unge muslimer f.eks. to journalister, der arbejdede for et kristent månedsblad, til døde. Gerningsmændene brugte deres ofres mobiltelefoner til at ringe til disses intetanende venner og slægtninge og sige: "Vi har dræbt dem alle, kom og se."

Hr. formand, dette er typisk for en atmosfære med vold og straffrihed i Nigeria, hvor især kristne er ofre, og som har resulteret i hundredvis af døde i og omkring Jos siden nytår. Det er meget sigende, at en iagttager har talt om systematisk religiøs forfølgelse. Deraf hans appel til det internationale samfund – og dermed også til de europæiske institutioner – om at anerkende den islamiske ekstremisme som hovedforklaringen på den eksplosive situation i Nigeria, især i Jos, der ligger på skillevejen mellem det muslimske nord og det kristne syd.

Desværre – og det er også mit kritikpunkt i dag – gør man lige netop ikke dette i det fælles beslutningsforslag (se punkt 5). I beslutningsforslaget anlægger man ikke en hård linje over for den islamiske ekstremisme, der er fremherskende i Nigeria, og værre endnu kritiserer man – og jeg citerer – "overforenklede forklaringer alene baseret på religion". Jeg er også modstander af overforenklede forklaringer, men denne overforenkling fra EU's side, fra Parlamentets side, hjælper på ingen måde de nigerianske kristne, der i disse dage svæver mellem håb og frygt. Det er min kritik og grunden til, at jeg stemte hverken for eller imod.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Hr. formand! Det er skrækkeligt, at et land med så kolossale olieressourcer som Nigeria er involveret i sådanne massegrusomheder, men samtidig vil jeg tage udgangspunkt i det, den amerikanske vicepræsident sagde, og sige, at løsningen skal være dialog, dialog, dialog kombineret med uddannelse, uddannelse, uddannelse, så der kan skabes fred i landet.

Det glædede mig, at Joe Biden citerede et digt af den irske digter William Butler Yeats: "en forfærdelig skønhed er født". Vi håber, at den forfærdelige skønhed kan forandres til en fantastisk skønhed, et Nigeria præget af fred og fremgang. EU har en vigtig rolle at spille for at sikre dette – og ligeledes i diskussionen i dag – og ved afstemningen er vi nødt til at vise flaget. Det er jeg meget glad for.

Formanden. – Protokollen fra dette møde vil blive fremlagt til godkendelse i Parlamentet i begyndelsen af næste mødeperiode. Hvis ikke der gøres indsigelse, vil de beslutningsforslag, der er vedtaget på dagens møde, straks blive videresendt til de deri nævnte modtagere og organer.

Skriftlige stemmeforklaringer

Betænkning: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0116-2010)

Sophie Auconie (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for denne henstilling, fordi den fokuserer på den innovative, konstruktive og demokratiske karakter af indkaldelsen af konventer med henblik på revision af traktaterne (f.eks. konventet i 1999-2000, hvor man udfærdigede EU's charter om grundlæggende rettigheder, og konventet i 2002-2003, hvor man udarbejdede udkastet til en traktat om en forfatning for Europa), idet man samtidig anerkender den helt igennem ekstraordinære karakter af revisionen af traktaterne, som skyldes gennemførelsen af overgangsforanstaltninger vedrørende Lissabontraktatens ikrafttræden.

Vi skal kort sagt anvende systemet med et konvent, fordi vi taler om revisioner af traktaterne, der er mere vidtgående end blot midlertidige, tekniske tilpasninger. Derfor vil jeg følge ordførerens, hr. Méndez de Vigo, eksempel og sige, at det er godt, at Parlamentet godkendte Det Europæiske Råds forslag om ændring af protokol nr. 36 gennem indkaldelse af en regeringskonference uden at indkalde et konvent.

Liam Aylward og Pat the Cope Gallagher (ALDE), skriftlig. – (GA) Parlamentsmedlemmerne Pat the Cope Gallagher og Liam Aylward har gjort opmærksom på, at kun Irland og Malta anvender proportionalvalgssystemet ved valg af medlemmer til Europa-Parlamentet. Nordirland anvender også systemet med proportionalvalg ved valg til Europa-Parlamentet. Vi er på alle måder modstandere af at indføre et ensartet eller identisk valgssystem for valg af medlemmer til Europa-Parlamentet. Siden grundlæggelsen af den irske stat, er det blevet bevist, at det proportionale valgssystem er retfærdigt og ligeligt.

David Casa (PPE), skriftlig. – (EN) Denne afstemning drejede sig om muligheden for at indkalde et konvent til revision af traktaterne med henblik på indførelse af overgangsbestemmelser vedrørende Europa-Parlamentets sammensætning. Under hensyntagen til forskellige faktorer såsom konventet fra den 22. februar 2002 til den 18. juni 2003 og konventet, der udfærdigede EU's charter om grundlæggende

rettigheder, er jeg enig med ordføreren i hans støtte til Rådets forslag om ændring af protokol nr. 36 gennem afholdelse af en regeringskonference i stedet for gennem indkaldelse af et konvent.

Carlos Coelho (PPE), *skriftlig*. – (PT) Lissabontraktatens ikrafttræden har ændret Europa-Parlamentets sammensætning, idet det går fra 736 medlemmer til 751. Der kommer 18 nye medlemmer fra 12 medlemsstater. Eftersom Lissabontraktaten indeholder en øvre grænse for antallet af medlemmer fra de enkelte medlemsstater, får Tyskland tre pladser færre. Eftersom det ikke er muligt at ophæve et medlems mandat midt under en valgperiode, medfører dette, at Parlamentet midlertidigt vil have 754 medlemmer, hvilket gør det nødvendigt at ændre traktaten, så grænsen på 751 medlemmer ophæves midlertidigt. Jeg mener, at det ville have været at foretrække at anvende denne nye sammensætning ved valget i 2014 og ikke i den nuværende valgperiode, men jeg erkender, at der hersker bred enighed om at indføre disse ændringer med øjeblikkelig virkning. Derfor er jeg enig i, at der ikke er behov for et konvent forud for regeringskonferencen, der vil blive indkaldt udelukkende for at vedtage overgangsbestemmelserne for den resterende valgperiode. Dette må imidlertid ikke danne præcedens.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Problemet med EU's system med konventer, der tog udgangspunkt i de franske og amerikanske erfaringer, var formodningen om en legitimitet, som det rent faktisk ikke havde på daværende tidspunkt. Derfor mener jeg, at konventet, der udformede et udkast til traktaten om en forfatning for Europa i sidste ende ekstrapolerede de beføjelser, det havde fået tildelt. Jeg ønsker af hele mit hjerte, at resultaterne havde været anderledes, men det var ikke muligt i den daværende situation. Derfor mener jeg, at en tilbagevenden til systemet med regeringskonferencer er den mest realistiske metode til at sikre en dialog mellem medlemsstaternes regeringer, og det bør fokusere på de specifikke problemer, som det skal løse som f.eks. det, vi stemte om.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for beslutningen om ikke at indkalde et konvent til en revision af traktaterne i forbindelse med overgangsbestemmelserne vedrørende Europa-Parlamentets sammensætning. Jeg stemte sådan, fordi jeg mener, at det forekommer unødvendigt at indkalde et konvent for at godkende ændringer af bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Union. Jeg er enig i, at Rådet bør ændre protokol nr. 36 inden for rammerne af en regeringskonference uden at indkalde et konvent.

Jarosław Kalinowski (PPE), *skriftlig*. – (PL) Jeg er helt enig med betænkningens forfatter og vil endnu en gang erindre om, at i et klart flertal af medlemsstaterne er der allerede valgt nye medlemmer af Parlamentet i henhold til de gældende regler. Vi afventer derfor, at Rådet fremsætter et forslag til ændring af protokol nr. 36. Dette vil give de ekstra medlemmer mulighed for at komme til Parlamentet som observatører, så snart protokolændringen er vedtaget, og når den træder i kraft, vil vores nye kolleger kunne påbegynde deres arbejde som fulgyldige medlemmer af Parlamentet.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig*. – (DE) Ordføreren er modstander af et konvent, fordi traktatændringerne kun vedrører overgangsforanstaltninger. Jeg opfatter ikke situationen på samme måde, for den drejer sig også om demokratiske problemer. Frankrig har et andet valgsystem og har derfor ikke mulighed for at "forfremme" demokratisk og direkte valgte medlemmer fra en liste. Derfor har jeg stemt imod betænkningen.

Siiri Oviir (ALDE), *skriftlig*. – (ET) Hvis vi kigger nøje på dette og ud fra et juridisk synspunkt, vil den beslutning, vi træffer, ændre Lissabontraktaten, hvilket kræver indkaldelse af et konvent. Men eftersom foranstaltningen har et begrænset dækningsområde og udelukkende vedrører midlertidige ændringer, har jeg taget udgangspunkt i proportionalitetsprincippet og stemt for den midlertidige løsning, der er foreslået af 479 kolleger, nemlig at beslutningsmyndigheden gives til en regeringskonference frem for at indkalde et konvent.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – Jeg stemte imod denne betænkning, fordi jeg er imod, at man ikke indkalder et konvent, når traktaterne skal revideres.

Rafał Trzaskowski (PPE), *skriftlig*. – (PL) Beslutningen om ikke at indkalde et konvent var en af de vanskeligste beslutninger i forbindelse med optagelsen af de 18 nye medlemmer af Parlamentet. Vi har netop truffet denne beslutning af respekt for dette instrument, der har til formål at styrke legitimiteten af beslutninger vedrørende den grundlæggende EU-ret. Den må ikke skabe præcedens. Alle vigtige spørgsmål vedrørende traktatændringer såsom valgproceduren kræver fortsat indkaldelse af et konvent. Jeg vil gerne takke ordføreren, hr. Méndez de Vigo, og koordinatorene for at have truffet denne beslutning, for det var ikke let. Vi har et problem med udnævnelsen af de 18 nye medlemmer, fordi nogle medlemsstater ikke har anvendt den korrekte procedure. Men vi har besluttet, at det vigtigste princip er repræsentativitet. Parlamentet skal frem for alt have en så

afbalanceret repræsentation så hurtigt som mulig. Derfor opfordrer vi medlemsstaterne til at gennemføre denne proces hurtigst mulig, idet vi samtidig går ud fra, at alle medlemmerne vil blive valgt ved direkte valg.

Betænkning: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0115-2010)

Sophie Auconie (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for den fremragende betænkning af min kollega hr. Méndez de Vigo. Det er nødvendigt at finde en overgangsforanstaltning for at kombinere overholdelsen af Lissabontraktaten med artikel 5 i akten af 1976 om valg af medlemmer til Europa-Parlamentet ved direkte, almindelige valg. Derfor er det nødvendigt at øge antallet af medlemmer til 754 i resten af valgperioden 2009-2014.

Jeg glæder mig desuden over ordlyden i punkt 6 i betænkningen, hvor der opfordres til indførelse af et ensartet system for valg af medlemmer til Europa-Parlamentet: "meddeler Det Europæiske Råd, at det har til hensigt snart at fremsætte forslag til bestemmelser for valg af dets medlemmer ved direkte, almindelige valg i henhold til en ensartet valgprocedure i alle medlemsstater og i henhold til fælles principper for alle medlemsstater, og at Parlamentet vil iværksætte en sådan valgreform i henhold til artikel 48, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 223 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde; insisterer desuden på, at der skal indkaldes et konvent vedrørende en reform af Europa-Parlamentet, der skal forberede en revision af traktaterne".

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), skriftlig. – (FR) Europa-Parlamentet har accepteret, at 18 nye medlemmer kommer med i Parlamentet i indeværende valgperiode. Denne aftale betyder, at Parlamentet, som blev valgt i juni 2009 i henhold til proceduren i Nicetraktaten, bringer sig i overensstemmelse med Lissabontraktaten, der trådte i kraft den 1. december 2009.

Jeg stemte imod af den ene grund, som efter min mening er af central betydning. Ved valget til Europa-Parlamentet i juni 2009 fandt de fleste medlemsstater det meget sandsynligt, at Lissabontraktaten ville blive ratificeret umiddelbart efter. Derfor tilpassede de afholdelsen af valget. Dette gjaldt ikke Frankrig, som ikke traf nogen forholdsregler for at sikre en nem overgang fra 72 til 74 medlemmer.

Den løsning, man endte med at vælge – udpegelsen af to medlemmer af nationalforsamlingen – er uacceptabel. Siden 1979 er medlemmerne af Europa-Parlamentet blevet valgt ved direkte, almindelige valg af de europæiske borgere og ikke udpeget af de nationale parlamenter. Det er takket være de direkte, almindelige valg, at vi med rette kan tale på alle europæeres vegne. Det forhold, at Parlamentet har accepteret det franske kompromis skaber en bekymrende præcedens for manglende overholdelse af traktaterne.

Philip Bradbourn (ECR), skriftlig. – Vi glæder os over foranstaltningerne, der betyder, at de 18 ekstra medlemmer kan indtage deres plads i Parlamentet. Men de bør ikke få observatørstatus, før overgangsforanstaltningerne træder i kraft, og de kan indtage deres plads som fulgyldige medlemmer af Parlamentet. Som observatører ville de nye medlemmer være berettigede til løn og dækning af udgifter, før de får ret til at stemme. Det er forkert, og derfor har vores delegation stemt imod betænkningen.

Françoise Castex (S&D), skriftlig. – (FR) Jeg vil gerne give udtryk for den stærkest mulige kritik af Frankrigs beslutning om udpegelsen af de to ekstra medlemmer af Europa-Parlamentet, der skal have plads i Parlamentet som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden.

I modsætning til de 11 andre europæiske lande, der er berørt af denne reform, og som foregreb valget og naturligvis tog udgangspunkt i resultaterne af valget til Parlamentet i juni 2009, har den franske regering besluttet ganske enkelt at udpege to medlemmer fra sit nationale parlament, og det er en skændsel for demokratiet.

Desuden mener vi franske socialister ikke, at de øvrige 16 medlemmer af Parlamentet skal betale prisen for denne fuldstændige mangel på forberedelse fra fransk side, og derfor går vi ind for indkaldelse af en regeringskonference, der vil give disse folkevalgte medlemmer af Parlamentet mulighed for – først som observatører – at komme og spille deres rolle som repræsentanter for de europæiske borgere, der har valgt dem med dette ene mål for øje.

Carlos Coelho (PPE), skriftlig. – (PT) Det seneste valg til Parlamentet (2009) fandt sted, før Lissabontraktaten var trådt i kraft, så Parlamentets sammensætning var stadig den samme som fastsat i Nicetraktaten (736 medlemmer). Det Europæiske Råd accepterede den foreløbige sammensætning, som Parlamentet foreslog i 2007, hvor antallet blev forøget fra 750 til 751. Jeg anså det for mest hensigtsmæssigt, at den nye sammensætning af Parlamentet først blev indført ved det kommende valg i 2014. Men der hersker nu bred

enighed om, at det skal ske nu. Derfor skal vi fastsætte regler for, hvordan de 18 ekstra medlemmer (fordelt på 12 medlemsstater) skal vælges. Den nye traktat indeholder en øvre grænse for antallet af medlemmer af Parlamentet fra de enkelte medlemsstater, hvilket betyder, at Tyskland mister tre pladser. Eftersom det ikke er muligt at ophæve et medlems mandat midt under en valgperiode, medfører dette, at Parlamentet midlertidigt vil have 754 medlemmer. Jeg er enig med ordføreren, hr. Mendez de Vigo, i anbefalingen om, at de nye medlemmer skal påbegynde deres mandatperiode samme dag for at undgå regionale skævvridninger af repræsentationen i Parlamentet. Jeg er ikke enig i, at de nye medlemmer skal kunne udpeges af deres nationale myndigheder. Jeg mener kun, at medlemmerne kan erhverve deres legitimitet gennem valg.

Marielle De Sarnez (ALDE), skriftlig. – (FR) Lissabontraktaten øger antallet af medlemmer af Parlamentet fra 736 til 751. Men eftersom valget i 2009 fandt sted, inden Lissabontraktaten trådte i kraft, valgte man kun 736 medlemmer. Parlamentet skulle derfor indføre nye bestemmelser vedrørende sin sammensætning for den resterende del af valgperioden. Delegationen fra Demokratisk Bevægelse stemte ikke for denne tekst af to grunde. Jeg kan ikke acceptere Rådets forslag om at indkalde en regeringskonference uden et konvent bestående af repræsentanter for de nationale parlamenter, stats- eller regeringschefer, Parlamentet og Kommissionen. Denne hasteprocedure "krænker" ikke bare traktaternes ånd, men også deres bogstav. Det skaber en uheldig præcedens. Udpegelsen af to medlemmer af den franske nationalforsamling blandt de 18 ekstra medlemmer af Europa-Parlamentet udgør et alvorligt angreb på den primære lovgivning, hvori det hedder, at medlemmer af Europa-Parlamentet skal vælges ved direkte, almindelige valg og ikke udpeges af deres nationale parlamenter. Det eneste positive resultat af denne episode bliver, at den har henledt opmærksomheden på behovet for at reformere Parlamentets valgprocedure på langt sigt, og mere specifikt det krav, som vi længe har fremført om, at en andel af medlemmerne skal vælges i en europæisk valgkreds.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for denne betænkning, fordi man siger, at de 18 ekstra medlemmer fra 12 medlemsstater kan påbegynde deres mandat, så snart de er valgt. Det er beklageligt, at Rådet ikke vedtog de nødvendige foranstaltninger i tide, så disse medlemmer kunne indtage deres pladser, så snart Lissabontraktaten var trådt i kraft.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Det forhold, at Lissabontraktaten ikke trådte i kraft tidlig nok til at være umiddelbart anvendelig ved valget til Parlamentet for valgperioden 2009-2014, medførte et problem, som man efter min mening endelig har fundet en fornuftig løsning på, der afspejler de uundgåelige problemer i en overgangsperiode. Derfor ville det ikke give mening eller være legitimt at fratage folkevalgte medlemmer deres mandater, og det ville heller ikke være fornuftigt at forhindre de medlemsstater, der får forøget antallet af deres repræsentanter, i at udnævne dem i henhold til den lovgivning, der er gældende for deres respektive valgsystemer. De ekstraordinære omstændigheder retfærdiggør på enhver måde de ekstraordinære løsninger, man har indført.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Det er blevet vedtaget, at forøgelsen af det samlede antal medlemmer af Parlamentet med 15 (fra de 736, der angives i Nicetraktaten, til 751) skal forøges yderligere med 18 ekstra medlemmer til fordeling blandt 12 medlemsstater. Tyskland har fået tildelt tre pladser færre i forhold til det maksimale, der angives i EU-traktaten. Lissabontraktaten var ikke trådt i kraft endnu inden valget til Parlamentet i 2009, så dette blev afholdt i henhold til bestemmelserne i Nicetraktaten, hvilket betød, at Parlamentet i dag har 736 medlemmer i stedet for 751. På den anden side betyder Lissabontraktatens ikrafttræden, at de 18 ekstra medlemmer af Parlamentet fra de 12 berørte medlemsstater kan indtage deres plads. Det er ikke muligt at afbryde mandatet for et medlem af Parlamentet midt i valgperioden og dermed reducere det aktuelle antal medlemmer i den tyske delegation med tre. Derfor mener jeg, at ændringen af protokol nr. 36, som Det Europæiske Råd ønsker, udspringer direkte af de nye bestemmelser i Lissabontraktaten og er en gyldig løsning, der vil give alle de medlemsstater, der er berettiget til ekstra pladser, mulighed for at udpege de pågældende medlemmer. Disse 18 medlemmer af Parlamentet skal indtage deres pladser i Parlamentet samtidig for ikke at forstyrre nationalitetsfordelingen i Parlamentet.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Som vi har hævdet, og som det fremgår af denne betænkning, betyder Lissabontraktaten ikke blot iværksættelse af neoliberale, militaristiske og føderalistiske politikker, men er samtidig et instrument, der er fuldt af tvetydigheder og selvmodsigelser såsom dem, der findes i protokol nr. 36 om bestemmelser vedrørende Parlamentets sammensætning. Arrogancen hos traktatens fortalere var så stor, at den forhindrede dem i at gøre disse bestemmelser fleksible, fordi de havde gjort alt for at undgå afholdelsen af folkeafstemninger for at slippe for at skulle lytte til befolkningens stemme i EU-landene og for en gentagelse af nej'et til den såkaldte forfatningstraktat fra befolkningerne i Frankrig og Nederlandene. Den irske befolkning sagde også nej til denne parodi på en tekst, og først efter en hel del pres og afpresning fik man dem til at stemme ja, men det var allerede efter valget til Parlamentet.

Denne betænkning har vist, at en række medlemmer af Parlamentet forsøger at cementere EU's føderalistiske kurs ved at påkalde sig en demokratisk legitimitet, som traktaten ikke har. Disse medlemmer forsøger også at få de nationale lovgivninger yderligere underlagt EU's interesser gennem forslag om at indføre en ensartet valgprocedure i alle medlemsstater, hvilket er de enkelte medlemsstaters suveræne enekompetence, og de kræver, at der indkaldes et konvent, der skal arbejde med en reform af Parlamentet med henblik på at forberede en revision af traktaterne.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Hvad enten traktaterne revideres gennem en regeringskonference eller et konvent ændrer absolut intet med hensyn til problemets kerne. Enten på grund af inkompetence, forsømmelighed eller politisk fejlregning nægtede et enkelt land, Frankrig, at foregribe Lissabontraktatens ikrafttræden med hensyn til landets repræsentation i Europa-Parlamentet, selv om der kom gentagne krav om dette fra adskillige politiske grupper, inklusive min egen. Derfor er Frankrig i dag det eneste af de 27 lande, der vil udnævne to nye medlemmer af Europa-Parlamentet indirekte ved en beslutning truffet af et nationalt parlament, hvis afstemningssystem er særdeles uretfærdigt. Alt dette er en krænkelse af traktaterne og af akten fra 1976, hvori det hedder, at medlemmerne af Europa-Parlamentet skal vælges ved direkte, almindelige valg. Desuden er Gruppen for Den Progressive Alliance af Socialister og Demokrater i Parlamentet medskyldig, for selv om den led et alvorligt nederlag ved valget i 2009, vil den overtage en af de to ekstra pladser. Dette er skumle planer udtænkt mellem venner og med støtte fra Parlamentet. Men for at få denne anomali igennem skjuler ordføreren sig bag foranstaltningens midlertidige karakter. Midlertidig? De nye franske medlemmer skal sidde i fire år, hvilket svarer til mere end 80 % af Parlamentets valgperiode. Jeg ville have forventet, at vores kolleger havde stået mere fast, både med hensyn til at holde ord og i forsvaret for de demokratiske principper.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for adskillige ændringsforslag, der havde til formål at understrege det uacceptable i Frankrigs valg, idet man her udnævner medlemmer fra sit nationale parlament til Europa-Parlamentet sammen med 16 andre, der stillede op til valget den 7. juni 2009. Efter min mening strider denne løsning, der helt klart blev truffet som følge af en fuldstændig mangel på forberedelse, mod grundlæggende demokratiske principper og giver anledning til vigtige spørgsmål om Parlamentets demokratiske legitimitet. På den anden side må vi ikke blokere for de andre medlemmer af Parlamentet, der er blevet udnævnt i fuld overensstemmelse med traktaternes ånd. Denne sag viser netop, hvor nødvendigt det er, at vi fremover får en ensartet metode for valg af medlemmer til Parlamentet ved direkte, almindelige valg med denne reform, der skal gennemføres i form af et konvent.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – Jeg stemte imod denne betænkning på grund af vores centrale ændringsforslag, hvori vi kræver, at medlemmerne til Parlamentet skal vælges ved direkte, almindelige valg.

Betænkning: Íñigo Méndez de Vigo (A7-0115/2010 – A7-0116-2010)

Carlo Casini (PPE), skriftlig. – (IT) Jeg har helt klart stemt for de to betænkninger af hr. Méndez de Vigo. Jeg er tilfreds af to årsager, nemlig at det udvalg, som jeg er formand for, reagerede hurtigt og nåede frem til en foreløbig aftale, og at den aftale banede vejen for den, der i dag blev vedtaget på plenum med meget stort flertal.

Set i dette lys har jeg støttet tanken om at stemme imod punkt 5, der blev indført gennem et ændringsforslag af mig selv, som jeg fremsatte i udvalget, hvori jeg understregede, at udpegelsen af de 18 nye medlemmer så vidt mulig skulle ske i overensstemmelse med akten fra 1976 om valg til Europa-Parlamentet, hvori det kræves, at medlemmerne skal vælges direkte af de europæiske borgere. Derfor vil jeg foretrække en automatisk metode, hvor de kandidater, der har opnået flest stemmer, men som ikke blev valgt ved det seneste valg til Europa-Parlamentet, får plads i Parlamentet. Men hvis det nationale valgsystem ikke giver mulighed for at foretage en sådan beregning, kan vi lade de nationale parlamenter forestå udnævnelsen.

Beslutningsforslag: Kirgisistan (RC-B7-0246/2010)

Mara Bizzotto (EFD), skriftlig. – (IT) Den politiske krise i Kirgisistan er endnu et kapitel i destabiliseringen i Centralasien, en region, der jo er betydningsfuld for Europa på grund af det vigtige spørgsmål om, hvor vi henter vores energikilder og råstoffer, og for USA og Rusland i lyset af landets strategiske placering. Dette er desværre det skuffende udfald af revolutionen i 2005, som havde givet håb om virkelige ændringer af den politiske dynamik i den lille tidligere sovjetrepublik, og som sammen med begivenhederne i Ukraine og Georgien samme år syntes at indvarsle en roligere geopolitisk fremtid for regionen som helhed. I dag høster Kirgisistan desværre de bitre frugter af en forandring, der aldrig kom, og det beslutningsforslag, vi skal stemme om, indeholder de nødvendige og relevante retningslinjer, som Parlamentet skal udstikke for de europæiske

organer, der vil blive direkte involveret i det kirgisiske spørgsmål i internationale og diplomatiske fora. Vi håber, at Kommissionen og Rådet vil samarbejde konsekvent med hinanden om disse retningslinjer og frem for alt vil gøre det hurtigt, hvilket desværre ikke har været tilfældet i andre tilfælde for nylig, hvilket er helt utiladeligt. Det var med et oprigtigt håb om, at en indsats fra europæisk side ville have en positiv indvirkning på stabiliseringen i Kirgisistan, at jeg stemte for det fælles beslutningsforslag.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Kirgisistan er et produkt af det tidligere Sovjetunionens opløsning, som stormagterne strides om, og landet synes at være på vej ned i et hul med politisk agitation og opløsning af den politiske og sociale struktur, hvilket de europæiske institutioner og medlemsstaternes regeringer skal blive bedre til at overvåge. Europa skal rette op på sin forholdsvise mangel på viden om de centralasiatiske republikker, og vi skal søge efter kanaler til forbindelser og kommunikation, der kan give bedre adgang til flere oplysninger og en mere detaljeret overvågning af deres respektive situationer. Jeg glæder mig over, at EU står fast på at gøre spørgsmål om frihed, demokrati og menneskerettigheder til det centrale i vores dagsorden for Kirgisistan. Jeg håber også, at den midlertidige regering vil vise sig at holde ord og gennemføre reformer, hvor man ikke undlader at tage hensyn til disse spørgsmål. Meddelelsen om udskrivelse af valg og en folkeafstemning om en forfatning er et opmuntrende tegn for den nærmeste fremtid.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Ifølge uafhængige iagttagere var sidste års præsidentvalg i Kirgisistan, hvor Kurmanbek Bakijev blev genvalgt, præget af massiv valgsvindel. Desuden er Bakijevs styre efter hans oprindelige løfter om demokrati løftet blevet autoritært. Efter massedemonstrationer blev præsident Bakijev tvunget til at flygte fra hovedstaden, og hans plads blev overtaget af en midlertidig regering ledet af oppositionslederen Roza Otunbajeva, der udstedte et dekret om overdragelse af magten og en ordre om overholdelse af Kirgisistans forfatning. I mellemtiden flygtede Bakijev fra landet og søgte tilflugt i Kasakhstan. Kirgisistan tiltrækker sig særlig interesse fra USA og Rusland på grund af landets strategiske placering midt i Centralasien. EU og Centralasien står over for fælles udfordringer med hensyn til energi, kampen mod klimaændringer, bekæmpelse af narkotikasmugling og kampen mod terror. Derfor skal EU samarbejde aktivt med den midlertidige regering om at afsøge og udforske mulighederne for at fremme god regeringsførelse, et uafhængigt retsvæsen og andre af EU's politiske målsætninger, der er nedfældet i strategien for Centralasien.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), skriftlig. – (PL) Som medforfatter til Parlamentets beslutningsforslag om Kirgisistan vil jeg gerne takke de medlemmer, der stemte for dette dokument i dag. Især vil jeg fremhæve den midlertidige kirgisiske regerings hensigt om at indlede arbejdet med en forfatningsreform og den hurtige etablering af grundlaget for afholdelse af demokratiske parlamentsvalg. Det forklarer appellen til den midlertidige regering om at opfylde Kirgisistans internationale forpligtelser og sikre en fri og retfærdig valgproces. Vi følger bekymret begivenhederne i Kirgisistan, og det omfatter opretholdelsen af en uafbrudt forsyningskorridor for NATO og andre internationale kræfter, der er med i missionen i Afghanistan. Det er vigtigt, at EU og Parlamentet følger situationen i Kirgisistan meget tæt, at de får den nødvendige hjælp, og at vi støtter dialogen mellem alle grupper i det kirgisiske samfund.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), skriftlig. – (PL) Jeg stemte for beslutningsforslaget om Kirgisistan, for som medlem af delegationen til Centralasien mener jeg, at jeg er nødt til i det mindste at give den støtte til en nation, som i de seneste uger har befundet sig i en meget vanskelig situation. I beslutningsforslaget opfordres der til en standsning af volden, en dialog mellem konfliktens parter og overholdelse af frihedsrettighederne, menneskerettighederne og retsstatsprincippet, og det understreges, at en sammenhængende og stabil forfatningsramme er vigtig, for at demokratiet kan sikres. Jeg mener derfor, at det internationale bistandsprogram skal iværksættes så hurtigt som muligt, og at EU skal påtage sig en førende rolle i forbindelse med dette program.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Den aktuelle situation i Kirgisistan giver anledning til bekymring, navnlig fordi landet ligger i en meget vigtig del af Centralasien med en geostrategisk placering nær ved Afghanistan og tæt på Ferganadalen. Der er behov for en FN-ledet international undersøgelse af begivenhederne for at finde frem til, hvor ansvaret ligger. Det er vigtigt, at den særlige repræsentant for Centralasien følger situationen meget nøje i tæt samarbejde med EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og næstformand i Kommissionen.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), skriftlig. – (PL) Parlamentets forslag til beslutning RC-B7-0246/2010 af 6. maj 2010 om situationen i Kirgisistan er et vigtigt signal fra EU og hele Europa. Vi skal vise de kirgisiske borgerne og de kirgisiske myndigheder – og ikke kun ved at vedtage beslutningsforslag, at vi støtter styrkelsen af demokratiet og udviklingen af samfundet, befolkningens sikkerhed og en bæredygtig vækst.

Parlamentet skal være en institution, der støtter enhver udsigt til demokrati, og som ikke accepterer nogen undtagelser fra den vej. Ændringerne i Kirgisistan er et resultat af det, der er sket i de seneste par år, og af de kortvarige forhåbninger, tulipanrevolutionen vakte. Vi kan og vil ikke tolerere valgsvindel og den milde form for autoritært styre, der er begyndt at tage form i Kirgisistan. De eneste foranstaltninger, vi kan og vil støtte, er demokratiske foranstaltninger, for de er selve grundlaget for EU. Vi kan fra vores side ikke acceptere andre foranstaltninger. Jeg håber, at beslutningsforslaget om Kirgisistan kun er et af mange skridt, vi vil tage. Det forventer hele Europa af os.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for beslutningsforslaget sammen med det store flertal og for de to mundtlige ændringsforslag, der blev stillet under afstemningen.

Vilja Savisaar (ALDE), skriftlig. – (ET) De begivenheder, der fandt sted i Kirgisistan i begyndelsen af april – det er nu allerede en måned siden – havde alvorlige følger både for landets interne regeringssituation og for de internationale forbindelser. Som et resultat af dette, har Rusland øget sin indflydelse i Kirgisistan både militært og økonomisk, og det var, hvad man kunne forvente i lyset af de tidligere økonomiske bånd mellem disse to lande. Rusland har samtidig lovet at give økonomisk bistand både gennem en direkte finansiel støtte og ved at sælge gas- og olieprodukter til en favorabel pris. I den betænkning, vi drøfter i dag, understreges det, at EU og FN skal være med til at sikre, at man får valgt en demokratisk regering, og at krænkelserne af menneskerettighederne i landet bringes til ophør.

Det er helt afgjort rigtigt, at der er et ønske om at begrænse korruptionen i den offentlige sektor og i retssystemet, hvilket sandsynligvis nødvendiggør en reform af den offentlige sektor og en sikring af retssystemets uafhængighed. Men alt dette hænger direkte sammen med landets økonomiske situation, og det er derfor nødvendigt, at EU, FN og Rusland samarbejder, for ellers vil man ikke prioritere Kirgisistan, men alle "stormagterne" vil i stedet forsøge at udnytte situationen til egne formål. Jeg støtter derfor dette beslutningsforslag, som opfordrer alle parter til at samarbejde for at sikre, at menneskerettighederne overholdes, at man udvikler et demokrati, reformerer den offentlige sektor og sikrer retssystemets uafhængighed. Men det vil efter min mening tage et stykke tid, før landet når den ønskede grad af demokrati, for for at det kan ske, er det nødvendigt, at besættelsen af stillingerne foregår i åben konkurrence, i stedet for at stillingerne som nu bliver tildelt slægtninge.

Forslag til beslutning: Elektriske køretøjer (B7-0261/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg hilser den nylige meddelelse om rene og energieffektive køretøjer velkommen. Indførelsen af elbiler på markedet kan give den europæiske industri konkurrencefordele. Men vi må imidlertid ikke glemme, at Europa for øjeblikket indtager en førende stilling inden for automobilsektoren, og vi kan ikke risikere at miste denne konkurrencefordel. Jeg opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at skabe de nødvendige betingelser for, at der kan oprettes et indre marked for elektriske køretøjer. Jeg vil ligeledes understrege, at det er nødvendigt at harmonisere standarderne for batterier og kompatible opladningspunkter i de forskellige medlemsstater. Det er også vigtigt at skabe skatteincitamenter gennem passende elpriser for forbrugerne. En anden væsentlig faktor er moderniseringen af elnettene. Jeg opfordrer til større investering i forskning og udvikling af intelligente net og batteriteknologi for at udnytte råstofferne mere effektivt. Jeg beder derfor om, at der satses på at bevare Europas førende stilling på verdensmarkedet inden for automobilindustrien.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for beslutningsforslaget, fordi jeg mener, at elektriske køretøjer kan bidrage til at nå målsætningerne i Europa 2020-strategien, som består i at udvikle en økonomi, der er baseret på viden og innovation, og fremme en økonomi, der er mere effektiv i anvendelsen af sine ressourcer, dvs. en økonomi, der er mere miljøvenlig og mere konkurrencedygtig.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) På et tidspunkt, hvor det ikke længere kan undgås at diskutere CO₂-emissionerne, fordi det er et afgørende spørgsmål i debatten om klimaændringerne, og hvor de svingende brændstofpriser betyder, at vores aktuelle afhængighed af olie og deraf afledte produkter ikke længere er holdbar, i hvert fald på lang sigt, er det vigtigt at finde andre alternativer. Vi skal derfor sætte innovation i de økonomiske og sociale behovs tjeneste og forsøge at finde løsninger, som er videnskabelig og økonomisk levedygtige. Elektriske køretøjer er en vigtig innovation med et stort markedspotentiale, især på lang sigt, da de udleder mindre CO₂ og andre forurenende stoffer, og fordi de har en bedre energieffektivitet, samtidig med at de fremmer innovation baseret på en teknologisk førerposition. I lyset af ovenstående skal der etableres en europæisk strategi for elektriske køretøjer, der støtter industrien i udviklingen af en ren og funktionsdygtig teknologi og fremmer oprettelsen af et indre marked for elektriske køretøjer. Men jeg skal ikke desto mindre endnu en gang advare om, at vedtagelsen af en europæisk strategi ikke må medføre, at der indføres en række

komplerede bestemmelser, der kommer til at tynde industrien og derved bringer dens effektivitet og levedygtighed i fare.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) De udfordringer, som klimaændringer, CO₂-emissioner og andre forurenende stoffer udgør, og de svingende brændstofpriser har skabt et positivt klima for udviklingen af elektriske køretøjer i hele verden. Elektriske køretøjer bidrager til at nå Europa 2020-prioriteterne om fremme af innovation og viden (intelligent vækst), fremme af en mere ressourceeffektiv og grønnere økonomi (bæredygtig vækst), og de medvirker ligeledes til økonomisk vækst ved at skabe arbejdspladser (inklusiv vækst). Det er vigtigt, at de høje omkostninger ved elektriske køretøjer, som først og fremmest skyldes prisen på batterierne, nedbringes, hvilket kræver forskning og innovation. Jeg er derfor glad for den prioritet, det spanske formandskab tillægger udviklingen af elektriske køretøjer i forbindelse med bekæmpelsen af klimaændringerne, og jeg hilser Kommissionens meddelelse af 27. april 2010 om en europæisk strategi for rene og energieffektive køretøjer velkommen. Jeg mener, at der skal skabes de nødvendige betingelser for et indre marked for elektriske køretøjer, samtidig med, at man sikrer en effektiv koordinering af politikkerne på EU-plan for at undgå negative følger, navnlig for beskæftigelsen. En sådan koordinering fremmer kompatibilitet og interoperabilitet.

João Ferreira (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Vi mener, at det er nødvendigt at udvikle elbiler som et alternativ til køretøjer, der bruger fossilt brændstof. I lyset af den luftforurening, sådanne køretøjer forårsager, og i lyset af den uafvendelige udtømmelse af de fossile brændstofreserver, især olie, i de kommende årtier i det usandsynlige tilfælde, at vi fastholder det nuværende energiparadigme, fremstår udviklingen af elektriske køretøjer som en vigtig mulighed. Men de begrænsninger og problemer, der stadig består i forbindelse med elektriske køretøjer, og som blev nævnt under forhandlingen, kan ikke ignoreres. Som vi sagde, betyder disse begrænsninger og problemer, at det ikke er tilrådeligt at løbe kommercielle og markedsføringsmæssige risici. De er i stedet en advarsel om, at det er nødvendigt med mere forskning og udvikling for at forbedre de elektriske køretøjers egenskaber og reducere omkostningerne. Først og fremmest skal målsætningen om et kulstoffattigt transportsystem i 2050, som er nævnt i betænkningen, omfatte en betydelig stigning i de forskellige former for massetransport og offentlig transport. Man skal fremme anvendelsen af dem og gøre dem tilgængelige for alle. De elektriske køretøjer skal have en fremtrædende plads i denne proces.

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for dette forslag til beslutning, som bl.a. gør det muligt at standardisere opladere til elbiler, fordi de europæiske borgere har alt at vinde ved etableringen af et europæisk marked for elektriske køretøjer og endog ved skabelsen af et globalt marked. Disse foranstaltninger styrker derfor EU's position, når det gælder bekæmpelse af forureningen og beskyttelse af miljøet, fordi de fremmer anvendelsen af rene køretøjer, uanset hvilke. De fremmer ligeledes støtten til forskning og innovation, og de har således en positiv indvirkning på EU's konkurrencedygtighed inden for teknologi. Vedtagelsen af dette forslag til beslutning varsler sandsynligvis begyndelsen til en ny samfundsmodel, der tager højde for de forskellige miljømæssige, sociale, teknologiske og demografiske udfordringer. Jeg stoler på, at de andre europæiske institutioner støtter os i dette forehavende.

Iosif Matula (PPE), *skriftlig*. – (RO) Jeg støtter fremme af elektriske køretøjer som en mellemlang og langsigtet prioritet. Vi skal undersøge, hvordan medlemsstaterne kan tilskyndes til at vedtage en fælles strategi for standardiseringen af elektriske køretøjer. En vellykket strategi kan helt bestemt reducere omkostningerne for brugerne og derved gøre de elektriske køretøjer mere tiltrækkende. Manglende koordinering på europæisk plan betyder, at det ikke blot er forbrugerne, der skal betale højere priser. Fabrikkerne skal også standardisere deres industrielle specifikationer, hvilket påvirker omkostningerne direkte. Så hvis vi skal gå i den ønskede retning, er det nødvendigt at sætte fokus på standardiseringsprocedurerne. Vi skal undersøge, hvordan vi kan tilskynde de europæiske forbrugere til at køre i elbiler. Her mener jeg, at de lokale myndigheder har en vigtig rolle at spille. De vil kunne tjene som eksempel for de europæiske forbrugere, og de vil ligeledes kunne tilskynde til brug af elbiler ved at levere den nødvendige infrastruktur og ved fordelagtige ordninger i forbindelse med de forskellige afgifter, som opkræves for f.eks. parkering og forurening. Jeg mener, at de europæiske institutioners brug af elbiler kunne tjene som eksempel og sende et positivt signal. Man bør forsøgsvis oprette en miniflåde af elbiler så hurtigt som muligt som et alternativ til de nuværende transportformer.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Den stigende bekymring omkring CO₂-emissioner og klimaændringer har skabt et presserende behov for, at der hurtigt gøres en indsats for at gøre elektriske køretøjer til et levedygtigt alternativ til de køretøjer, vi bruger nu. En større brug af denne form for transport bidrager positivt til, at man kan nå målsætningerne i Europa 2020-strategien. EU skal derfor investere stort i skabelsen

af et forsyningsnetværk, som effektivt dækker hele EU's område. Der skal ligeledes tages effektive skridt til at fjerne en række hindringer, som for øjeblikket betyder, at denne transportform ikke er attraktiv.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) I lyset af vores svindende ressourcer har de elektriske køretøjer reelt et potentiale til at blive et ægte miljøvenligt alternativ, forudsat at vi fortsætter med at udvikle dem. Men det vil kun ske, hvis både fremstillingsprocessen og bilernes drift virkelig er ikke-ressourceintensiv og miljøvenlig. Elektriske og hybride fremdriftssystemer er endnu på barnestadiet, og det er nødvendigt at fastsætte en standardiseret ramme uden at prioritere denne teknologi frem for andre fremdriftssystemer. I det foreliggende forslag tales der alt for lidt om andre alternative fremdriftssystemer, og derfor afholdt jeg mig fra at stemme.

Georgios Papanikolaou (PPE), *skriftlig*. – (EL) Udviklingen af elektriske køretøjer kan have mange fordele. Fremme af elektriske køretøjer vil i stor udstrækning være med til at bekæmpe klimaændringerne, ved at man går over til renere og mere avancerede teknologier, ved fremme af innovation og ved at begrænse vores energifafhængighed. En udvikling af denne teknologi omfatter også andre aspekter, der skal tages med i betragtning, som f.eks. afviklingen af administrative og andre hindringer, som kunne have en negativ indvirkning på kørslen med grønne biler. Det er ligeledes nødvendigt at give incitamenter til omskoling af folk, der arbejder i bilindustrien, således at de kan erhverve sig de nødvendige færdigheder. Efter min opfattelse er beslutningsforslaget meget afbalanceret, fordi det indeholder alle de ovennævnte spørgsmål, og det er grunden til, at jeg stemte for.

Aldo Patriciello (PPE), *skriftlig*. – (IT) For at kunne vurdere indvirkningen af de foranstaltninger, vi drøfter, skal vi analysere de statistikker, som Kommissionen nævnte. I 2007 boede 72 % af den europæiske befolkning i byområder, som er nøglen til vækst og beskæftigelse. Byer har brug for effektive transportsystemer for at kunne støtte økonomien og sikre deres indbygges velbefindende.

Ca. 85 % af EU's BNP skabes i byerne. Det er i dag byområdernes opgave at gøre transporten bæredygtig, når det gælder miljø (CO₂, luftforurening, støj), konkurrence (overbelastning) og den sociale dimension (demografiske ændringer, inklusion, sundhed). Om vi klarer denne udfordring er afgørende for, at EU's samlede strategi om bekæmpelse af klimaændringerne, opnåelse af 20/20/20-målsætningen og fremme af sammenhørigheden kan føre til et vellykket resultat.

Ni ud af 10 europæiske borgere mener, at det er nødvendigt at forbedre trafiksituationen i deres område. Jeg er overbevist om, at en koordineret EU-indsats kan bidrage til at styrke markedet for nye teknologier for rene køretøjer og alternative brændstoffer. Vi kan på denne måde tilskynde forbrugerne til på lang sigt at vælge renere køretøjer eller renere transportformer, til at bruge en mindre overbelastet infrastruktur eller færdes på andre tidspunkter. Jeg støtter fuldt ud disse initiativer, som på mellemlang og lang sigt har til formål at forbedre vores vaner i tråd med den økonomiske og industrielle udvikling i hele EU.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – Jeg fulgte min gruppe og stemte for dette forslag til beslutning, selv om vores ændringsforslag om at fremskynde revisionen af lovgivningen om typegodkendelse ikke blev vedtaget.

Forslag til beslutning: Gruppefritagelsesforordning for motorkøretøjer (B7-0245/2010)

Sophie Auconie (PPE), *skriftlig*. – (FR) 380 000 virksomheder er involveret i forhandlingen af motorkøretøjer og tjenesteydelser. Det er næsten alle sammen små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger 2,8 mio. mennesker. Siden 1985 har motorkøretøjsbranchen været underlagt en gruppefritagelsesforordning under den europæiske konkurrenceret for at tage højde for branchens særlige kendetegn, dvs. den oligopolistiske situation og produkternes højtekniske karakter og lange levetid. Men i dag foreslår Kommissionen at ophæve den gældende undtagelse for salg af nye køretøjer. Kun eftersalgsmarkedet (reparations- og vedligeholdelsesydelser og reservedele) vil fortsat være underlagt en særlig fritagelsesordning. Dette beslutningsforslag, som jeg allerede støttede i Økonomi- og Valutaudvalget, og som jeg stemte for igen i dag i plenarforsamlingen, udsender et klart budskab fra Parlamentet. Det kommer efter detaljerede høringer af motorkøretøjsbranchen. I beslutningsforslaget opfordres Kommissionen til at tage højde for flere elementer, som ville kunne destabilisere magtbalancen mellem motorkøretøjsproducenterne og forhandlerne til skade for forbrugerne.

George Sabin Cutaş (S&D), *skriftlig*. – (RO) Jeg besluttede at stemme for dette beslutningsforslag, da det fremhæver de iboende problemer i Kommissionens forslag til en gruppefritagelsesforordning for motorkøretøjer.

Kommissionens henstilling om at ændre visse bestemmelser i den gældende forordning for dette område ved at gøre det obligatorisk for bilforhandlerne, at 80 % af deres salg skal komme fra et enkelt bilmærke, ville øge forhandlernes afhængighed af fabrikanterne med risiko for at begrænse konkurrencen i sektoren, og det mindsker forbrugernes valgmuligheder.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Da Kommissionen er begyndt at revidere den gældende lovgivning for motorkøretøjer, navnlig forordning (EF) nr. 1400/2002 ("MVBBER") og forordning (EF) nr. 2790/1999 ("GBER"), er det vigtigt at bemærke, at EU og dets medlemsstater for øjeblikket står i en hidtil uset økonomisk og finansiel krise, som har haft en reel og markant indvirkning på automobilindustrien. Denne industri er stadig afgørende for Europas økonomi, da den bidrager til beskæftigelse, teknologisk innovation og konkurrencedygtighed. Det skal vi huske på, og de nye forordninger skal derfor tage højde for nødvendigheden af, at der på mellemlang og lang sigt skabes de nødvendige betingelser for den europæiske automobilindustri bæredygtighed, således at den stadig kan føre an inden for teknologi og innovation og være økonomisk levedygtig. I lyset af det, vi lige har stemt om vedrørende elektriske køretøjer, skal den nye lovgivningsramme skabe incitamenter til fremstilling og anvendelse af denne type af køretøjer og til miljøforskning og udvikling af køretøjer, der er mindre miljøskadelige og har lavere emissioner.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. – (FR) Vi stemte imod beslutningsforslaget, som principielt støtter den aktuelle revision af de konkurrenceregler, der gælder for distribution og reparation i automobilbranchen. I beslutningsforslaget hilser man afskaffelsen af fritagelsen og anvendelsen af den almindelige konkurrenceret velkommen. Som sædvanlig er det, under dække af en forudgående høring, de mest indflydelsesrige og de mest effektive lobbyister, som ikke nødvendigvis repræsenterer industrien, der vinder, for slet ikke at tale om dogmet om en gavnlig konkurrence for alle. På den anden side vil de bestræbelser, som erhvervet har gjort sig for at tilpasse sig til den gældende lovgivning, falde fra hinanden. Det er rigtigt, at hvad enten man bygger op eller bryder ned, er det stadig væk handling. Spørgsmålet er, om det er Kommissionens og især generaldirektoratet for konkurrences mål at berettiggende sin egen eksistens ved at udarbejde love i stedet for at gennemføre forordninger, der lever op til kravene om kvalitet og sikkerhed for tjenesteydelser og produkter. Det er krav, der er nødvendige overalt, men især inden for automobilbranchen.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig*. – (DE) De af Kommissionen foreslåede ændringer er især i modstrid med de små og mellemstore virksomheders interesser inden for motorkøretøjsbranchen. Denne branche er desuden styret af et stort antal komplicerede bestemmelser, f.eks. i forbindelse med sikkerhed og miljø, og konkurrencelovgivningen skal derfor baseres på dette markeds særlige kendetegn. Jeg stemte imod kommissionens forslag.

Aldo Patriciello (PPE), *skriftlig*. – (IT) Kommissionen vedtog i juli 2002 en gruppefritagelsesforordning for distributionsaftaler inden for motorkøretøjsbranchen til erstatning af forordning (EF) nr. 1575/95.

Hovedformålet med Kommissionens konkurrencepolitik er at sætte de berørte virksomheder i stand til at drage fordel af en sikkerhedszone gennem vedtagelse af gruppefritagelsesforordninger, der skal sikre et ordentligt tilsyn med markederne. Gruppefritagelserne er derfor med til at skabe retlig sikkerhed, samtidig med at man sikrer en konsekvent anvendelse af de europæiske regler. Jeg skal understrege, at denne forhandlings betydning består i at fremlægge retningslinjerne for den fremtidige retlige ramme, som efter forordningens udløb skal gælde for aftalerne om forhandling af motorkøretøjer og de dertil hørende serviceydelser efter salget.

Jeg opfordrer derfor Kommissionen til, at den, når den træffer beslutning om rækkevidden af gruppefritagelsen for automobilindustrien, tager højde for konkurrenceforholdene på de største markeder og nødvendigheden af skarpt at skelne mellem markederne for salg af nye motorkøretøjer og markederne for reparations- og vedligeholdelsesydelser og/eller salg af reservedele. Jeg skal endnu en gang understrege, at det er vigtigt at støtte disse forslag. De modvirker individuelle initiativer til fordel for konkurrencen mellem forhandlere og reparationsvirksomheder og fremmer branchens udvikling.

Robert Rochefort (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Den såkaldte gruppefritagelsesforordning, som blev indført på europæisk niveau i 2002 for at øge konkurrencen inden for motorkøretøjsbranchen og give forbrugerne konkrete fordele, er ved at udløbe. Kommissionen har i sit forslag til revision indført ændringer, som vil få bekymrende konsekvenser for forbrugerne, når det gælder udbud, kvalitet og pris. Det er grunden til, at vi benytter os af dette beslutningsforslag, som jeg støttede, til at udtrykke vores klare forbehold, hvad angår visse af de forslag, der ligger på bordet. Her tænker jeg navnlig på kravet om "kun ét mærke", som har negative konsekvenser for forbrugernes valgmuligheder og forhandlerens uafhængighed af fabrikanterne. Jeg vil ligeledes gerne udtrykke min bekymring over, at der mangler en garanti for tilstrækkelig adgang for alle

parter til tekniske oplysninger og reservedele, hvilket i praksis begrænser valgfriheden for den forhandler eller det værksted, som forbrugeren måtte henvende sig til. Og endelig skal vi minde om, at Kommissionen hurtigst muligt skal tackle nye former for antikonkurrencemæssige tiltag, der forsøger at binde kunderne, som f.eks. kravet om at serviceeftersyn skal være betinget af, at reparation og vedligeholdelse udelukkende sker i en virksomhed inden for det pågældende mærkes distributionsnet.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for dette forslag til beslutning sammen med et stort flertal af Parlamentet.

Betænkning: Alojz Peterle (A7-0121/2010)

Regina Bastos (PPE), skriftlig. – (PT) Kræft er en af de største sundhedsudfordringer i Europa, og det er den næststørste dødsårsag i EU med 3 mio. nye tilfælde og 1,7 mio. dødsfald hvert år. Ifølge Verdenssundhedsorganisationen kunne mindst en tredjedel af alle kræfttilfælde forhindres. Det er derfor vigtigt, at alle interesserede parter i hele EU gør en kollektiv indsats for at bekæmpe kræft. Et af formålene med Kommissionens forslag om et europæisk partnerskab om en indsats mod kræft – 2009-2013 er at støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at tackle kræft ved at forbedre rammen for kortlægning og deling af viden, kapacitet og ekspertise i kræftforebyggelse og -kontrol ved at inddrage de relevante aktører i EU i en kollektiv indsats. Jeg er glad for målsætningen om at reducere kræftbyrden ved at indføre screening for 100 % af befolkningen i 2013, når det gælder brystkræft, livmoderhalskræft og endetarms- og tyktarmskræft, og at medlemsstaterne opfordres til at gennemføre de tidligere nævnte retningslinjer. Af alle disse grunde stemte jeg for betænkningen om et europæisk partnerskab om en indsats mod kræft.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), skriftlig. – (LT) Jeg stemte for denne betænkning, da Kommissionens forslag om et europæisk partnerskab om en indsats mod kræft er et fremragende initiativ til at bekæmpe denne frygtelige sygdom mere effektivt. Kræft er et af de vigtigste områder for en indsats inden for folkesundheden, da 3,2 mio. europæere hvert år får konstateret kræft, som er den næsthøjest dødsårsag efter hjertesygdomme. Formålet med det af Kommissionen foreslåede partnerskab er at støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at tackle kræften ved at fastlægge en ramme for kortlægning og deling af viden, kapacitet og ekspertise inden for kræftforebyggelse og -kontrol. Jeg vil gerne understrege, at det er nødvendigt at inddrage alle interesserede parter i hele EU i en kollektiv indsats til bekæmpelse af kræft, hvis det skal lykkes os at nedbringe antallet af kræfttilfælde i Europa markant. Jeg er enig i Parlamentets opfordring til Kommissionen og medlemsstaterne om yderligere at forbedre og konsolidere initiativer, som enten direkte eller indirekte hjælper kræftpatienterne. Jeg er også enig i, at Kommissionen og medlemsstaterne skal sikre, at alle de patienter, der har brug for det, har lige adgang til kræftmedicin i alle medlemsstater. Derfor er dette partnerskab om bekæmpelse af kræft, som Kommissionen har taget initiativ til, et meget vigtigt skridt i retning af et fælles socialt og politisk partnerskab for hele Europa med det formål at reducere Europas kræftbyrde.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), skriftlig. – (RO) Prognoserne om en eksponentiel stigning i antallet af kræfttilfælde er ment som en advarsel til det internationale samfund. En ud af tre europæere vil få konstateret kræft i deres levetid. Denne grusomme sygdom er rent faktisk den anden mest almindelige dødsårsag i Europa. Parlamentet bruger det beslutningsforslag, der er blevet vedtaget, til at henlede opmærksomheden på, at der stadig eksisterer uacceptable forskelle i Europa, når det gælder kræftscreening og behandling. En tredjedel af de konstaterede kræfttilfælde har dødelig udgang for patienten, fordi diagnosen bliver stillet for sent. Det er en realitet, som Europa skal sørge for at ændre gennem oplysningsprogrammer, bevidstgørelse af offentligheden og lettere adgang til lægetjenester af høj kvalitet. Sidst men ikke mindst vil jeg understrege, at EU for øjeblikket ikke gør nok med hensyn til forskning i denne sygdom, som man stadig ved for lidt om. Forskning og forebyggelse står i frontlinjen i bekæmpelsen af denne sygdom. Det vil give resultater på mellemlang sigt. Kræfttilfældene skal nedbringes, således at Europa kan nå det ambitiøse mål, som Kommissionen har sat, nemlig at reducere antallet af nye kræfttilfælde med 15 % i 2020, idet man tager højde for den stigende tendens, der skyldes befolkningstilvæksten og en aldrende befolkning.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg er glad for Kommissionens forslag om at etablere et europæisk partnerskab om en indsats mod kræft for perioden 2009-2013, fordi jeg mener, at kræftbekæmpelsen er en vigtig del af sundhedsstrategien. Men jeg opfordrer ikke desto mindre til, at man som primærforebyggelse gennemfører foranstaltninger, der tilskynder til en sund livsstil, da det er en afgørende faktor for at forbedre sundheden. Miljøfaktorer påvirker ligeledes sundheden, og det er derfor nødvendigt at tackle de miljøproblemer, der forårsager udviklingen af bestemte kræftformer. Af disse grunde er det vigtigt med en tværfaglig og integreret tilgang på de forskellige områder, hvor der skal sættes ind, som f.eks. uddannelse, miljø, forskning og sociale spørgsmål. En større koordination mellem de forskellige

kræftforskningscentre i EU er ligeledes nødvendig. Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på behovet for bedre at udnytte de midler, der er sat af til kræftbekæmpelse i det syvende rammeprogram, samt behovet for omfattende forskningsprogrammer. Det er vigtigt også at medtage midler til fremme af kræftforebyggelse i de finansielle overslag.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) En ny omfattende tilgang til kræft er nødvendig, fordi sygdommen stiger med næsten epidemisk hast på globalt plan, og det er en af de største dødsårsager i verden. Den tegner sig for næsten 13 % af de samlede dødsfald i 2004 (omtrent 1,7 mio. dødsfald om året). Det var den næststørste dødsårsag i 2006, og størstedelen af dødsfaldene skyldtes lungekræft, endetarms- og tyktarmskræft og brystkræft, en ud af tre europæere oplever at få konstateret kræft i deres levetid, og en ud af fire europæere dør af kræft. Det er nødvendigt, at der klart sættes på forebyggelse og national screening, da man ved, at korrekt forebyggelse og tidlig behandling betyder, at næsten 30 % af tilfældene kan undgås. Det er desuden nødvendigt at reducere ulighederne i behandlingen. Jeg gør opmærksom på den uacceptable situation i Portugal, hvor man af rent økonomiske årsager nægter patienter effektive og innovative former for kræftmedicin, især når det gælder lunge- og brystkræft.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Kræft er en af de største sundhedsudfordringer på verdensplan. Det er for øjeblikket den næststørste dødsårsag i Europa med 3 mio. nye tilfælde og 1,7 mio. dødsfald om året. Kommissionen foreslår et europæisk partnerskab om en indsats mod kræft for perioden 2009-2013. Kræft er et socialt og politisk problem og kræver handling på både europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan. I Lissabontraktaten fastlægges det klart, at EU har beføjelser til at gennemføre tiltag for at understøtte, koordinere og supplere medlemsstaternes indsats. Et af de områder, hvor Europa kan sætte ind, er beskyttelse og forbedring af folkesundheden (artikel 2E). EU er allerede blevet enig om to vigtige evidensbaserede instrumenter til forebyggelse, nemlig den europæiske kodeks for bekæmpelse af kræft og Rådets henstilling om screening for brystkræft, livmoderhalskræft og endetarms- og tyktarmskræft. Jeg er derfor glad for beslutningsforslagets henstilling om at tilskynde den offentlige sektor til generelt at investere i solid og konsekvent kræftforebyggelse.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Kræft er en af hovedårsagerne til dødsfald i verden, og der sker en foruroligende stigning i antallet af kræfttilfælde. Det er derfor efter vores opfattelse vigtigt at understrege betydningen af EU's støtte til medlemsstaternes indsats for at bekæmpe kræft, som det nævnes i betænkningen, og vi mener ligeledes, at det er vigtigt at tilskynde til en kollektiv indsats, når det gælder deling af viden, kapacitet og ekspertise inden for kræftforebyggelse og -kontrol. Vi har set en nedbringelse af antallet af kræfttilfælde i lande, hvor man har vedtaget politikker om forebyggelse og behandling, hvilket viser, at det er den vej, der skal følges. I betænkningen omtales flere vigtige forhold, herunder behovet for primærforebyggelse og kontrol med sygdomme, der kan udvikle sig til kræft, screenings betydning, de utilstrækkelige midler til bekæmpelse af kræft i EU, især offentlige midler, nødvendigheden af at reducere den erhvervsmæssige og miljømæssige udsættelse for kræftfremkaldende stoffer, behovet for at ajourføre listen over kræftfremkaldende stoffer og beskyttelse af kræftpatienter og kronisk syge på arbejdspladsen. Man kunne være gået længere med hensyn til andre spørgsmål som f.eks. fjernelse – i stedet for reduktion – af ulighederne i adgangen til kræftbehandling og den dermed forbundne pleje.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), skriftlig. – (PL) Som forfatter til den skriftlige erklæring nr. 71/2009 om bekæmpelse af brystkræft i Europa er jeg overordentlig glad for Kommissionens meddelelse om et europæisk partnerskab om en indsats mod kræft.

Man har i dette dokument diagnosticeret kræftproblemet i EU, og man har fastsat målsætninger for bekæmpelsen af kræft. Skønt sundhedstjenesterne de facto styres af medlemsstaterne, kan EU ikke desto mindre være med til at udvide sundhedsplejen, og EU kan f.eks. være en fremragende platform til udveksling af god praksis. Det er op til medlemsstaterne, om de vil bruge dette ekstra værktøj, som Kommissionen har udarbejdet.

Forslaget indeholder en fast målsætning, nemlig en reduktion på 15 % af kræftbyrden i EU i 2020. For at dette program kan gennemføres, er det nødvendigt at få integreret alle medlemsstaternes kræftbekæmpelsesplaner senest i 2013. Det næste skridt bliver at få nedbragt uligheden i kræftdødstallene med 70 % blandt de europæere, der er i behandling for kræft. Der er stadig for stor forskel i EU mellem de medlemsstater, der har de bedste og de dårligste resultater.

I meddelelsen understreger man desuden betydningen af forebyggelse, og der er medtaget en målsætning om screening af 100 % af befolkningen, når det gælder brystkræft, livmoderhalskræft og endetarms- og tyktarmskræft. Jeg er glad for, at vores nylige opfordring, der var indeholdt i den skriftlige erklæring nr.

71/2009, kom på et gunstigt tidspunkt i Kommissionens arbejde, og jeg håber, at det er et godt varsel om, at dette forslag kan gennemføres hurtigt og effektivt.

Françoise Grossetête (PPE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for betænkningen om etableringen af et europæisk partnerskab om en indsats mod kræft for perioden 2009-2013.

Formålet med partnerskabet er at etablere en ramme til kortlægning og deling af viden, kapacitet og ekspertise inden for kræftforebyggelse og -kontrol. Medlemsstaterne skal arbejde sammen, især når det gælder screening. I Europa vil en ud af tre personer udvikle kræft i deres levetid. Men en tredjedel af alle kræfttilfælde kan forebygges, og forebyggelse udgør den mest omkostningseffektive, langsigtede strategi for at reducere kræftbyrden.

Det glæder mig, at flertallet i Parlamentet stemte for de forslag, jeg stillede som ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi, som f.eks. behovet for en større tilskyndelse til offentlige/private partnerskaber, der kan sætte gang i forskning og screening, især inden for medicinsk billedteknologi.

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig*. – (FR) Selv om sundhed henhører under de enkelte medlemsstater, har vi alt at vinde ved en global tilgang til forebyggelse og behandling af kræft, og det støtter jeg. Europa kan derved være med til at muliggøre et tættere samarbejde med de involverede parter (civilsamfundet, forskellige organisationer osv.), således at man så godt som muligt kan udbrede bedste praksis på området og navnlig forbedre patientbehandlingen ved også at tage højde for patienternes psykologiske og mentale trivsel. Dette partnerskab er ligeledes med til at sikre, at andre problemer tages med i betragtning som f.eks. de ulige betingelser, kræftpatienterne møder. Det er vigtigt for at forbedre patienternes dagligdag. Jeg hilser det ligeledes velkommen, at man den 19. april vedtog en skriftlig erklæring, som jeg støttede, og hvor man opfordrer alle EU-medlemsstaterne til at indføre en landsdækkende screening for brystkræft og til, at Kommissionen udarbejder en opfølgingsrapport hvert andet år. Brystkræft er fortsat den største dødsårsag for kvinder mellem 35 og 59 år.

Jarosław Kalinowski (PPE), *skriftlig*. – (PL) Ifølge Verdenssundhedsorganisationen er kræft den største dødsårsag på verdensplan. For øjeblikket får en ud af tre europæere konstateret kræft, og en ud af fire europæere dør af kræft. Befolkningens aldring vil desværre også bidrage til en stigning i antallet af kræfttilfælde i de kommende årtier. For at kunne afværge denne vækst skal vi forbedre de nationale kræftbekæmpelsesplaner og køre en endnu mere effektiv oplysningskampagne for befolkningen i EU. Man skal lære børn en sund livsstil lige fra deres første år, og det vil nedbringe antallet af tilfælde i fremtiden. Ifølge eksperterne kan en tredjedel af tilfældene forhindres, men for at det kan ske, skal EU øge midlerne til kræftbekæmpelse. Man ville således kunne gennemføre videnskabelig forskning og iværksætte vidtrækkende programmer vedrørende kræftforebyggende foranstaltninger i alle EU-lande.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Folkesundheden er en af EU's prioriteter. Herunder hører bekæmpelse af enhver form for kræft, da denne sygdom er skyld i millioner af europæiske borgers død hvert år. Vi ved alle, at forebyggelse og tidlig påvisning er afgørende for effektivt at kunne bekæmpe kræft, så den største indsats skal koncentreres om det område. Det er af afgørende betydning at gøre en indsats for at bekæmpe de tre former for kræft, som forvolder de fleste dødsfald, dvs. lungekræft, tyktarmskræft og brystkræft, uden dog at ignorere andre former for kræft.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Kræft er den største trussel for sundheden i hele Europa, og antallet af dødsfald som følge af kræft er stort. 1,7 mio. overlever ikke. Tidlig diagnose og behandling kan i betydelig grad nedbringe dette tal. Vi skal ikke blot investere i behandling i Europa, men ligeledes støtte forebyggende foranstaltninger. Tværnationalt samarbejde skal gøres til en prioritet, således at vi kan få standset kræftens udbredelse permanent. Denne betænkning skal opfattes som et positivt skridt i den rigtige retning, og derfor stemte jeg for.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *skriftlig*. – (PL) Jeg stemte for Parlamentets forslag til beslutning om et europæisk partnerskab om en indsats mod kræft. Vi bør støtte alle bestræbelser på at bekæmpe kræft og mindske dens konsekvenser. Lægevidenskaben kan stadig ikke standse kræft, som er ved at blive en af menneskehedens største svøber. Det er forfærdeligt at konstatere, at kræft i 2006 var den anden mest almindelige dødsårsag. Men det er muligt at forebygge kræft og begrænse virkningerne i ca. 30 % af tilfældene. For at kunne gøre det er det nødvendigt at vedtage de nødvendige programmer for undersøgelser på nationalt plan. EU skal handle i borgernes interesse og skal garantere deres sikkerhed, og EU skal derfor skabe grundlaget for, at man kan udvikle korrekte metoder til tidlig diagnosticering af sygdommen, forebyggende foranstaltninger og avanceret behandling. Man har i mange medlemsstater kunnet opnå fremskridt i

kræftbekæmpelsen på forskellige måder, f.eks. gennem rygeforbudsstrategier og særlige metoder til forebyggelse. Der bør gennemføres lignende foranstaltninger i hele EU, men de skal være stærkere og mere effektive. Prognoserne for de kommende år, når det gælder kræfttilfælde og dødelighed, er ikke optimistiske. Det er altid bittert og trist at måtte erkende, at mange mennesker vil dø af kræft på trods af de eksisterende metoder til diagnosticering og behandling. Men vi skal sørge for, at borgerne ved, at de i dette spørgsmål har vores fulde støtte.

Frédérique Ries (ALDE), skriftlig. – (FR) En reduktion af kræfttilfældene på 15 % inden 2020 er det ambitiøse mål for det europæiske partnerskab om en indsats mod kræft for perioden 2009-2013. Det er et mål, som Parlamentet i dag har støttet med afstemningen om Peterle-betænkningen. Det er en reaktion, som lever op til udfordringen, selv om kræft ifølge Verdenssundhedsorganisationen i 2010 vil være den største dødsårsag i verden foran hjerte-karsygdomme.

Alene i 2010 vil 3 mio. europæere udvikle kræft, og næsten 2 mio. mennesker vil dø af sygdommen. Det haster at gøre mere i forbindelse med systematisk screening af de mest almindelige kræftformer, dvs. lungekræft, endetarms- og tyktarmskræft og brystkræft. Når vi tilskynder til en onkologisk revolution, skal vi samtidig fremme forskning i visse fødevarers kræftmodvirkende egenskaber og tilskynde til tidlig screening af tumorer gennem en avanceret biomarkørteknik, dvs. blod- og urinbaserede tests. Det er foranstaltninger, som resolut drejer sig om at diversificere patienternes behandlingstilbud, således at 2010 ikke blot bliver reaktionens år, og således at EU ikke blot understøtter, men også inspirerer de nationale kræftbekæmpelsesprogrammer.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – Jeg stemte naturligvis for denne vigtige betænkning, som har afgørende betydning for kræftbekæmpelsen.

Joanna Senyszyn (S&D), skriftlig. – (PL) Jeg støtter kraftigt Parlamentets betænkning om Kommissionens meddelelse om et europæisk partnerskab om en indsats mod kræft. Det Internationale Kræftforskningscenter skønner, at en ud af tre europæere vil få konstateret kræft, og en ud af fire europæere vil dø af sygdommen. I år vil 3 mio. mennesker få konstateret kræft, og næsten 2 mio. mennesker forventes at dø af kræft. I Polen bliver ca. 100 000 mennesker ofre for kræft hvert år, og 70 000 dør. Kræftbekæmpelsen er et af de permanente områder for en EU-indsats inden for folkesundheden. Lissabontraktaten stadfæster EU's beføjelser til at understøtte, koordinere og supplere medlemsstaternes indsats til beskyttelse og forbedring af sundheden. Særlige foranstaltninger i forlængelse heraf er indeholdt i Kommissionens initiativ om et europæisk partnerskab om en indsats mod kræft for perioden 2009-2013. Partnerskabets målsætninger og især de forebyggende foranstaltninger er afgørende for at kunne begrænse antallet af kræfttilfælde. De begrænsede finansielle midler, der er afsat til disse målsætninger, er bekymrende. I meddelelsen tales der om målsætninger for en tiårsperiode, men EU's budget sikrer kun en kortsigtet finansiell støtte. Jeg opfordrer derfor til øget støtte, især til forebyggende programmer inden for områderne for regionalpolitik og Den Europæiske Socialfond, en mere effektiv anvendelse af midlerne under det syvende rammeprogram til f.eks. en bedre koordinering af den videnskabelige forskning samt til, at der afsættes flere midler i de nye finansoverslag.

Viktor Uspaskich (ALDE), skriftlig. – (LT) Kræft er det største sundhedsproblem i Europa, ja i hele verden. Desværre stiger kræfttilfældene stadig næsten epidemisk. Med mere end 3 mio. nye tilfælde og 1,7 mio. dødsfald i EU om året er kræft den næststørste årsag til sygdom og dødsfald. På indeværende tidspunkt vil en ud af tre mennesker i EU få konstateret kræft i deres levetid, og eksperterne forudser, at kræftbyrden vil stige kraftigt på grund af den aldrende befolkning. Det er nødvendigt hurtigt at sætte ind for at forbedre kræftbekæmpelsen og -kontrollen i EU. Situationen er særlig alvorlig i Litauen. De statistiske data for forskellige kræftformer er blandt de værste i EU. Jeg er derfor særdeles glad for Parlamentets beslutningsforslag om kræftbekæmpelse i det udvidede EU og Kommissionens europæiske partnerskab om en indsats mod kræft for perioden 2009-2013, der er et fornyet forsøg på at samle alle de involverede parter om et samarbejde i et konstruktivt partnerskab. Kræft er et socialt og politisk problem, ikke kun et sundhedsproblem. Der kræves en fælles indsats på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan for at løse dette problem. Jeg vil gerne understrege, at Lissabontraktaten klart stadfæster EU's beføjelse til at understøtte, koordinere og supplere medlemsstaternes indsats. Det mål, vi alle deler, er at hjælpe medlemsstaterne i deres kræftbekæmpelse og at etablere en ramme for kortlægning og deling af viden, kapacitet og ekspertise inden for kræftbekæmpelse og -kontrol.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), skriftlig. – (PL) Vi stemte i dag om et beslutningsforslag om kræftbekæmpelse, der er udarbejdet af min slovenske kollega, hr. Peterle, fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater). Jeg støttede naturligvis vedtagelsen af Kommissionens forslag om et europæisk partnerskab om en indsats mod kræft for perioden 2009-2013. Hensigten med dette nye samarbejde er at understøtte

medlemsstaternes indsats i kræftbekæmpelsen. De medicinske statistikker viser, at der registreres mere end 3 mio. nye tilfælde og 1,7 mio. dødsfald om året i Europa. Det betyder, at kræft hvert år indtager andenpladsen blandt de mest alvorlige sygdomme og dødsårsager. Som led i det europæiske partnerskab skal medlemsstaterne så hurtigt som muligt udarbejde integrerede planer til bekæmpelse af denne grusomme sygdom, således at tilfældene kan reduceres med 15 % inden 2020. Men det må ikke glemmes, at forebyggelse er den vigtigste faktor i denne ulige kamp. Det er den mest omkostningseffektive foranstaltning, fordi en tredjedel af tilfældene derved kan forhindres. Forebyggende foranstaltninger bør derfor støttes både som et led i lægeundersøgelserne og i forbindelse med en sundere livsstil.

Betænkning: Patrizia Toia (A7-0120/2010)

Mara Bizzotto (EFD), skriftlig. – (IT) Betydningen af de nye informations- og kommunikationsteknologier (ikt) kan henføres til den afgørende rolle, de har spillet i igangsættelsen af en sand revolution i den videnskabelige verden, ikke blot i og med at de varslede indgangen til det videnbaserede samfund, men også fordi de muliggør en bæredygtig tilgang til anvendelsen af naturressourcerne.

I lyset af disse betragtninger er det umuligt, især i forbindelse med de nye teknologier rettet mod energieffektivitet, at ignorere, at ikt er en vigtig kilde til at sikre, at fremskridtet går hånd i hånd med respekt for kloden, da de sikrer, at både husholdningerne og industrien kan drage økonomisk fordel af besparelserne. Energibesparelspolitikken vil være kendetegnende for bæredygtigheden i Europas sociale model, og det er grunden til, at jeg besluttede at stemme for denne betænkning.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), skriftlig. – (RO) En overgang til intelligent måling kan måske reducere energiforbruget med op til 10 % i Europa, da det letter tovejsoverførslen af information mellem netværksoperatører, energileverandører og forbrugere. Analyser viser, at intelligent udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologier (ikt) kan reducere energiforbruget i bygninger, som for øjeblikket står for 40 % af det samlede energiforbrug i Europa, med op til 17 %. Samlet udgør disse tal en reduktion af kulstofemissionerne på op til 27 % alene i transportsektoren.

Alle disse prognoser tilskynder til at udnytte de nyeste teknologier fuldt ud. Selv om det ikke er muligt at gennemføre disse teknologier på samme måde i hele EU på kort sigt, er det i lyset af de meget ambitiøse målsætninger i Europa 2020-dagsordenen vigtigt, at alle medlemsstater ved, at det er muligt at reducere kulstofemissionerne gennem anvendelse af de nyeste teknologier.

Bygge- og transportsektoren hører til blandt de største energiforbrugere, og de bør hurtigst muligt indføre de nyeste teknologisystemer. Tilsvarende er udnyttelsen af naturressourcerne mindre skadelig for miljøet og producerer mindre kulstof, hvis man udnytter de nye teknologier.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Informations- og kommunikationsteknologier (ikt) spiller en vigtig rolle for Europas økonomiske vækst. Deres betydning i energisektoren medfører grundlæggende ændringer i vores samfund, som bliver mere decentraliseret og fleksibelt, og hvor distribution er et udtryk for større velstand. Udnyttelsen af ikt og elnetteknologier betyder, at vi kan forbedre effektiviteten af vores energiforbrug f.eks. ved at udvikle elektricitetsdistributionsnet, intelligente bygninger, intelligente hjem og intelligent måling samt en miljøeffektiv transport. Men det er samtidig vigtigt fortsat at bruge de innovationsmuligheder, ikt giver os. Det er af afgørende betydning at udvikle et intelligent europæisk elnet med instrumenter til at måle og overvåge effektiviteten i energiforbruget og at gennemføre intelligent måling i overensstemmelse med den tidsplan, der er indeholdt i den tredje energimarkedspakke. Forbrugerne vil således kunne administrere deres energiforbrug og rette efterspørgselskurven ud. Ikt kan også spille en vigtig rolle i målingen og kvantificeringen af klimaændringernes globale virkninger og i evalueringen af foranstaltningerne til klimabeskyttelse, og de kan derved være med til at finjustere klimapolitikken.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologierne (ikt) for at lette overgangen til en energieffektiv kulstoffattig økonomi. Ikt kan spille en vigtig rolle i afbødningen af klimaændringernes virkninger ved at reducere energiforbruget, øge energieffektiviteten og ved at integrere vedvarende energier.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) På et tidspunkt, hvor det er en prioritet at reducere CO₂-emissionerne og investere i vedvarende energier og grønne teknologier, kommer denne betænkning meget betimeligt. Det er derfor vigtigt at vedtage foranstaltninger til udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologierne for at muliggøre overgangen til en energieffektiv økonomi til så lave omkostninger som muligt for offentligheden og for virksomhederne. Det er vigtigt at fremme en bæredygtig vækst, som er til gavn for den nutidige befolknings og økonomis trivsel, men som også er solidarisk med de fremtidige generationer.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Informations- og kommunikationsteknologierne kan yde et stort bidrag til EU-økonomiernes energieffektivitet, navnlig i bygge- og transportsektoren. Jeg er derfor glad for Kommissionens bestræbelser på at fremme intelligent måling og intelligente elnet inden for produktion, distribution og forbrug af energi. Især vil jeg gerne understrege opfordringen til medlemsstaterne om at lette adgangen til bredbåndsinternet for alle EU's borgere, så alle får lige vilkår, når det gælder adgang til onlinetjenester.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Der kan ikke herske tvivl om, at udnyttelsen af informations- og kommunikationsteknologierne (ikt) kan lette overgangen til en energieffektiv økonomi, da det også medvirker til at reducere energiforbruget, øge energisikkerheden og begrænse skaderne på miljøet, især drivhusgasemissionerne.

Men vi ved, at der kun langsomt gøres fremskridt i udnyttelsen af potentialet for energieffektivitet og energibesparelser, og det skyldes ikke blot, at forskellige økonomiske interessegrupper varetager deres egne interesser, men også at den finansielle støtte til gennemførelsen af de nødvendige ændringer er meget lille.

Vi støtter derfor de forskellige forslag i betænkningen og navnlig de forslag, der indeholder incitamenter til udnyttelse af ikt i planlægningen af en ny transportpolitik eller øget intermodalitet i transportsektoren, eller de forslag, der opfordrer Kommissionen til at anlægge en anden synsvinkel på prioriteringen af støtten under hensyntagen til, at der skal gøres brug af ikt for at lette overgangen til en energieffektiv økonomi, også på andre områder end gennem transport og mobilitet. Her tænker jeg f.eks. på industrien, sundhed og boliger.

Alfredo Pallone (PPE), skriftlig. – (IT) EU har nu i nogle år fastsat vigtige målsætninger i forbindelse med energibesparelser og reduktionen af kulstofemissioner. Informations- og kommunikationsteknologierne (ikt) er uden tvivl et middel til at forbedre energieffektiviteten i de enkelte medlemsstater. Ikt kan rent faktisk bruges til at overvåge og styre energiforbruget, og de kan levere nye anvendelsesmuligheder og nye teknologier til forbedring af udnyttelsen af naturressourcerne og fremme anvendelsen af renere fremstillings- og industriprocesser. Den brede offentlige høringsproces, som Kommissionen iværksatte, præciserede, hvorledes ikt kan være med til at forbedre energieffektiviteten. Kommissionen har beregnet, at ikt-baserede systemer kan nedbringe energiforbruget i bygninger, som for øjeblikket skønnes at stå for 40 % af det samlede energiforbrug i Europa, med op til 17 % og kulstofemissioner fra transport med op til 27 %. Hvis man bruger ikt i byplanlægningen, kan man i betydeligt omfang begrænse byområdernes energiindvirkninger. Der bør derfor sættes ind på at udbrede god praksis og gøre de lokale beslutningstagere mere bevidste om fordelene ved ikt.

Aldo Patriciello (PPE), skriftlig. – (IT) EU har endnu en gang bekræftet sin forpligtelse til at reducere kulstofemissionerne med 20 % inden 2020. Det vil være vanskeligt at leve op til den forpligtelse, hvis man ikke fuldt ud udnytter det potentiale, der ligger i ikt. Ikt kan reelt nedbringe CO₂-emissionerne i betydelig grad.

Ikt er ansvarlig for 1,75 % af kulstofemissionerne i tjenesteydelsessektoren i Europa og står for 0,25 % af de emissioner, der forbindes med fremstilling af ikt-baseret udstyr og elektroniske forbrugsvarer. De resterende 98 % af emissionerne kommer fra andre sektorer i økonomien og i samfundet. Det er derfor en god idé at harmonisere metoderne til måling og kvantificering af energi-deevnen, således at vi får data, der sætter os i stand til at udvikle innovative energibesparelsesstrategier og til at forhindre det, man kalder grøn vildledning.

Jeg vil gerne i den sammenhæng understrege, at ikt kan spille en afgørende rolle i gennemførelsen af de grundlæggende målsætninger i det omfang, de forekommer i næsten alle økonomiens sektorer og bidrager til en produktivitetsstigning på 40 %. Af alle disse grunde bekræfter jeg på ny min fulde støtte til denne strategi, som kombinerer en korrekt økonomisk og industriel udvikling med en strategi, der er miljømæssig bæredygtig.

Rovana Plumb (S&D), skriftlig. – (RO) Informations- og kommunikationsteknologierne (ikt) frembyder i alle medlemsstater en mulighed for at øge energieffektiviteten og giver nye anvendelsesmuligheder og teknologier til bedre at udnytte naturressourcerne og til at lette overgangen til en energieffektiv økonomi ved at ændre de industrielle fremstillingsprocesser. Ikt-baserede systemer kan nedbringe energiforbruget i bygninger, som for øjeblikket tegner sig for 40 % af det samlede energiforbrug i Europa, med op til 17 % og kulstofemissionerne i transportsektoren med op til 27 %. Ikt-sektoren beskæftiger 6,6 mio. mennesker i de 27 medlemsstater, stimulerer den innovative kapacitet i alle sektorer og bidrager med mere end 40 % til den samlede produktivitetsstigning. Kommissionen og Regionsudvalget skal hurtigst muligt udarbejde en praktisk vejledning for de lokale og regionale myndigheder om, hvordan energi-deevnen kan forbedres gennem en innovativ anvendelse af ikt. Vejledningen skal forklare, hvorledes myndighederne kan bruge ikt som led i

deres planer vedrørende klimaforandringerne, samt hvorledes sammenhørighedsfundsmidler kan hjælpe forretningspartnerskaber til at udarbejde nye innovative ikt-anvendelsesmuligheder for at tilskynde og bistå byer og kommuner i udnyttelsen af ikt med henblik på at reducere emissionerne.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) De Grønne stemte for betænkningen. Alle de oprindelige afsnit i betænkningen, som nogle grupper ønskede at slette, blev stående.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), skriftlig. – (EN) Jeg var ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer om denne betænkning, og jeg er fuldstændig klar over det potentiale, ikt-sektoren har, til at tilvejebringe betydelige energibesparelser i EU, især i bygge- og transportsektoren. Men vi skal ligeledes huske på den såkaldte "digitale kløft", som eksisterer både internt i de enkelte lande og mellem medlemsstaterne. Den foreviger den sociale og økonomiske ulighed, og den begrænser ikt-sektorens muligheder for på fordelagtig vis at påvirke energieffektiviteten. Det er af afgørende betydning, at alle har adgang til højhastighedsinternet. Medlemsstaterne skal med støtte fra Kommissionen gøre en større indsats for at udrulle den nødvendige infrastruktur for at sikre, at alle europæiske borgere og virksomheder kan drage fordel af de eksisterende teknologier. Det ville direkte afhjælpe de uligheder og uretfærdigheder, som den digitale kløft har skabt, og det er den eneste måde, hvorpå man kan sikre, at ikt's energieffektivitetspotentiale realiseres fuldt ud.

Czesław Adam Siekierski (PPE), skriftlig. – (PL) Da de foranstaltninger, der blev iværksat for at nå målet om en energibesparelse på 20 % i 2020, virker alt for langsomt, er det nødvendigt at være mere nyskabende inden for informations- og kommunikationsteknologierne for hurtigt at kunne øge andelen af energi fra vedvarende energikilder. Det skal bemærkes, at når transportsektoren vokser, stiger kuldioxidemissionerne ligeledes hurtigt. Der skal derfor sættes fokus på udnyttelsen af informations- og kommunikationsteknologierne i denne sektor, ikke blot for at reducere emissionsniveauet, men også for at forhindre at det stiger. Ikt-løsninger skal tages med i betragtning i planlægningen af den nye europæiske transportpolitik. Det kan medføre en mindskelse af trafiktætheden, hvilket vil have en positiv indvirkning på miljøet. Alle disse foranstaltninger har ikke blot målbare fordele for klimaet, men de vil ligeledes nedbringe omkostningerne i forbindelse med brug af energi, og de vil føre til oprettelsen af miljøvenlige arbejdspladser. Man skal imidlertid huske på, at de nye medlemsstater ikke kan tilpasse sig så hurtigt til EU's nye krav. Vi skal også tage hensyn til disse landes interesser, fordi de udgør en ret stor gruppe, der stadig bruger traditionelle energikilder. Der er brug for tid og finansielle midler for at ændre det forhold.

Viktor Uspaskich (ALDE), skriftlig. – (LT) Jeg støtter Kommissionens initiativ om at udnytte informations- og kommunikationsteknologierne (ikt) til at forbedre EU's energieffektivitet og øge den europæiske industris konkurrenceevne. Ifølge Kommissionens beregninger er ikt et fremragende værktøj, der kan reducere energiforbruget og samtidig nedbringe mængden af kuldioxidemissioner med helt op til 27 %, hvilket er meget vigtigt. Det ville ligeledes begrænse skaderne på miljøet. Jeg er fuldstændig enig i og støtter ordførerens holdning, nemlig at udnyttelsen af ikt vil stimulere den europæiske industri og det nye teknologimarked, og det kan føre til et genopsving på markedet eller oprettelse af nye arbejdspladser. Jeg mener, at det er nødvendigt at træffe alle foranstaltninger til at begynde at udnytte ikt i de medlemsstater, hvor ikt endnu ikke bruges, og forbedre anvendelsen der, hvor ikt allerede findes. Jeg vil navnlig understrege ikt's betydning i planlægningen af en ny europæisk transportpolitik. Logistik er en vigtig faktor i rationaliseringen af transporten og nedbringelsen af kulstofemissionerne. Det er nødvendigt at erkende behovet for at øge de offentlige og private investeringer i ikt-værktøjer med henblik på at udvikle intelligente transportinfrastrukturer. Brugen af intelligente transportsystemer (ITS) på landevejstransport og andre dermed forbundne transportformer kan være med til at begrænse overbelastningen og dens skadelige virkninger for miljøet. Som medlem af Regionaludviklingsudvalget (REGI) vil jeg gerne understrege, at vi skal tilskynde medlemsstaterne til at udbrede god praksis og øge de lokale beslutningstageres bevidsthed om fordelene ved ikt.

Betænkning: Vittorio Prodi (A7-0057/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE), skriftlig. – (IT) Kommissionens hvidbog om tilpasningen til klimaændringerne indeholder mange idéer, som vi skal sætte fokus på nu og i fremtiden for at begrænse den trussel, der er en følge af den globale opvarmning.

Jeg er derfor især glad for det afsnit i betænkningen, der understreger vigtigheden af at integrere tilpasningsdimensionen i alle EU's politikker, hvad enten det drejer sig om landbrug eller fiskeri eller forvaltning af skovene. Dette skal ske gennem en tværsektoriel tilgang, der kan sikre sammenhængen i de foranstaltninger, der gennemføres fra tid til anden.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), skriftlig. – (RO) Europa befinder sig på et tidspunkt, hvor det er nødvendigt at erkende, at det haster med at træffe foranstaltninger til at begrænse indvirkningerne af menneskelige aktiviteter på klimaet. Hvidbogen om klimaændringerne er et skridt i retning af en samordning af den indsats, der gøres for at nedbringe kulstofemissionerne på europæisk plan.

I lyset af den ambitiøse målsætning om en reduktion på 20 % af drivhusgasemissionerne i 2020 skal EU arbejde meget hurtigere, end det er tilfældet for øjeblikket. Medlemsstaterne, både de nye og de gamle, er nødt til at gøre en større fælles indsats, og de skal forstå, at man, når man forebygger en sygdom eller behandler den i dens første fase, har en meget større chance for succes, end når sygdommen først er blevet kronisk.

Det ville være trist, hvis Europa for sent erkendte, at klimaændringerne kan påvirke landbrugets levedygtighed som en hovedkilde til fødevarer både for Europas og verdens befolkning. Vi oplever allerede ekstreme vejrforhold, tørke og oversvømmelser hvert år. Det er vanskeligt nu at forestille sig, at det kunne blive værre. Men eksperterne er ikke særlig optimistiske. Det er grunden til, at der skal gøres noget for at afbøde den menneskelige aktivitets indvirkning på klimaet, da der er nøglen til fortsat normalitet.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg er glad for Kommissionens initiativ om at fremlægge en bred politikramme for en europæisk indsats vedrørende en klimatilpasningspolitik. Men afbødende foranstaltninger og tilpasningsforanstaltninger må ikke holdes adskilt. Jeg vil gerne understrege betydningen af direktivet om emissionshandel (ETS), i henhold til hvilket medlemsstaterne skal øremærke mindst 50 % af ETS-indtægterne til afbødende foranstaltninger og tilpasningsforanstaltninger. Jeg mener også, at man skal prioritere yderligere foranstaltninger til fremme af EU's strategi om at opnå en stigning på 20 % i energieffektiviteten i 2020 med henblik på at gøre denne målsætning retlig bindende på EU-niveau. Blandt de foreslåede tilpasningsforanstaltninger vil jeg navnlig fremhæve EU-landenes solidaritet over for ugunstigt stillede regioner og de regioner, der er hårdest ramt af klimaændringerne. For at denne solidaritet kan blive en realitet, er det vigtigt, at Kommissionen overvejer at styrke de offentlige midler, der er sat af til internationalt samarbejde i det kommende ottende rammeprogram for forskning og udvikling til støtte for bekæmpelsen af klimaændringerne. Jeg vil ligeledes fremhæve forskningens og udviklingens rolle i udviklingen af et lavkulstofsamfund i lyset af Kommissions seneste meddelelse om en strategisk energiteknologiplan og i tråd med samspillet mellem den offentlige og private sektor samt mellem den europæiske, nationale og regionale finansiering.

Proinsias De Rossa (S&D), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for dette beslutningsforslag, som hilser Kommissionens hvidbog om en strategi for tilpasning til klimaændringerne velkommen, og som foreslår en række tværgående foranstaltninger for forskellige politikområder. Selv om det lykkes os at holde den globale opvarmning på et acceptabelt niveau, vil klimaændringerne have uundgåelige indvirkninger, som kræver en tilpasningsindsats. Klimabeskyttelse og -tilpasning skal integreres i alle politikområder, især når det gælder vand, jord, landbrug og fiskeri og kystområderne. Biodiversiteten er i fare, men det er også nødvendigt at sikre, at man i by-, transport- og infrastrukturplanlægningen tager klimaændringerne med i betragtning. Civilbeskyttelsesstrukturerne skal prioritere oversvømmelses- og tørkeberedskab. Det er vigtigt ikke at glemme de sociale og folkesundhedsmæssige implikationer ved denne udfordring. Den kan have alvorlige konsekvenser for luftvejssygdomme og medføre en stigning i vektorbårne sygdomme. Underprivilegerede samfund, fattige børn og ældre er blandt de mest sårbare over for sundhedsrisiciene i forbindelse med klimaændringerne. Indtægterne fra emissionshandelssystemet skal bidrage til tilpasningsindsatsen, og EU-budgettet skal afspejle det presserende behov for at tackle disse udfordringer.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om Kommissionens hvidbog "Tilpasning til klimaændringer: et europæisk handlingsgrundlag". Det er nødvendigt at vedtage tilpasningsforanstaltninger for at kunne imødegå udfordringerne ved klimaændringerne. Jeg mener, at tilpasningen til klimaændringerne er nødvendig, og at vi derved kan forbedre forvaltningen af de nuværende beredskabssystemer, som kunne gøres langt mere effektiv ved en kombination af satellit- og landbaserede tjenester.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg sagde i går, da vi stemte om Le Foll-betænkningen om EU's landbrug og klimaændringer, at selv om miljøhensyn er nødvendige og legitime, skal de nøje afvejes i forhold til konsekvenserne for landbrugets bæredygtighed og produktivitet. Det samme gælder alle andre sektorer, og EU skal derfor udarbejde en strategi til tackling af klimaændringerne, hvor der seriøst sættes på en bæredygtig udvikling og en reduktion af kulstofemissionerne, uden at produktiviteten i de forskellige sektorer, og navnlig i industrien, bringes i fare. Især på baggrund af den økonomiske og finansielle krise er det vigtigt, at politikken vedrørende klimaændringer er økonomisk effektiv og holdbar, og at innovation og forskning bruges til at udvikle nye teknikker og løsninger, der er mere miljøvenlige og lige så effektive og konkurrencedygtige. Der skal sættes fokus på rene energikilder, en mere effektiv udnyttelse af naturressourcerne og store investeringer

i mere miljøvenlig forskning og teknologier, hvilket sætter Europa i stand til at bevare sin konkurrenceevne og muliggør oprettelsen af flere arbejdspladser i en ramme for bæredygtig udvikling.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) EU skal bevare og styrke sin førende rolle i den internationale bekæmpelse af klimaændringerne. Den videnskabelige forskning på dette område er afgørende for, at vi kan slå ind på en rigtig og sikker vej, hvad enten det drejer sig om bekæmpelsen af klimaændringerne eller tilpasningen til dem. Spørgsmålet om tilpasning går på tværs af og vedrører forskellige sektorpolitikker. Medlemsstaterne skal koordinere disse områder bedre politisk. Jeg vil i den forbindelse anbefale, at de nationale tilpasningsplaner baseret på en fælles europæisk ramme gøres bindende. Jeg mener, at vi skal have fælles europæiske politikker på områder som f.eks. vand, energi og skovbrug. Jeg vil gerne understrege, at der er behov for et europæisk risikocharter for kystområderne. Der er ligeledes et presserende behov for en undersøgelse af risiciene for de mest sårbare regioner i Europa. Der skal også efter min opfattelse vedtages europæiske mål for de offentlige vandsystemers effektivitet. Jeg vil ligeledes fremhæve, at de naturlige økosystemer er jordens største kulstofdræn, og at de binder 50 % af de samlede årlige drivhusgasemissioner og bidrager til både afbødning og tilpasning.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Denne betænkning er i tråd med troen på, at klimaændringerne er globale, katastrofale og uomgængeligt menneskeskabte. Men det er overdrevent, ligesom denne tro, som nu næsten er religiøs, og som ikke længere kan anfægtes. Som alt, hvad der er overdrevent, er det latterligt. Så uden at afvente en videnskabelig evaluering skal man altså bruge et absolut forsigtighedsprincip for at tackle de værste tænkelige scenarier, hvad angår den såkaldte globale opvarmnings indvirkning ikke alene på økosystemerne, men også på beboede områder, industrianlæg osv. Jeg skal i forbifarten bemærke, at en lignende forsigtighed sjældent udvises i forbindelse med andre foranstaltninger, der vedrører miljøet og folkesundheden som f.eks. gmo'er. På grundlag af reelle eller indbildte risici, lige fra sygdomme med mulig forbindelse til den globale opvarmning til skovbrande, der påstås udelukkende at være forårsaget af dette samme fænomen, via oversvømmelser og overophedning af kraftværker tilskyndes vi til at acceptere Kommissionens indblanding og europæiske politikker på absolut alle områder, ja selv udnyttelsen af det mindste jordstykke. Det er en skam, at så mange træer, der jo er anerkendte kulstoflagre, er blevet ofret for at trykke denne tekst. Som digteren siger: Hov hov, skovhugger, tøv lidt.

Jarosław Kalinowski (PPE), skriftlig. – (PL) De uundgåelige klimaændringer tvinger samfundet og EU til at tage højde for en ny virkelighed. Jeg mener, at der er behov for en tilpasningspolitik, der er i overensstemmelse med kendetegnene ved og arten af de ændringer, der finder sted, og som også omfatter en strategi til beskyttelse af de mest risikoudsatte områder. Jeg er helt enig med ordføreren, og jeg mener, at det for at kunne koordinere disse foranstaltninger bedre er absolut nødvendigt at etablere et system med udveksling af oplysninger og overvågning på internationalt, regionalt og lokalt plan. Jeg er især glad for den vægt, der tillægges den fælles landbrugspolitik, som spiller en afgørende rolle i tilpasningen til klimaændringerne som vogter af økosystemerne og den biologiske diversitet. Jeg mener derfor, at det er vigtigt at vedtage projekter, der afbøder virkningerne af tørke og oversvømmelser og støtter de landmænd, der arbejder under vanskelige forhold.

Alfredo Pallone (PPE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for hele forslaget til beslutning om Kommissionens hvidbog "Tilpasning til klimaændringerne: et europæisk handlingsgrundlag", fordi jeg mener, at det generelt er i Europas interesse og i særdeleshed i Italiens interesse på grund af dets geoklimatiske karakter. Der er jo indlysende vanskeligheder med at forvalte Italiens hydrologiske ressourcer, hvilket kan konstateres ikke blot ved de hyppige tørkeperioder i syd i sommermånederne, men også ved visse perioder med oversvømmelser, som det var tilfældet i december med floden Serchio Toscana. I Italien har vi ligeledes det frygtelige problem med sommerbrande, og det er derfor absolut nødvendigt at forbedre sikkerhedsforholdene. Selv om forslaget til hvidbog for øjeblikket kun er en første referenceramme, er det efter min mening et vigtigt bidrag, især når det drejer sig om styring af nødsituationer. Det indeholder samtidig en generel strategisk tilgang til styrkelse af EU's modstandsdygtighed over for klimaændringernes virkninger.

Andres Perello Rodriguez (S&D), skriftlig. – (ES) Et stort antal medlemmer af Parlamentet, herunder den spanske delegation i Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet, modsatte sig beslutningsforslagets punkt 41, hvori det hedder, at nærhedsprincippet skal gælde for jordpolitikken. Vi anerkender alle EU-regionernes forskellighed, men det er netop af den grund, at det sydlige Europa, som det siges i beslutningsforslaget, lider meget mere under klimaændringernes pres og derfor har brug for Europa og dets fælles politikker. Det er et spørgsmål om solidaritet, som hele EU ville drage fordel af. Vi beklager derfor dybt, at det første forslag er forsvundet fra teksten, hvor hr. Prodi opfordrede til, at jorddirektivet blev deblokeret i Rådet. Det er helt afgørende, at vi iværksætter dette lovgivningsinstrument, som er nødvendigt for tilpasningen og især for håndteringen af risikoen for forringelse og ørkendannelse. Det er rigtigt, at truslen er større i det sydlige Europa, men vi må ikke glemme, at

klimaændringerne rammer alle Europas naturgoder. De, dette beslutningsforslag er stilet til, bør vide, at et stort flertal i Parlamentet stadig kræver en understøttende og fælles politik.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) De Grønne stemte for denne betænkning. Det er godt, at ændringsforslaget om at stryge fokuset på atomenergi blev nedstemt.

Czesław Adam Siekierski (PPE), skriftlig. – (PL) Resultatet af videnskabsfolkernes arbejde viser, at klimaændringernes indvirkninger i stigende grad påvirker vores naturlige miljø, økonomien og vores daglige liv. Indsatsen for at tilpasse sig til de nuværende og fremtidige indvirkninger af klimaændringerne er derfor en alvorlig udfordring for det globale samfund. De beslutninger, der træffes om, hvordan man bedst kan tilpasse sig til klimaændringerne, skal træffes på grundlag af pålidelige videnskabelige og økonomiske analyser, men ikke alle regioner har adgang til kvalificerede oplysninger. Det forekommer derfor at være en god idé at oprette en overvågningsplatform for klimaændringer. En sådan platform kunne være nyttig til udveksling af oplysninger, erfaringer og bedste praksis på europæisk, nationalt og regionalt plan. Men jeg er ikke helt sikker på, at EU, når det påtager sig den førende rolle i den internationale bekæmpelse af den globale opvarmning, som det anbefales i dokumentet, ikke forsøger at påtage sig et for stort ansvar for globale anliggender. Det forekommer mig, at vi på et tidspunkt, hvor vi skal klare udfordringer som den økonomiske krise og kravet om at skabe vækst, ikke skal prioritere udgifter til bekæmpelse af den globale opvarmning. Uanset hvilke foranstaltninger der bliver iværksat for at tilpasse sig til klimaændringerne, skal det erindres, at nogle lande skal skuldre usædvanlig store udgifter til gennemførelse af tilpasningspolitikken, og hvis disse lande ikke får finansiel støtte, kan det føre til endnu større forskelle i medlemsstaternes udvikling.

Dominique Vlasto (PPE), skriftlig. – (FR) I min betænkning fra Transport- og Turismeudvalget udtrykte jeg beklagelse over, at transportsektoren ikke havde fået en plads i den europæiske strategi for tilpasning til klimaændringerne, eftersom denne sektor har stor økonomisk betydning og er en af hovedkilderne til CO₂-emissioner. Jeg er derfor glad for, at transport igen sættes i centrum i denne betænkning. Vi skal gøre en betragtelig indsats for at bistå virksomhederne og forbrugerne med at tilpasse sig til klimaændringerne. Indsatsens succes afhænger af, at der findes tilstrækkelige og nye metoder til finansieringen for i så stor udstrækning som muligt at begrænse følgerne for befolkningerne, for den økologiske balance og de økonomiske aktiviteter. Vores strategi skal desuden tage hensyn til følsomme geografiske områder som f.eks. kystområder, havområder og bjergområder, som er særlig sårbare, og som kommer til at bære hovedparten af klimaændringerne, hvis vi ikke vedtager de rigtige beskyttelsesforanstaltninger. Parlamentet skal hurtigt vedtage effektive tilpasningsmekanismer for transportsektoren, som i stedet for at være årsagen til problemet skal blive løsningen i kampen mod klimaændringerne.

Betænkning: Andrea Cozzolino (A7-0100/2010)

Ryszard Czarnecki (ECR), skriftlig. – (EN) At sikre at man får noget for pengene, en effektiv forvaltning, og afskaffelse af svig er hovedprioriteterne for ECR-Gruppen, når det gælder EU-budgettet.

Men ECR-Gruppen kan ikke støtte oprettelsen af Den Europæiske Anklagemyndighed. Det ville være et farligt første skridt i retning af EU-beføjelser for forskellige aspekter af strafferetten, og det, at man fokuserer på oprettelsen af denne myndighed, betyder, at man ikke koncentrerer sig nok om at få de eksisterende systemer og organer til at fungere effektivt.

Da ECR's ændringsforslag om at stryge punktet om Den Europæiske Anklagemyndighed blev forkastet, afholdt ECR sig fra at stemme i den endelige afstemning.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Skønt jeg lige som ordføreren mener, at det er positivt, at antallet af medlemsstaternes anmeldte uregelmæssigheder til Kommissionen faldt fra 1 024 mio. EUR til 783,2 mio. EUR i 2008, mener jeg, at målet må være at nå et niveau for finansielle uregelmæssigheder på 0 mio. EUR om året. For at kunne opnå det er det afgørende at vedtage foranstaltninger, der skaber større gennemsigtighed i bekæmpelsen af skattesvig – især på momsområdet – og al økonomisk kriminalitet, større samarbejde mellem regeringerne i sager, der vedrører grænseoverskridende svig, forbedring af datakvaliteten og konstant ajourføring af de nationale databaser samt hurtige svar fra regeringerne på anmodninger om oplysninger. Forvaltningen af og kontrollen med ansøgninger om samhørighedsmidler skal ligeledes forbedres, og der skal vedtages bestemmelser om sanktioner over for medlemsstater, som ikke anvender disse midler korrekt. Jeg skal desuden understrege Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs afgørende betydning.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Årsberetningen om beskyttelse af Fællesskabernes økonomiske interesser for 2008 indikerer, at uregelmæssighedernes økonomiske indvirkninger, i det omfang de er blevet påvist, faldt fra 1 024 mio. EUR i 2007 til 783 mio. EUR i 2008, og at man konstaterede et fald i alle

udgiftsområderne bortset fra direkte udgifter og førtiltrædelsesudgifter. Jeg vil især gerne understrege nødvendigheden af at medtage oplysninger om uregelmæssigheder, der kan præcisere den andel af de samlede ressourcer, der er behæftet med fejl, og hvor der er mistanke om svig. Bekæmpelse af svig og korruption er en vigtig opgave for de europæiske institutioner og medlemsstaterne, som skal anvende alle de nødvendige ressourcer til at bekæmpe disse svøber effektivt, således at man kan beskytte EU's og skatteborgernes økonomiske interesser.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) På et tidspunkt med økonomisk og finansiel krise kan det ikke tillades, at en eneste euro i EU's budget spildes, og det gælder endnu mere, når et sådant spild skyldes svig, der fører til uretmæssig udbetaling af EU's midler. Vi har i årenes løb konstateret et betydeligt fald i uregelmæssighederne. Men vi kan ikke blot stille os tilfreds med at begrænse disse uregelmæssigheder til marginale beløb eller næsten nul. EU skal vedtage budgetkontrolmekanismer, der på et tidligt tidspunkt kan forebygge og opfange svig, således at de offentlige midler kun stilles til rådighed, når de rent faktisk vil blive brugt korrekt, og indeholder effektive straffeforanstaltninger for dem, der bryder reglerne og prøver uretmæssigt at få udbetalt sådanne midler, som jo er knappe til at begynde med.

Franz Obermayr (NI), *skriftlig*. – (DE) Bekæmpelse af svig er et meget vigtigt anliggende for mig, især når det gælder regionalfondsmidler og førtiltrædelsesmidler. Men de foreslåede foranstaltninger til bekæmpelse af svig har en alt for centraliseret tilgang. Jeg undlod derfor at stemme.

Aldo Patriciello (PPE), *skriftlig*. – (IT) Det glæder mig, at uregelmæssighedernes økonomiske indvirkninger, i det omfang de er blevet påvist, faldt fra 1 024 mio. EUR i 2007 til 783 mio. EUR i 2008 (faldet gjaldt for alle udgiftsområder undtagen direkte udgifter og førtiltrædelsesudgifter). Jeg støtter helhjertet Kommissionens arbejde, og jeg vil gerne understrege, at det helt klart er de europæiske institutioners og medlemsstaternes pligt at bekæmpe svig og korruption.

I lyset af den særlige økonomiske situation, der plager hele Europa, er jeg enig i, at det er nødvendigt at sikre EU's økonomiske interesser og bekæmpe organiseret kriminalitet, som ifølge nationale indikatorer bliver dygtigere til bedrageri i institutionerne netop gennem svig med EU-budgettet.

Det er derfor efter min opfattelse af afgørende betydning at gennemføre en effektiv lovgivning, der kan forbedre det administrative samarbejde, når det gælder håndteringen af skadelig skattepraksis, og som kan sikre, at det indre marked fungerer korrekt. Jeg støtter derfor Rådets direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og vil samtidig understrege, at det er vigtigt at øge medlemsstaternes ansvar, og her skal vi begynde med kvaliteten af de oplysninger, der indføres i databaserne.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for i den endelige afstemning. ECR's ændringsforslag, som jeg stemte imod, blev forkastet.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *skriftlig*. – (PL) Det er værd at bemærke, at der i 2008 kunne konstateres et betydeligt fald i uregelmæssighederne sammenlignet med det foregående år. Den største forbedring var i landbrugsudgifterne. I betænkningen nævnes, at den anslåede mængde uregelmæssigheder faldt med 34 %. Men den største stigning fandtes i førtiltrædelsesudgifterne, hvor den uretmæssige anvendelse af midlerne steg med hele 90,6 %. Man skal imidlertid huske på, at disse lande ikke er medlemsstater, og at de derfor mangler erfaring. Til trods for forbedringerne i 2008, bruges en vis del af EU-budgetmidlerne stadig ikke korrekt. Det skyldes i et vist omfang manglende effektive kontrol- og tilsynsmekanismer. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), som har eksisteret siden 1999, har oplevet mange succeser med bekæmpelsen af bedrageri. Men det er nødvendigt at sikre kontorets fulde operationelle uafhængighed. Jeg støtter ordførerens forslag om at lade OLAF trække mere på Kommissionens interne revisioner i stedet for kun at bruge oplysninger fra tjenestemænd eller medlemsstaterne. Hvilken rolle skal medlemsstaterne og deres revisions- og tilsynssystemer spille? Det bør være en prioritet at bekæmpe svig i forbindelse med europæiske projekter. Ærlighed og ansvarlighed i anvendelsen af EU's begrænsede budgetmidler fører til en besparelse i midlerne, som så kan bruges til at bekæmpe recessionens følger. Vi må ikke glemme, at midlerne i EU-budgettet tilhører os alle, tilhører de europæiske skatteborgere. Vi skal derfor sikre, at de anvendes effektivt.

Viktor Uspaskich (ALDE), *skriftlig*. – (LT) Jeg vil gerne understrege, at bekæmpelse af svig og korruption er en vigtig opgave for de europæiske institutioner og medlemsstaterne. Men jeg vil især gerne henlede opmærksomheden på, at korruptionen i forbindelse med fordelingen af EU-midlerne i nogle lande direkte kan henføres til miskrediteringen af disse landes politikker. Der opstår forskellige politiske og økonomiske klaner i disse lande, som forsøger at kontrollere fordelingen af de europæiske midler. Derfor bør Parlamentet,

Kommissionen og andre vigtige EU-institutioner henlede opmærksomheden på diskrimineringen og miskrediteringen af politikker, politiske organisationer, politiske modstandere og oppositionsledere på nationalt plan. EU, som fremmer demokratiet, skal i første række sikre, at oppositionspartierne i medlemsstaterne har mulighed for at arbejde og udtale sig frit og kontrollere det, der gøres for at forebygge svig. Jeg vil også gerne henlede opmærksomheden på, at EU-midlerne skal bruges til at forbedre medlemsstaternes infrastrukturer, uddanne folk osv. Hvis europæiske penge investeres i et lands infrastruktur, vil det gavne bådet landet og dets handel. Vi ville ikke længere have "fattige" forretningsfolk, som anmoder om støtte, men ikke får den. Derved ville vi desuden ikke skulle kontrollere fordelingen af EU-midlerne til tusindvis af aktører, dvs. støttemodtagere, og det ville betyde, at tusindvis af muligheder for snyd ville forsvinde. Derfor bør der sættes fokus på den offentlige anvendelse af disse penge.

Betænkning: Tamás Deutsch (A7-0062/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE), skriftlig. – (IT) Jeg vil gerne benytte mig af denne vigtige lejlighed til at kommentere afstemningen om årsberetningen for Den Europæiske Investeringsbank i Luxembourg og vil i den forbindelse kraftigt understrege, som jeg allerede har gjort i forbindelse med andre spørgsmål, at det er vigtigt at forhøje budgettet for EIB's finansielle instrumenter til støtte for de forskellige udviklings- og rehabiliteringsplaner for bykerner.

De eksisterende instrumenter som f.eks. JESSICA-fonden hører til blandt de få finansielle instrumenter, som en region eller en kommune kan bruge til at finansiere byudviklingsprojekter. Interventionerne omfatter også socialt boligbyggeri, men kun hvad angår projektets supplerende områder, samt hvad angår den energimæssige fornyelse og forbedring af bygningerne. Jeg benytter mig derfor af denne lejlighed til at understrege, at JESSICA-fonden efter min opfattelse også skal gælde for finansieringen af nye (og naturligvis miljøvenlige) bygninger, da det ville sætte de lokale myndigheder i stand til ligeledes at gøre noget ved boligproblemerne i vores byer.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg hilser Den Europæiske Investeringsbank (EIB)'s årsberetning for 2008 velkommen, og opfordrer Banken til fortsat at arbejde for at fremme udviklingen af den europæiske økonomi, satse på vækst, stimulere beskæftigelsen og fremme den interregionale og sociale sammenhørighed. Jeg er ligeledes glad for den betydning, EIB tillægger de små og mellemstore virksomheder (SMV), bæredygtig energi og afbødning af klimaændringerne samt investeringer i de EU-konvergensregioner, som er særlig hårdt ramt af den seneste økonomiske afmatning. EIB reagerede hurtigt på den globale økonomiske krise, især gennem den europæiske genopretningsplan og til gavn for de medlemsstater, som var hårdest ramt af krisen. Men jeg opfordrer til, at de fremtidige beretninger går mere i detaljer med de større lån, der supplerer Den Europæiske Regionaludviklingsfonds tilskud til regioner, der gennemfører teknologisk avancerede programmer eller programmer vedrørende vedvarende eller rene energikilder. Rapporterne om investeringsfaciliteten bør desuden indeholde oplysninger om resultaterne af de finansierede programmer. EIB skal stille tilstrækkelig finansiering til rådighed og bør spille en større rolle med hensyn til støtte til infrastrukturinvesteringer, grønne teknologier, innovation og SMV'er som et led i Europa 2020-strategien.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Den Europæiske Investeringsbank (EIB) spiller en afgørende rolle for medlemsstaternes indsats for at imødegå den alvorlige økonomiske, finansielle og sociale krise. I den henseende mener jeg, at de forhøjede midler, der især er blevet tildelt EU's sammenhørighedspolitik, har været en vigtig medvirkende årsag til at mildne virkningerne for de mest ugunstigt stillede og de hårdest ramte regioner. En forhøjelse af midlerne til de små og mellemstore virksomheder, som udgør størstedelen af de europæiske virksomheder, og flere midler til forskning og udvikling vil yderligere medvirke til at dæmpe krisens konsekvenser. Det er derfor afgørende i lyset af, at Lissabontraktaten er trådt i kraft, og i lyset af de nuværende og fremtidige udfordringer for et EU, der befinder sig i en vanskelig økonomisk og social situation, at styrke Den Europæiske Investeringsbanks aktiviteter, gøre aktiviteterne mere gennemskuelige og fastlægge de rigtige prioriteter for dens arbejde.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Den Europæiske Investeringsbank blev oprettet i 1958 med Romtraktaten. EIB, som er EU's bank for langfristede lån, udlåner penge til den offentlige og private sektor vedrørende projekter af europæisk interesse gennem finansmarkederne og egne midler. Bankens hovedopgave er at medvirke til integration, en afbalanceret og bæredygtig udvikling samt økonomisk og social sammenhørighed i EU's medlemsstater. EIB stod i 2008 over for udfordringer uden fortilfælde, da den globale økonomiske krise også ramte Europas økonomier. Når det gælder krisestyringen, glæder det mig at kunne fremhæve EIB's hurtige reaktion på den globale økonomiske krise, idet Banken selv forhøjede sin kapital og derved øgede mængden af udlån til støtte for den økonomiske genopretningsplan. Jeg glæder mig derfor over EIB's årsberetning for 2008 og vedtagelsen af denne betænkning, som tilskynder Banken til at fortsætte

sine aktiviteter til fremme af den europæiske økonomi, skabelse af vækst, stimulering af beskæftigelsen og fremme af interregional og social sammenhørighed.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Den Europæiske Investeringsbank (EIB) spiller en vigtig rolle i EU's økonomi, fordi den sikrer finansiering af aktiviteter internt i Europa for en række områder, nemlig sikring af social og økonomisk sammenhørighed, forberedelse af videnøkonomien, udvikling af transeuropæiske transportnet og adgangsveje, støtte til små og mellemstore virksomheder (SMV'er), beskyttelse og forbedring af miljøet og forsyningssikkerhed for bæredygtig, konkurrencedygtig og sikker energi. Det er ikke muligt at gennemføre Europa 2020-strategien uden støtte fra EIB, som skal tilvejebringe de nødvendige midler til gennemførelse af projekter inden for infrastruktur, grøn teknologi, innovation og SMV'er.

Alfredo Pallone (PPE), *skriftlig*. – (IT) EIB's rolle blev større i 2008 som følge af finanskrisen. På baggrund af likviditetskrisen fortsatte EIB med at yde lån til den offentlige og private sektor til projekter af europæisk interesse via kapitalmarkederne og egne midler. Ud over at stimulere de nationale økonomier traf EU også en vigtig beslutning om den europæiske genopretningsplan og gav her EIB en vigtig rolle, især hvad angår flere midler til SMV'er, energi fra vedvarende energikilder og ren transport. EIB har som reaktion på krisen kraftigt opjusteret deres målsætninger. For at bistå virksomhederne og for at fremme den økonomiske genopretning har EIB i betydelig udstrækning øget mængden af sine udlån og udbetalt 10 mia. EUR mere end forventet. Navnlig lånene til SMV'erne er steget med 42 %. Banken har derudover udviklet nye finansielle instrumenter til risikodeling, forenklet låneprocedurerne og fremskyndet gennemførelsen af projekter i de medlemsstater og sektorer, som er hårdest ramt af krisen. I betænkningen understreges disse foranstaltningers positive virkninger, samtidig med at der opfordres til en grundig opfølgning, hvad angår støtteprogrammernes reelle virkninger for SMV'erne.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Det var let. Jeg stemte for i den endelige afstemning.

Forslag til beslutning: Massegrusomheder i Jos, Nigeria (RC-B7-0247/2010)

Mara Bizzotto (EFD), *skriftlig*. – (IT) Det fælles beslutningsforslag om de nylige etniske grusomheder i Nigeria, som vi stemmer om, forekommer tilfredsstillende, når det gælder de principper og retningslinjer, som Parlamentet ønsker at videregive til de europæiske institutioner, der har ansvar for EU's eksterne aktiviteter. Vi skal handle for at sikre Nigerias politiske stabilitet og skabe et solidt grundlag for landets økonomiske og sociale udvikling. Vi kender forudsætningerne, som der ikke er mangel på i lyset af de mange og rige naturressourcer i Nigeria. Hvis man får løst de politiske, økonomiske og sociale spørgsmål, bliver forholdene mere fredelige, de etniske spændinger mindskes, og det bliver muligt at afværge de voldshandlinger, som så tragisk er blevet mere almindelige i det sidste årti. Samtidig med at vi erkender, at ansvaret for massegrusomhederne mellem kristne og muslimer skal tilskrives begge etniske grupper, bør vi måske gøre det klart, at der er endnu en foruroligende faktor, der spiller ind, hvad angår de voldelige episoder, vi har set, nemlig det faktum, at den radikale islam gradvist er trængt ind i Nigeria. Et klart udtryk herfor er det forhold, at 12 ud af 36 stater har indført sharia som gældende lov. Jeg stemte ikke desto mindre for det fælles beslutningsforslag af de førnævnte grunde.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg beklager dybt de seneste begivenheder, der fandt sted i Jos i januar og marts, hvor hundredvis af mennesker blev ofre for religiøse og etniske sammenstød. Konflikten i Nigeria har rødder i religiøse, økonomiske, etniske, sociale, historiske og politiske forhold. I lyset af at Nigeria er den ottendestørste olieproducent i verden, er det dybt beklageligt, at størstedelen af landets befolkning lever under fattigdomsgrænsen. Klimaændringernes negative indvirkninger har ligeledes været med til at forværre situationen i Nigeria. Jeg mener, at det i et så olierigt land som Nigeria er nødvendigt, at alle har lige adgang til ressourcerne, og at der sker en omfordeling af indtægterne, hvis disse konflikter skal finde en fredelig løsning. Jeg opfordrer Nigerias forbundsregering til at sikre lige rettigheder for alle borgere, bekæmpe problemet med kontrollen over den frugtbare landbrugsjord, sikre adgang til ressourcer, sætte ind mod arbejdsløsheden og fattigdommen og afbøde klimaændringerne. Jeg opfordrer Kommissionen til at fortsætte dialogen med Nigeria under Cotonou-aftalen, at undersøge de underliggende årsager til konflikten, samtidig med at man behandler andre spørgsmål, der er af afgørende betydning for en bæredygtig udvikling som f.eks. klimaændringer, energisikkerhed, kapacitetsopbygning og uddannelse.

Edite Estrela (S&D), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for Parlamentets beslutningsforslag om massegrusomhederne i Jos i Nigeria. Jeg fordømmer på det kraftigste de nylige voldshandlinger i og omkring Jos, hvor mange hundrede mennesker blev dræbt i etniske og religiøse sammenstød. EU skal fortsætte dialogen med Nigeria i henhold til artikel 8 i den ændrede Cotonou-aftale og hurtigt tackle spørgsmål vedrørende tankefrihed,

samvittighedsfrihed, religions- og trosfrihed som stadfæstet i internationale, regionale og nationale menneskerettighedsinstrumenter.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Det er ikke første gang, at Nigeria har oplevet en konflikt, der truer med at splitte landet. Jeg vil gerne i den forbindelse fremhæve den borgerkrig, der hærgede landet i tre år i perioden 1967-1970, og som næsten førte til uafhængighed for den sydøstlige del af landet. Selv om Igbo-opstanden blev nedkæmpet, fordi den centrale regerings militære magt forhindrede Biafras uafhængighed, er virkeligheden ikke desto mindre, at der stadig eksisterer etniske, kulturelle og religiøse forskelle, og at de bliver større, og landet er derfor et klassisk eksempel på en stat, som konstant trues af opløsning. Nigerias grænser blev trukket af kolonimagterne, som ikke tog hensyn til de førnævnte forskelle. Det betyder imidlertid ikke, at det i første række er europæerne, der er ansvarlige for landets konflikter. Det er på tide, at de afrikanske ledere opgiver denne forslidte gamle undskyldning, og at de i stedet for prøver på at tjene deres egne borgere både klarsynet og dygtigt i gennemførelsen af projekter og forslag. Afrika kan blive, hvad Afrika trakter efter at blive, når Afrika får ledere, der lever op til udfordringen. Massakrerne i Jos er endnu en dybt tragisk, beklagelig og blodig side i dette lands historie, hvor sådanne tragedier finder sted alt for ofte.

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig*. – (FR) Jeg mener, at det var absolut nødvendigt for Parlamentet at fordømme massakrerne i Nigeria og kræve tilbagevenden til fred. I lyset af den manglende stabilitet og den skrøbelighed, der kendetegner det tættest befolkede land i Afrika, hvor størstedelen af befolkningen lider under fattigdom, kan dette beslutningsforslag danne grundlag for en styrkelse af den politiske dialog mellem EU og Nigeria og for en grundigere undersøgelse med henblik på at finde kort- og langsigtede løsninger for at få denne vold bragt til ophør og opnå varig fred. Jeg mener som medlem af Parlamentet, at vi har en rolle at spille i forsvaret og fremme af menneskerettighederne, som krænkes dagligt i Nigeria. Det punkt, hvori det kræves at de, der er skyldige i vold, skal have en fair rettergang, er efter min opfattelse afgørende. I lyset af alle disse foranstaltninger, som det naturligvis ikke altid vil være let at få gennemført, stemte jeg for dette fælles beslutningsforslag.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Der har i Nigeria været gentagne udbrud af vold mellem kristne og muslimer, og disse to grupper udgør hver ca. halvdelen af befolkningen. Disse uroligheder forekommer nu endnu mere hyppigt. Helt banale spørgsmål giver anledning til voldsomme sammenstød. Selv det udgangsforbud, der blev indført i januar, og udstationeringen af tropper i området forhindrede ikke massakrerne. Præsident Yar'Aduas langvarige fravær, der kastede det vestlige Nigeria ud i en politisk krise, og de alvorlige sammenstød mellem kristne og muslimer i byen Jos i det centrale Nigeria, samt det forhold, at våbenstilstanden i det olierige Niger-delta er ophørt, varsler intet godt for fremtiden efter præsidentens død. Da muslimske nomader angreb kristne landsbyer i begyndelsen af året og mindst 500 mennesker blev myrdet, fortælles det, at hæren først greb ind mange timer efter at have modtaget de første meldinger. Det, der manglede dengang, var et ramaskrig fra EU. Da den schweiziske befolkning i en folkeafstemning stemte imod opførelsen af minareter, truede muslimske stater Schweiz med økonomiske sanktioner og jihad. Men når kristne myrdes på grund af deres tro, er EU måneder om at handle. EU skal optræde som ærlig mægler i sådanne tilfælde og reagere hurtigere. Det gøres helt klart i beslutningsforslaget, og derfor stemte jeg for det.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte naturligvis for et så vigtigt beslutningsforslag, og jeg støttede det ændringsforslag, der var fremsat af min kollega Nicole Kiil-Nielsen, hvor man opfordrede de nigerianske myndigheder til at ophæve den beslutning, der for nylig blev truffet af visse nigerianske guvernører om at henrette dødsdømte fanger.

13. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

14. Modtagne dokumenter: se protokollen

15. Gennemførelsesforanstaltninger (forretningsordenens artikel 88): se protokollen

16. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

17. Fremsendelse af tekster vedtaget under dette møde: se protokollen

18. Skriftlige erklæringer i registret (forretningsordenens artikel 123): se protokollen

19. Tidspunkt for næste møde: se protokollen**20. Afbrydelse af sessionen**

(Formanden hævede mødet kl. 13.05)